

2013, July 16 - 30

ஏக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் வெளியீடு

சுதாலா

Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No: QD/News/72/2013

சுயாதிபத்திய
ஊல்கலையை
அரசுக்கு
காண்பித்து
மேண்டின்
நிலையம்

விக்னோஸ்வரன் தெரிவு சம்பந்தத்தின் கைவரிசை

வடக்கு முதலமைச்சர் வேட்பாளர் தெரிவும்
தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிர்காலமும்

INDIA.....IN₹ 50.00
SRI LANKA....SLR 100.00
SINGAPORE...SG\$ 14.00

CANADA.....CAN\$ 10.00
AUSTRALIA...AUS\$ 10.00
SWISS.....CHF 10.00

USA.....US\$ 10.00
UK.....GB£ 5.00
EUROPE..EU€ 5.00

FLY SMILES

Standard
Chartered
Here for good

It's good when a card gives you double the benefits

Introducing the 'Double Up' SriLankan Airlines Standard Chartered Platinum Card; the only credit card that gives you twice the benefits. Your doubled privileges include two complimentary air tickets and 2 FlySmiles miles for every LKR 100/- spent overseas, making your travel experience exciting and full of unrivalled rewards.

Benefits at a glance:

- A complimentary Air Ticket for your companion with your new card
- A complimentary Air Ticket for your companion, on the anniversary of every year OR upon reaching a minimum spend of LKR 350,000 during a 12-month period
- Earn 2 FlySmiles miles for every LKR 100 spent overseas
 - Earn 1 FlySmiles mile for every LKR 100 spent locally
 - Up to 5000 Bonus FlySmiles miles on balance transfers
 - 2000 Bonus FlySmiles miles when you apply online
- Enjoy FlySmiles Silver Tier benefits, such as lounge access, excess baggage, priority check-in and much more
 - Free overseas travel insurance up to USD 250,000
 - Free International Concierge Service
- Zero surcharge on Air Tickets through partner travel agents
 - Up to 75% off at more than 65,000 hotels worldwide
 - Exciting golf, shopping and travel discounts worldwide
- Over 50 exciting deals at dining, travelling, shopping and other outlets island wide
- Airport yQ Meet & Assist service to fast track immigration at over 280 International Airports

Applicable for Primary Credit Cardholders only. Conditions apply.

Standard Chartered Bank is a licensed bank supervised by the Central Bank of Sri Lanka and is rated AAA (baa) by Fitch Ratings Lanka Ltd.

Sign up for a Credit Card via
www.standardchartered.com.lk

For more information
 011 2480280

இல்டம்போல அள்ளி நொறுக்கிட

இனிய தருணங்களில் இன்றியமையாத டேவிட் தயார்ப்புகளை
இன்றே வாங்க கவுத்து மக்முங்கள்

தனிச்சலை ஸபது இதுதானோ

மின்சூழ மின்சூழ உ...ஸ்ரைத்தோவர்றும்
டேவிட் நிலக்கடலை கவுயின் காரம்

DAVID GRAM STORES

214, Gas works Street, Colombo 11.

Tel: 0112434601, 0112335024

Fax: 2335061 Email: davidgrams@gmail.com

STORES:

No. 16, Albion Place, Colombo 09.

Tel: 011 2696706, 011 2692718 Fax: 0115358024, 0112636303

BRANCHES:

40, Sri Sangaraja Mawatha, Colombo 12, 14, Front Street, Colombo 11, 338, Baseline Road, Colombo 9, 20- Basilika Road, Ragama, 2/b, James Peries Mawathe, Colombo 2, 157/1, Stanley thilakaratne Mawatha, Nugegoda, 33, St. Joseph Street, Colombo 14, 222, Oldcott Mawatha, Colombo 11, 15, Galle Road, Dehiwala, 463/A, 2nd Division, Maradana.

33

ஜாதி அரசியல்

16

முதலமைச்சர் வேட்பாளர் தெரிவும்
தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிர்காலமும்

40 இலங்கை ஒரு அபிவிருத்தி அரசா?

- பேராசிரியர் என்.சண்முகரத்தினம்

45

பொது நிருவாக
சேவையைப் பெறுவதில்
பெருந்தோட்ட மக்கள் எதிர்
நோக்கும் பிரச்சினைகள்
- இரா. ரமேஷ்

52

தமிழகத்தில் டெசோ
நடத்தும்
ஆகஸ்ட் போராட்டம்
- எம்.காசிநாதன்

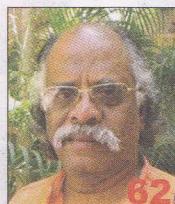

32

உலகை மாற்ற ஒரு பிள்ளை,
ஒரு ஆசிரியர், ஒரு புத்தகம்,
ஒரு பேனா
- பொ.பூலோகநாதன்

55 சினோடன்:

திருடனைக்
கொட்டிய தேவ்
- அ.மார்க்ஸ்

62

உயிர்த்தெழுந்த நாட்கள்
- கறுப்பு ஜாலைக் கவிதை
மீள்வாசிப்பிற்காக
- வ.ஜ.ச.ஜெயபாலன்

11 விக்னேஸ்வரன் தெரிவு
சம்பந்தனின் கைவரிசை
- கலாநிதி தயான் ஐயதிலக

20 வடமாகாணத்தேர்தல்
அரசியலுக்கு
பிள்ளையார் சுழி
- என்.சத்தியழுர்த்தி

26

சுயாதிபத்தியத்தின்
எல்லையை அரசுக்கு காண்பித்த
மேனனின் விஜயம்
- கலாநிதி ஜெகான் பெரோ

30 மிதவாதப் போக்கை
கடைப்பிடிப்பதற்கான
நேரம்

- பேராசிரியர் ரஜீவ் விஜேசிங்க

66

கடைசிப் பக்கம்
த.கோபாலசிவங்கன்

புதிய தொடக்கம் ஆகட்டும்

அரசியலமைப்புக்கான 13வது திருத்தத்தை ரத்துச் செய்ய வேண்டுமென்ற கோஷங்களும் வட மாகாண சபைக்கான தேர்தலுக்கு முன்னாக மாகாண சபைகளுக்கு இருக்கின்ற காணி மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்களை இல்லாம் செய்யவேண்டுமென்ற கூக்கல்களும் அடங்கிப் போயிருக்கின்றன. 13வது திருத்தத்திலோ அல்லது மாகாணசபைகள் சட்டத்திலே எந்தவித மாற்றத்தையும் செய்யாமல் வேய வடமாகாண சபைக்கான தேர்தல் வடமேல் மாகாண மற்றும் மத்திய மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல்களுடன் சேர்த்து எதிர்வரும் செப்பெடம்பர் மாத பிற்பகுதியில் நடத்தப்படவிருக்கிறது. பிந்திய செய்திகளின் பிரகாரம் நிலைவரம் இதுவே.

தற்போது நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரப்பறவலாக்கல் ஏற்பாட்டில் மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கையை முன்வைத்து வீதிக்கு இறங்கியவை எதிரணிக்கட்சிகள் அல்ல, ஆனால் ஆங்கும் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியில் அங்கம் வகிக்கின்ற கட்சிகளே. இவை ஏன் திடீரன்று அமைதியாகி விட்டன?

ஜனாதிபதியின் இளைய சகோதரரும் பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சருமான பசில் ராஜபக்ஷ அண்மையில் புதுடில்லிக்கு மேற்கொண்ட விஜயம், இந்திய தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் சிவ் சங்கர் மேனன் கொழும்புக்கு மேற்கொண்ட விஜயம் ஆகிய வற்றின் பின்புலத்தில் இந்த ‘அமைதி’ ஏற்பட்டிருப்பது ஒன்றும் தற்செயலானதல்ல. யதார்த்த நிலைவரத்துடன் தற்போதைக்கு இசைந்து போவதற்கு அரசாங்கம் முடிவுக்கு உத்திரிக்கிறது போலத் தெரிகிறது. மீண்டும் வேதாஸ் முருங்கைமாரத்தில் எப்போது ஏறுமென்று தெரியவில்லை. ஆனால், நவம்பர் மாதம் இலங்கையில் நடைபெறவிருக்கும் பொதுநல வரச நாடுகளின் உச்சி மகாநாடு முடிவுடையும் வரை ஏறுவதற்கான சாத்தியமில்லை என்று மாத்திரம் நம்பலாம்.

இதனிடையே, வடமாகாண சபைத் தேர்தலில் தனது முதலமைச்சர் வேட்பாளராக ஓய்வு பெற்ற உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் சி.வி.விக்கேனஸ்வரரனை நியமிப்பதற்கு தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பு எடுத்த தீர்மானம் அரசியல் அரங்கில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. தேர்தல் அரசியலைப் பொறுத்தவரை வடக்கு தமிழ்கள் மத்தியில் உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய உள்ளார்ந்த ஆற்றலை நீதியரசின் இந்த நியமனம் கொண்டிருக்கிறது என்று நம்பப்படுகிறது. உள்ளாட்டுப் போரின் முடிவுக்குப்பிறகு தங்கள் மத்தியில் கட்டுறுதியான அரசியல் சமுதாயத்தைக் கொண்டிருக்காத இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நம்பகத் தன்மையுடைய ஒரு அரசியல் அணியாக கடந்த நான்கு வருடங்களில் தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பு

தன்னை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய வளர்ச்சிப் போக்கின் நடுவில் நீதியரசர் விக்கேனஸ்வரன் போன்று அறிவாற்றலையும் சமூகத்தின் பல்வேறு மட்டங்களின் ஏற்படுத்தமையையும் கொண்டவர்கள் உள்வாங்கப்படுவது தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பை மாத்திரமல்ல, மொத்தத்தில் தமிழ் அரசியல் சமுதாயத்தையும் வலுப்படுத்தப் பெறிதும் உதவும் என்பதிற் கந்தேகமில்லை.

முதலமைச்சர் வேட்பாளராக நீதியரசர் விக்கேனஸ் வரன் நியமிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து பெருமளவுக்கு ஆதரவாகவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் எதிராகவும் விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டு வருவதை அவதானிக்கூடியதாக இருக்கிறது நாடு எதிர்நோக்குகின்ற பாரதாரமான பிரச்சினைகளில் இருந்து சிங்கள மக்களின் கவனத்தைத் தீவிச்திருப்பும் நோக்குடன் அவர்களுக்கு புலிப்பூச்சாண்டி காட்டுவதையே தங்களது வேலையாகக் கொண்ட அரசியல் சக்திகள் விக்கேனஸ்வரரனையும் கூட தீவிரவாதப் போக்குடைய தமிழ் அரசியல் சக்திகளுடன் அடையாளப்படுத்துகின்ற கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

நீதியரசர் அரசியலுக்குப் புதியவராக இருக்கலாம். அது வேறுவிடயம். ஆனால், ஆதிக்க அரசியல் சக்தி களின் செயற்பாடுகளின் விளைவாக தனது சமூகம் அவலங்களைச் சந்தித்த வேளைகளில் எல்லாம் துணிச்சலுடன் அவர் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்கள் அவரைப்பற்றி ஆரோக்கியமான படிமத்தை தமிழ்மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி வந்திருக்கின்றன. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தெரிவாக அவர் வந்ததற்கும் இதுவே பிரதான காரணம் எனலாம். சிங்கள சமூகத்தின் மத்தியில் உள்ள கற்றறிந்த பிரிவினரிடையே குறிப்பாக, சட்டத்துறைச்சார்ந்தவர் மத்தியில் கணிசமான அளவுக்கு ஏற்படுத்தமையைக் கொண்டவராக அவர் விளங்குவது இன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் அரசியலுக்கு நிச்சயமாக ஒரு அனுகூலமான பங்களிப்பைச் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்க முடியும்.

தமிழ்மக்களின் அரசியல் உரிமைப் போராட்டங்களின் கடந்த காலத் தவறுகளில் இருந்து முறையான படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, அவர்களின் நியாயபூர்வமான அரசியல் அபிலாசைகளை நிறைவெளிப்பதற்கு அரசியல் அரசியல் இனக்கத் தீர்வைக் காணப்பதை நோக்கிய செயன்முறைகளை முன்வெண்டுப்பதற்கு சமகாலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறான அனுகூல முறையை வகுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் தமிழ் அரசியல் சக்திகள் இருக்கின்றன. அதற்கு தமிழ் அரசியல் சமுதாயத்திற்குள் புதிய சிந்தனை கொண்டவர்கள் உள்வாங்கப்பட வேண்டும். விக்கேனஸ்வரனின் அரசியல் பிரவேசத்தை அதன் ஒரு புதிய தொடக்கமாகக் கருதுவோம்! ■

குடும்பங்கள்

பேராசிரியர் சுன்முகரத்தினம்

நோர்வேயில் வாழும் இலங்கையரான பேராசிரியர் என்.சன் முகரத்தினத்தின் 'அபிவிருத்தி மனித மேம்பாட்டின் பாதையா அல்லது அடக்குமுறையின் கருவியா?' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை, அபிவிருத்தியென்ற போர்வையில் அடக்குமுறை ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொள்கிற கபடத்தனமான கைங்கரியங்களை பிரகாசமான விளக்கங்களுடன் அம்பலப்படுத்துகிறது.

வீதி அபிவிருத்தி உட்பட உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் அபிவிருத்தி சாதாரண மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தக்கூடிய மாயையை அம்பலப்படுத்தும் நல்லநோக்கத்துடன் கட்டுரையை வரைந்திருக்கிறார் பேராசிரியர்.

சுவாமி நாதன் அபிஷேக், வெள்ளவத்தை

முதலாவது ஆண்டுமலர்

சமகாலத்தின் முதலாவது ஆண்டு மலர் மிகவும் கனதியான ஆக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்திருந்தது. மிகவும் காத்திரமான ஒரு சஞ்சிகையாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் சமகாலம் குறித்து குறிப்பாக அதன் ஒரு வருடகால இதழ்களின் ஊடாக தன்னால் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்த அம்சங்களை பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 'புதிய வாசிப்புச் சூழ

மூலம் சமகாலம் இதழின் பரிமாணங்களும் என்ற கட்டுரை மூலம் சிறப்பான முறையில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

நல்ல வாசிப்பு வளர்க்கிக்கு ஈடுகொடுக்க கூடிய தரமான தமிழ் இதழ் ஒன்றின் தேவையை சமகாலம் நிறைவு செய்துள்ளது என்ற அவரின் கருத்து ஒன்றே போதும் சமகாலத்தின் கணதியை உணர்த்த.

சிவப்போகம் சிவசிதம்பரம், பரந்தித்துறை.

மகிழ்ச்சி தருகிறது

இலங்கையின் இதழியல்துறையில் சஞ்சிகைகளுக்கான வரவேற்பு என்றைக்குமே ஆரோக்கியமானதாக இருந்ததில்லை. இதனாலேயே பல்வேறு முயற்சிகளினாடாக வெளிவரும் வார, மாத சஞ்சிகைகளைக் கூட அற்ப ஆயுளில் காணாமல் போய் விடும் வரலாறே இதுவரை இருந்து வந்த நிலையில் எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேப்பர்ஸ் நிறுவனம் வெளியிடும் 'சமகாலம்' சஞ்சிகை வெற்றிகரமாக முதலாவது ஆண்டைத் தொட்டிருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

கே.விஷ்ணுயராகவன், யாழ்ந்தகர்

ராஸ்கோத்ராவின் பேட்டி

இந்தியாவின் முன்னாள் வெளியுறவுச் செயலாளர் எம்.கே. ராஸ்கோத்ராவின் மிகவும் விரிவான பேட்டியென்றை சமகாலம் முதலாவது ஆண்டுமலர் பிரசரித்திருந்தது.

 கல்வறைக்குப் போன காதல்

தமிழகத்தின் தருமபுரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இளவரசன் - திவ்யா என்ற காதல் ஜோடிக்கு நேர்ந்த கதி பற்றிய கட்டுரை படித்தேன். சாதிக்கொடுமை தணிவதற்குப் பதிலாக மேலும் உக்கிரமடைந்து கொண்டே போகிறது. நான்கரைத் தசாப் தங்களுக்கும் அதிகமான திராவிட இயக்கக் கட்சிகளின் ஆட்சிக்குப் பிறகும் இத்தகைய நிலை இருப்பது திராவிட இயக்கத்தவர்கள் வெட்கித் தலைகுளிய வேண்டிய விவகாரமாகும்.

விஷ்ணு சேனாதிராஜா, கல்வடி.

அயல் நாடுகளுடனான இந்தியாவின் உறவுகள் தொடர்பில் கடந்தகால அனுபவங்களின் அடிப்படையில் ராஸ்கோத்ரா பெருவாரியான தகவல்களுடன் விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்.

இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை விவகாரத்தில் இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி பிழையாக வழிநடத்தப்பட்டார் என்பதை ராஸ்கோத்ரா ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இத்தகைய கருத்தை முன்னரும் கூட பல இந்திய அதிகாரிகளும் ஆய்வாளர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். இலங்கைத் தமிழர்களை ராஜீவ்காந்தி தனது நடவடிக்கைகள் மூலமாக புண்படுத்திவிட்டார் என்பதை வெளிப்படையாக முத்த இராஜூதந்திரியான ராஸ்கோத்ரா ஒத்துக்கொண்டிருப்பது அவரின் பேட்டியில் முக்கியமான ஒரு விடயமாகும்.

கருணாநிதி ரேமேஷ், கோப்பாய்

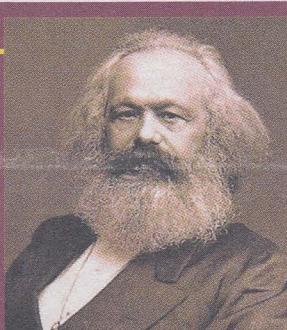
சத்தியமுர்த்திக்கு தெரியாதா?

தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குமுவில் பங்கேற்க வேண்டுமென்பதில் என்.சத்தியமுர்த்தி விடாப்பிடியாக இருக்கிறார். கொழும்பு அரசாங்கங்களுடனான பேச்சுவார்த்தைகள், வட்டமேசைகாநாடுகள், சர்வகட்சி மகாநாடுகள், தெரிவுக்குமுக்கள் தொடர்பிலான இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் அனுபவங்களின் இலட்சணத்தை அறியாதவர் போன்று சத்தியமுர்த்தி தனது கருத்துகளை வெளியிடுகிறார். மிகவும் பரிதாபமான நிலை.

மீண்டுமொரு முறை தமிழ் மக்களை ஏமாற்றுவதற்கான வாய்ப்புக்கு தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு ஒத்துழைக்காதா என்பதே அரசாங்கத் தலைவர்களின் ஏக்கமாக இருக்கிறது. இனப்பிரச்சினைக்கு சகல தரப்பினரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய தீவொன்றைக் காண்பதற்கான வழிவகைகளை ஆராய்வதற்கென்று தொடங்கிய பாராளுமன்றத் தெரிவுக்கும் இப்போது அரசியலமைப்புக்கான 13 ஆவது திருத்தத்தினதும் மாகாண சபைகளினதும் எதிர்காலம் குறித்து ஆராய்வதற்கான களமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பதையும் பறிப்பதற்குத்தான் இந்தக் கைங்கரியம்.

தமிழ் மக்களின் அனுபவங்கள் கசப்பானவை மாத்திரமல்ல, கசப்பானவையும் கூட என்று சமகாலம் ஆசிரிய தலையங்கத்தில் வெகு பொருத்தமாகவே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. சத்தியமுர்த்தி இலங்கையில் பெளத்த சிங்கள இனவாதம் உலகில் இருக்கக் கூடிய எந்தவொரு தர்க்கத்திற்குள் அடங்காதது என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் மாத்திரமே தனது அரசியல் ஆய்வுகளை ஆக்கழுப்புவமானவையாக முன்வைக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

தமிழிமுத்து கணேசன், நெல்லியடி, வடமராட்சி

முன்னைய சகல சமுதாயங்களினதும் வரலாறு வர்க்க போராட்டங்களின் வரலாறேயாகும்.

- கார்ஸ் மார்க்ஸ்

இருவாரங்களுக்கு ஒருமுறை

ISSN : 2279 - 2031

மலர் 02 இதழ் 02

2013, ஜூலை 16 - 30

A Fortnightly Tamil News Magazine

எக்ஸ்பிரஸ் நியஸ் பேப்பர்ஸ் (சிலோன்) (பிரைவேட்) லிமிடெட் 185, கிராண்ட்பாஸ் ரோட், கொழும்பு-14,

இலங்கை.

தொலைபேசி : +94 11 7322700
ஈ-மெயில்: samakalam@expressnewspapers.lk

ஆசிரியர்

வீரகத்தி தனபாலசிங்கம்
(e-mail : suabith@gmail.com)

உதவி ஆசிரியர்

தெச்சணாழுர்த்தி மதுகுதனன்

பக்க வடிவமைப்பு

எம்.பூநீதரங்கமர்

ஓப்ப நோக்கல்

என்.பெபரின் ராஜ்

வாசகர் கடிதங்களை அனுப்ப

வேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்,

சமகாலம்

185, கிராண்ட்பாஸ் ரோட்,

கொழும்பு -14.

இலங்கை.

மின்னஞ்சல் : samakalam@expressnewspapers.lk

விக்டுமூலம்...

2005 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இலங்கையில் சுதந்திரமானதும் நீதியானது மான தேர்தல் நடைபெறவில்லை. இறுதியாக 2004 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் கீழ்தான் சுதந்திரமான, நீதியான தேர்தல் நடைபெற்றது.

ஐக்கியதேசியக் கட்சி எஃ.பி.கருணாயகர்ஜி

உலகிலேயே கணக்காய்வாளர் நாயகம் மிகவும் குறைந்த சம்பளத்தைப் பெறுகின்ற நாடு இலங்கைதான். பிரதம நீதியரசரைப் போன்று பாராளுமன்றத்துக்குப் பதில் கூறும் கடப்பாட்டைக் கொண்ட அரசியலமைப்பு நீதியான ஒரு பதவியே கணக்காய்வாளர் நாயகம் பதவி, ஆனால் அவர்களும் 45 ஆயிரம் ரூபாவையே மாதச் சம்பளமாகப் பெறுகிறார். அதே வேளை அவரது திணைக்களத்தில் குறைந்தது மூன்று அதிகாரிகள் அவர்களிடமிருந்து கூடுதலான சம்பளத்தைப் பெறுகிறார்கள்.

ஐக்கியதேசியக் கட்சி எஃ.பி. வெங்கிரமருத்தீ

ராஜபக்ஷ அரசாங்கம் மூலைக்குள் தள்ளாப்பட்ட பல்லில்லாத புலிபோன்று இப்போது இருக்கிறது. அரசியலமைப்புக்கான 13 ஆவது திருத்தத்தில் கைவைப்பதற்கான எந்தவொரு முயற்சியிமே தங்களுக்கு பாராளுமன்றத்தில் இருக்கின்ற மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைப் பலத்தை இல்லாமற் செய்துவரும் என்பதை ஆட்சியதி காரத்தில் உள்ளவர்கள் இப்போது பரிந்து கொண்டுள்ளார்கள்.

ஐக்கியதேசியக் கட்சி எஃ.பி.வி. கருணாநாயகர்

மகாநாயகக் தேர்களின் ஆலோசனையையும் பொருட்படுத்தாமல், ஜே.ஆர்.ஜெயவர்தன் 1987 இல் இந்திய - இலங்கை சமாதான உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டார். அந்த நேரம் அதற்கு பெரும் எதிர்ப்பு இருக்கவில்லை. அரசியல் காரணங்களுக்காகவே ஜெயவர்தன் அதில் கைச்சாத்திட்டார். அதனால் இன்று பிரச்சினை மோசமடைந்து விட்டது. மாகாண சபைகளுக்கு கானி அதிகாரத்தையும் பொலிஸ் அதிகாரத்தையும் பரவலாகக் கொடுக்க செய்தால் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு என்ன மிஞ்சப்போகிறது?

அஸ்திரிய மகாநாயகர் அதிவண். உகேஸ் புஷ்பகித்த தேர்

தலதாமாளிகையை அல்லது பூமிகாபோதியை எம் மால் பாதுகாக்கக்கூடியதாக இருந்ததா? பயங்கரவாதி கள் எவரினதும் ஆதரவும் இல்லாமல் தாங்களாகவே விகித்திரமான வழியில் செயற்படுகிறார் கள். எனவே, பீஹார் மாநிலத்தின் புத்தகாயாவில் இடம்பெற்ற குண் டுத் தாக்குதல்களுக்காக உலகம் பூராகவுமள்ள பெளத் தர்களிடம் இந்தியா மன்னிப்புக்கேட்கவேண்டுமெனக் கோருவது அர்த்தமற்றதாகும்.

இலங்கை மகாபேஷி சப்கத்தைச் சேர்ந்த இத்துப்பன்னைத் தலைமேல்பூர்வ தேர்

அரசாங்கத்துக்கான கொந்தராத்து வேலைகளைச் செய்வதற்கு அரசியல்வாதிகள் அனுமதிக்கப்படுகிற ஒரே நாடு இலங்கைதான். குறிப்பிட்ட சில அரசியல்வாதிகள் மத்தன சர்வதேச விமான நிலையத்தில் இருந்தும் அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத் தில் இருந்தும் தொன் கணக்கில் பணத்தைச் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய ஆட்சியினால் அதிகாரத்தை எளிதில் கைவிடமுடியாது. ஏனென்றால், அதன் ஐக்கிய பேர்வழிகள் தங்களின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி பெரும் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திர்க்கக்கீத்துலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்க

பதவிக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன்னதாகவே வடமேல் மாகாண சபையையும் மத்தியமாகாண சபையையும் அரசாங்கம் கலைத்திருக்கவேண்டியதேவை எதுவும் இல்லை. வடமாகாண சபைத் தேர்தலில் தோல்வியடையப்போவது குறித்து அரசாங்கம் பயப்படுகிறது. அந்தத் தோல்வியை ஈடுகட்டுவதற்காகவே வடமத்திய மாகாணத் திலும் மத்திய மாகாணத்திலும் தேர்தல்.

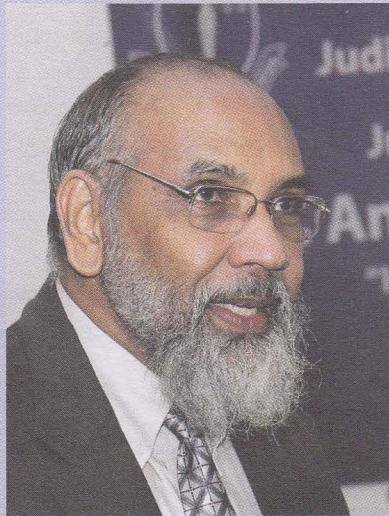
ஐக்கியதேசியக் கட்சி பேச்சுள்ள கயந்த கருணாதிலக

பொதுநலவரசு உச்சி மகாநாட்டில் பங்கேற்க இலங்கை வரும் ஐக்கிய இராச்சியத் தூதுக்கு முவக்கு முடிக்குரிய இலவரசர் சார்ஸ்ஸ் தான் தலைமை தாங்குகிறார். அவருக்கு டொயோ ட்டாவை அல்லது மொரிஸ் மைனரைக் கொடுக்க முடியுமா?

தகவல், ஊடகத்திற்கு அமைச்சர் கெஹலியர் புக்கீலவு

► செய்தி ஆய்வு ◀◀

தேர்தலில் போட்டியிடும் முதலாவது நீதியரசர்

தனது சமூகத்தின் நலன்களுக்காகக் கருதுகிற ஒருவனாக, அந்தச் சமூகத்தின் அரசியல் தலைமைத்துவங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அனுகுமுறைகள் குறித்து அபிப்பிராயங்களைச் சொல்கிற ஒரு வனாக இருப்பேனே தவிர, தேர்தல் அரசியலில் ஈடுபடும் உத்தேசம் எது வும் தனக்கு இல்லை என்று நீண்ட நாட்களாக கூறிவந்த இலங்கை உச்ச நீதிமன்றத்தின் முன்னாள் நீதியரசர் கனகசபாபதி விக்னேஸ்வரன் இறுதியில் அந்த அரசியலுக்கு தவிர்க்க முடியாமல் வந்தே விட்டார்.

நீண்டகாலமாக திட்டமிட்டு தாமதிக்கப்பட்டுவந்த வடமாகாண சபைத் தேர்தல் எதிர்வரும் செப்பெட்டம்பர்மாத பிறபகுதியில் நடத்தப்படுமென்று அரசாங்கத்தினால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அத்தேர்தலில் முதலமைச்சர் வேட்பாளராக நீதியரசரைக் களமிறக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறது. நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் பொதுவைபவங்களில் ஆற்றி வந்திருக்கும் உரைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் இன்றைய இக்கட்டான நிலை குறித்து அவர் பெரிதும் வேதனைப்படுகிறார் என்பதை பிரகாசமாக வெளிக்காட்டி நின்றன. அதனால், அவரைப் போன்றவர்கள் அரசியலில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற ஒருவித பொது அபிப்பிராயம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அதி-

கரித்துவந்தது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. பொது மேடைகள் பலவற்றில் நீதியரசரிடம் பகிரங்கமாகவே வேண்டுகோள்கள் விடுக்கப்பட்ட வேளைகளில், அரசியலில் இறங்கும் நோக்கம் தனக்கு இல்லை என்றே மீண்டும் அவர் கூறிவந்தார்.

ஆனால், நன்பர்கள், நலன்விரும்பிகள், புத்திலீவிகள் என்று பலதரப்பிலிருந்தும் அவருக்கு நெருக்குதல்கள் அதிகரித்து வந்த நிலையில், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் அங்கத்துவக் கட்சிகளின் தலைவர்கள் ஏகோ பித்து தன்னை அழைத்தால், வடமாகாண தேர்தலில் முதலமைச்சர் வேட்பாளராக களமிறங்குவது குறித்து பரிசீலிக்கத் தயாராக இருப்பதாக அறிவிப்பதைத் தவிர அவருக்கு வேறுவழியிருக்கவில்லை.

முதலமைச்சர் வேட்பாளர் நியமனம் தொடர்பில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிற்குள் ஆரம்பத்தில் வேறு கருத்துகள் இருந்தபோதிலும், இறுதியில் அங்கத்துவக்கட்சிகள் கலைதுமே நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனை நியமிப்பதற்கு ஏகமனதாக இணங்கவேண்டியிருந்தது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் இரா.சம்பந்தன் வடக்கு முதலமைச்சர் வேட்பாளராக விக்னேஸ்வரனைக் களமிறக்கவேண்டுமென்பதில் கடும் உறுதியாக நின்றார் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

வழமையாக உயர்ப்பதவிகளை வகிப்பவர்கள், குறிப்பாக உயர்நிலை நீதிமன்றங்களின் நீதிபதிகள் ஓய்வுபெற்றதும் மிகவும் அமைதியான முறையிலேயே தங்கள் காலத்தைக் கழிப்பர். ஆனால், விக்னேஸ்வரன் தனது சமுதாயத்தின் பலதரப்பிலிருந்தும் வந்த நெருக்குதல்கள் காரணமாக அரசியலில் இறங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. 70 வயதைக் கடந்துவிட்ட நீதியரசர் பரபரப்

பும் ஆரவாரமும் வன்முறைச் சூழலும் நிறைந்த அரசியல் வாழ்வுக்கு எவ்வாறு முகங்கொடுக்கப் போகிறார் என்ற முக்கியமானதொரு கேள்வி எழவே செய்கிறது.

முதலமைச்சர் வேட்பாளராகப் போட்டியிடுவதற்கு இணங்கியதன் மூலமாக நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் ஒரு சரித்திரத்தையும் தோற்றுவித்தி ருக்கிறார். அதாவது தேர்தலொன்றில் போட்டியிடுகிற முதன் முதலான உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி இவரேதான்.

2010 ஜூனாதிபதி தேர்தலில் எதிர்ணிக்கட்சிகளின் பொது வேட்பாளராக ஓய்வுபெற்ற பிரதம நீதியரசர் சுருத் என்.சில்வா நிறுத்தப்படக்கூடும் என்ற ஊக்கங்கள் கிளம்பிய போதி வும், அது பிறகு சாத்தியப்படவில்லை. மத்திய மாகாண சபைத் தேர்தலில் ஓய்வுபெற்ற மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி பி.பி.வரவேவவை பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஜக்கியதேசியக்கட்சி வேட்பாளராக நியமித்து ஒருவாரம் கடந்த நிலையில் விக்னேஸ்வரன் தொடர்பான தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தீர்மானம் வந்திருந்தது.

கொழும்பு ரோயல் கல்லூரியில் கல்விகற்ற விக்னேஸ்வரன், 1979 ஆம் ஆண்டில் நீதிச்சேவையில் இணைவதற்கு முன்னதாக சட்டத்தரணியாக செயல்பட்டார். மட்டக்களப்பு, சாவகச்சேரி, மல்லாகம் ஆகிய இடங்களில் மாஜிஸ்திரேட் மற்றும் மாவட்ட நீதிபதியாகப் பணியாற்றிய அவர், 1987 ஆம் ஆண்டில் கொழும்பு மேலதிக மாவட்ட நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

1988 ஆம் ஆண்டு மேல் நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமனம் பெற்ற அவர், வடக்கு, கிழக்கு, ஊவா மற்றும் மேல் மாகாணங்களில் கடமையாற்றினார். 1995 ஆம் ஆண்டு மேன்முறை

▶ செய்தி ஆய்வு ◀

யீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட அவர், 2001 மார்ச்சில் உச்சநீதிமன்ற நீதியரசராக பதவியுயர்த்தப்பட்டார். 2004 அக்டோபரில் ஓய்வு பெற்றார்.

உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசராக நியமனம் பெற்று பதவியேற்ற வேளையி

லும் பிறகு ஓய்வுபெற்ற வேளையிலும் உச்ச நீதிமன்றத்தின் சம்பிரதாய் பூர்வ அமர்வுகளில் நீதியரசர் விக் னேஸ்வரன் நிகழ்த்திய உரைகளில் நீதித்துறையில் காணப்படக்கூடிய குறைபாடுகளையும் ஒரு தமிழர் என்றவைகயில் தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்

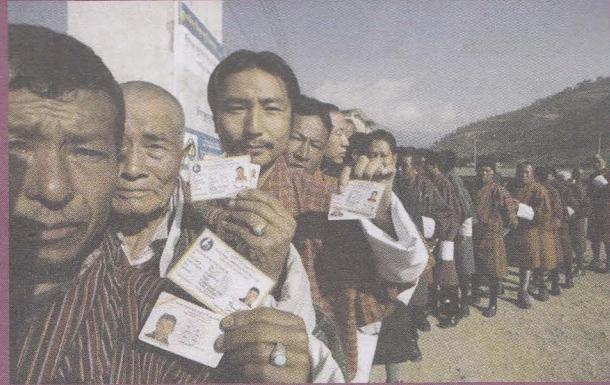
கூடிய கசப்பான் அனுபவங்களையும் வெளிப்படையாகச் சுட்டிக்காட்டி, வரும் நாட்களில் நீதித்துறையின் சுதந்திரத்துக்கு ஏற்படப்போகும் ஆபத்துகள் குறித்து எச்சரிக்கை செய்யத் தயங்கவில்லை என்பது குறிப்பி டத்தக்கது. ■

பூட்டான் தேர்தலும் இந்தியாவும்

பூட்டான் அதன் இரண்டாவது தேசியத் தேர்தல்களை வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்திருக்கின்றமை அந்த இமாலய தேசத்தின் ஜனநாயகத்தை நோக்கிய பயணத்தில் இன்னொரு மைல்கல்லைக் குறித்து நிற்கிறது. எதிர்க்கட்சி யான மக்கள் ஜன நாயக கட்சி தேர்தல்களில் வெற்றிபெற்றிருக்கின்றமை வேறுபட்ட அரசியல் கட்சிகள் மக்கள் ஆணையைப் பெறுவதற்கான நியாயமான வாய்ப்பைக் கொண்டிருக்கிற ஆரோக்கியமான ஒரு போக்கை அந்த நாடு வள ர்த்துக்கொண்டிருப்பதை உணர்த்தி நிற்கிறது. உண்மையான ஜனநாயகக்கலாசாராம் முதிர்க்கிடெறுவதற்கு பல வருடங்கள் செல்லும் என்றாலும், 2008ஆம் ஆண்டில் மாத்திரமே ஆரம்பித்த ஜனநாயகத்துடனான பூட்டானின் தலைப்பாடு ஏற்கனவே குறிப்பிடத்தக்க பலாபலன்களைக் கண்டிருக்கிறது. அத்துடன், பூட்டானின் நெருங்கிய நேசநாடு என்றவைகையில், இந்தியா இந்த ஜனநாயக செயன்முறைகளை முழுமையாக ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

திம்புவுக்கான வாயு மற்றும் மன்னெண்ணெண்டிய மானியத்தை புதுடில்லி வாபஸ் வாங்கிய விவகாரம் பூட்டான் தேர்தல்களின் போது ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்ததைக் காண மனக்குழப்பமாக இருந்தது. முன்னெண்டிய பூட்டானிய அரசாங்கம் சீனாவை நோக்கி நேச சமிக்ஞைகளைக் காட்டியமை தொடர்பிலான இந்தியாவின் அதிருப்தியை வெளிக்காட்டுவதற்கே இந்த மானிய வாராண் அறிவிட்டார்சு செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. தேர்தல் காலத்தின் இடைநடுவில் இது இடம் பெற்றதால், பிராந்தியத்தில் உள்ள சிறிய அயல்நாடுடென் இந்தியாவீம்பு வீராப்புத்தனமாக நடந்துகொள்ள முயற்சிக்கிறது. என்ற ஒரு எண்ணாம் அநாவசியமாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்த விவகாரத்தைக் கையாளுவதற்கு இந்தியாவினால் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தகாதமுறை காரணமாக பிராந்திய விவகாரங்களை புதுடில்லி கையாளுகின்ற விதம் குறித்து பாரதாரமான கேள்விகள் கிளம்பும் சூழ்நிலை உருவானது. இந்தியா என்னதான் பகட்டாரவாரமான பிரகடனங்களைச் செய்தாலும் கூட, பரஸ்பரம் நன்மை பயக்கக்கூடிய

யதாக உறவுகளை மேம்படுத்துவதில் இந்தியாவின் பற்றிறுதியில் அயல்நாடுகள் பெரிய நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருப்பதில்லை. இந்தியாவை நேபாளம் சந்தேகக்குத் தேவே பார்க்கிறது. பங்களாதேவில் உள்ள சினேக்டுர்வான் அரசாங்கம், ரீஸ்டா நதி மற்றும் நில எல்லை உடன்படிக்கைகளை கைச்சாத்திடுவதில் புதுடில்லி காட்டிவருகின்ற தாமதத்தினால் கடுமையான அளவுக்கு விரக்தியடைந்திருக்கிறது. இலங்கை தொடர்பான இந்தியாவின் கொள்கை ஆக்ரோஷமான நிலைப்பாடுகளை எடுக்கிற தமிழகக்ட்சிகளினால் வழிநடத்தப்படுகிறது. இதன் விளைவாக இருதரப்பு உறவுகள் மீண்டுமர முடியாத புள்ளிக்குத் தள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

புதுடில்லியின் தெற்காசியக் கொள்கை பாகிஸ்தானை மையமாகக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அது சரியானதே. ஆனால், அத்தகைய கொள்கையை முன்னெடுக்கின்ற விடயத்தில் ஏனைய அயல் நாடுகளின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்ளாமல், மதிக்காமல் நடந்துகொள்ளக்கூடாது. பூட்டானுடனான சிக்கல் தற்போதைக்குச் சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அயல் நாடுகளில் நிரந்தரமாக செல்வாக்கில்லாமல் போவதை புதுடில்லி விரும்பவில்லையானால், இத்தகைய தவறுகளை திரும்பச் செய்வதை அது தவிர்க்க வேண்டியது கட்டாயம். ■

ரைம்ஸ் ஒஃப் இந்தியா

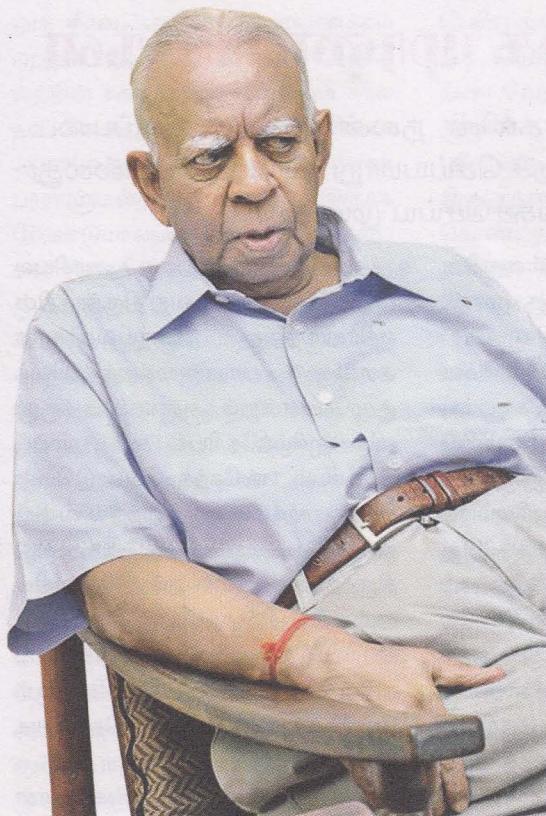
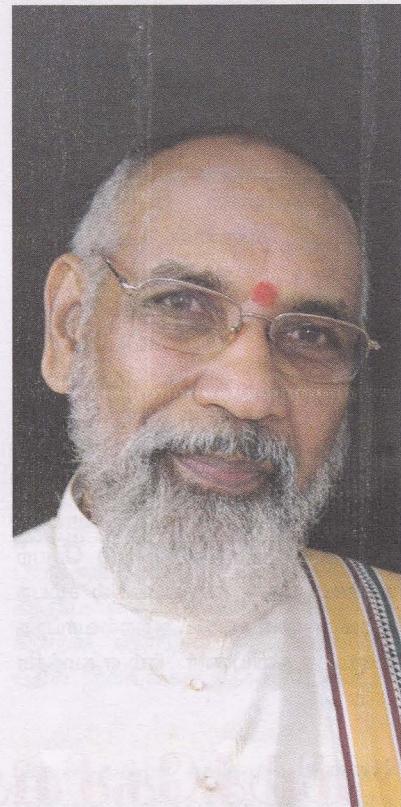

உள்நாட்டு அரசியல்

கலாந்தி தயான் ஜெயதிலக

விக்னேஸ்வரன் தொவு சம்பந்தத்தின் கைவரிசை

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் ஒரு அல்பிரட்டு துறையப்பா அல்ல. அவரை தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பின் லக்ஷ்மண் கதிர்காமர் என்று வர்ணிக்கலாம். அவர் ஆட்சி நிறுவன கட்டமைப்பின் முன் னால் முழுந்தானிடப் போவதில்லை. அவர் எவரினதும் ‘மஸ்லி’யும் இல்லை

எமது நாட்டில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விவகாரங்களில் உண்மையில் அறிவுத்திறம் வாய்ந்ததும் மிடுக்கமானதுமான அரசியலைக் காண்பதென்பது அரிதிலும் அரிதாகும். ஆனால், ஒரே விவகாரத்தில் அத்தகைய முன்னேற்றகரமான இரு அரசியல் நகர்வுகள் செய்யப்பட்டிருப்பதை அண்மையில் எம்மால் காணக் கூடியதாக இருந்தது. முதலாவது நகர்வு வடமாகாணசபைத் தேர்தலை திட்டமிட்டபடி நடத்துவதென்ற ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக் ஷவின் தீர்மானமும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் இரா.சம்பந்தனுடன் அவர் நடத்திய சந்திப்புமாகும். இரண்டாவது நகர்வு வடமாகாணசபைத் தேர்தலில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் முதலமைச்சர் வேட்பாளராக முன்னாள் உச்சநீதிமன்ற நீதியரசர் சி.வி.விக்னேஸ்வரனைக் களமிறக்குவதற்கு தனது கூட்டமைப்பின் பங்காளிக்கட்சிகளை இணங்கக் கூடிய தற்கு சம்பந்தன் எடுத்த கடும் முயற்சியாகும்.

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் ஒவ்வொரு தமிழரும் தனது பிரதி நிதியாகக் கொண்டிருப்பதற்கு பெருமைப்படக்கூடிய ஒருவர் மாத்திரமல்ல, எந்த இனத்தையும் மதத்தையும் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும் இலங்கையர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நாட்டின் ஒரு மாகாணத்துக்கு முதலமைச்சராகக் கொண்டிருப்பதற்கு பெருமைப்படக்கூடிய ஒருவருமாவார். நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் முதலமைச்சராவாரேயானால், ஏனைய முதலமைச்சர்களினதும் அரசியல்வாதிகளினதும் செயற்பாடுகளில் மக்கள் மேம்பாட்டை எதிர்பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கவல்ல ஆரோக-

கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவார் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனின் தெரிவு மூலாதாரமான பிரச்சினைகள் என்று வரும்போது அரசியலில் தேவைப்படுகின்ற முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிந்தனையை (Strategic thinking) வெளிக்காட்டுவதாக அமைகிறது. வெறுமனே இன உணர்ச்சிவயமான போக்குவரைகளைக் கைவிட்டு, மக்களின் முக்கியமான நலன்களை மனதிற் கொண்டு, நெருக்குதல்களுக்குத் துணிச்சலுடன் முகங் கொடுக்கின்ற சிந்தனைப்போக்கே அதுவாகும். இந்தத் தெரிவானது குறுகிய நலன்களைக் கொண்ட- அறபத்தனமான இனக்கவர்ச்சி உணர்வுகளுக்கு அப்பால் சென்று தங்கள் சமூகத்தின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நலன்களை மனதிற் கொண்டு செயற்படக்கூடியதாக சிந்திப்புதில் சம்பந்தத்தும் அவரது ஆற்றல்வாய்ந்த இளம் உதவியாளர் எம்.ஏ.சுமந்திர

னும் வெளிக்காட்டிய ஆற்றலின் விளைவானது என்பதை நிச்சயம் குறிப்பிட்டோகவேண்டும். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், தமிழர்களின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நலன்களை சம்பந்தத்தும் சமந்திரத்தும் செம்மையாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண கீழ்மட்ட தமிழ் உணர்வுகளுடன் தமிழ் மக்களின் முக்கியமான நலன்களை அவர்கள் குழப்பியடிக்காமல் சிந்தித்திருக்கிறார்கள்.

சிங்கள சமுதாயத்தின் மத்தியில் செறிவு தளர்ந்து போயிருக்கின்ற “தமிழ் மென் சக்தியின்” (Tamil Soft power) ஒரு சின்னமே நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன், சரியான முறையில் கையாளப்பட்டால், அவர் ஒரு சமுதாயம் என்ற வகையில், ஒரு நாடு என்றவகையில் இலங்கையின் ‘மென் சக்தியின்’ சின்னமாக மாறக்கூடிய வர். விடுதலைப் புலிகள் முற்றுமுழுவதுமாக தோற்கடிக்கப்பட்டாலும் கூட, தமிழர்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வளம் தளர்ந்துபோயிருக்கிறது. தமிழர் தரப்பைப் பொறுத்தவரை, ஆங்கிலம் படித்த உயர் குழாம் அரசியல் செய்வதற்கு இன்னமும் அதுகிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. தமிழ்ச் சமூகம் அதை வரவேற்கிறது. அதேவேளை, சிங்களத்தரப்பில் படித்த உயர்குழாமை மக்கள் வரவேற்கிறது.

வில்லை என்பதையும் அரசியல் ரீதியில் அவர்கள் மீண்டும் பாய்ச்சலைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் சிங்கள ஆட்சி நிறுவனக் கட்டமைப்பு விளங்கிக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த மீள் எழுச்சிக்கும் மீத்சிக்குமான காரணங்களில் ஒன்று படித்த உயர்குழாம் அவர்கள் மத்தியில் தொடர்ந்தும் இருப்பதேயாகும். சர்வதேச மொழியில் (ஆங்கிலத்தில்) படித்தவர்களாக அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். இது தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு சமூகவியல் வளமாகும் (Sociological resource). சிங்களத்தரப்பில் இந்த வளம் தளர்ந்துபோயிருக்கிறது. தமிழர் தரப்பைப் பொறுத்தவரை, ஆங்கிலம் படித்த உயர் குழாம் அரசியல் செய்வதற்கு இன்னமும் அதுகிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. தமிழ்ச் சமூகம் அதை வரவேற்கிறது. அதேவேளை, சிங்களத்தரப்பில் படித்த உயர்குழாமை மக்கள் வரவேற்கிறது.

தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு தொடர்பான அரசாங்கத்தின் கொள்கை முரண்பாடுகள்

கூட்டமைப்பின் தலைவர்களை அவர்களின் நலன்களுக்கு அடிப்படையில் முற்றிலும் மாறான ஒரு காரியத்தைச் செய்யுமாறு எம்மாலோ அல்லது வேறு ஏவரினாலுமோ எவ்வாறு இணங்கச் செய்ய முடியும்?

பொருக்குப் பின்னரான காலகட்டத்தில் நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு பிரகாசமானதும் மேம்பாடானதுமான நோக்கு ஒரு தலைவருக்கு இருப்பது விரும்பத்தக்கு என்கின்ற அதேவேளை, வேறுபட்ட வகையான ஒரு தலைவர் மொற்றுவித்தையிலும் உருட்டுப் பிரட்டுச் செய்வதிலும் ஈடுபடுவார் என்பது விளங்கிக் கொள்ளப்படக்கூடியதேயாகும். ஆனால், அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த விவகாரங்கள் தொடர்பில் முரண்பாடான சமிக்ஞங்களும் குழப்பகரமான கருத்துகளும் வருவது எந்த விதத்திலும் உதவியாக அமையப் போவதில்லை. இலங்கை

அரசாங்கத்தின் கொள்கையின் மையத்தில் பதிந்துள்ள ஒரு முரண்பாடு இந்தியாவின் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் சிவங்கங்கர் மேனினின் அண்மைய கொழும்பு விழயத்தின் போது மேற் கிளம்பியதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இந்திய அதிகாரியின் சாதுரியமான செயற்பாட்டின் விளைவாக இது நேரவில்லை. பதிலாக இலங்கை அரசாங்கத்தின் பிரதிபிலிப்பின் போதே அது வெளிக்காட்டப்பட்டது. அந்த முரண்பாடு கருத்தில் கொள்ளப்படாமல் போன்றை எமது அரசியல் விவாதத்தின் இலட்சணத்தைக் காட்டுகிறது.

அந்த முரண்பாடு எது? அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்தின் எதிர்காலத்தை ஆராய்வதற்கான அரங்கு பாராளுமன்றத்தெற்கிடுக்குமுவே என்றும் அதனால் அக்குழுவில் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்புக்டாயம் பங்கேற்க வேண்டுமென்றும் அரசாங்கம் ஒரு புத்தில் வலிய ருத்துகிறது. மறுபுறத்தில், 13ஆவது திருத்தத்தை தளர்வுச் செய்வதில் அல்லது அதில் தற்போது இருக்கின்ற பொலிஸ் மற்றும் காணி அதிகாரங்களை அகற்றுவதில் தனக்கிருக்கும் நோக்கத்தையும் அது தெளிவாக வெளிக்காட்டுகிறது.

இருவழிகளிலும் அரசாங்கம் தான்

முதலமைச்சர் வேட்பாளராக நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் தெரிவு செய்யப்பட்டதை தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த உயர் குழாம் பழுதுபடாமல் இன்னமும் இருக்கிறது என்பதையும் அது அரசியலில் ஈடுபட முன் வருகிறது என்பதையும் வெளிக்காட்டுகிறது

கத் தயாராயிருக்கின்றனர். ஆனால், அரசாங்க இயந்திரத்தை தனது மேலா திக்கத்தில் வைத்திருக்கும் ஒருமொழி தெரிந்த குட்டி பூர்ஷாவா வர்க்கத்தி னர் படித்த உயர்குழாமை வரவேற் கத் தயங்குகின்றனர். முதலமைச்சர் வேட்பாளராக நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் தெரிவு செய்யப்பட்டமை தமிழ்ச் சமூகத்திற்குள் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த உயர் குழாம் முழுமை கெடாமல்-பழுதுபடாமல் இன்னமும் இருக்கிறது என்பதையும் அந்தக் குழாம் (Tamil professional Elite) அரசிய

வில் ஈடுபடமுன்வருகிறது என்பதை யுமே முதலில் காட்டுகிறது. இரண்டா வதாக தனது மத்தியில் உள்ள நிபுணத்துவ குழாமை உதிரவிட்ட சிங்கள அரசு பிராந்திய அரங்கிலும் சர்வதேச அரங்கிலும் போட்டிபோடு வதில் சிக்கலை எதிர்நோக்குகிறது.

இது எவ்வாறெனினும், தமிழர் நலன்கள் வெற்றிபெற்று சிங்களவர் நலன்கள் தோல்வி கண்டுவிட்டதான் ஒரு சூழ்நிலை என்றாகிவிடாது. உண்மையிலேயே விக்னேஸ்வரனை அவர்கள் தெரிவு செய்திருப்பது அர

சியலைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத் தைச் செயற்பட வைப்புதற்கான மிகச் சிறந்த சந்தர்ப்பமாகும். எனவே பரஸ்பர மதிப்பு, கண்ணியம் மற்றும் நேர்மையின் அடிப்படையிலான வடக்கு-தெற்கு ஒன்றினைவுக்கான சிறந்த நம்பிக்கையாக இது அமைகிறது.

நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்டதோ இல்லையோ அது வேறுவிடயம். ஆனால், வடமாகாணசபைத் தேர் தலை நடத்துவதற்கு ஐனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ மேற்கொண்ட தீர்மானமும் முதலமைச்சர் வேட்பாளராக நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனைக் களமிறக்குவதற்கு சம்பந்தன் எடுத்த முடிவும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியானவை என்று கருதப்படக் கூடியவையாகும். இரண்டையும் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது அரசியல் நல்லினைக் கத்துக்கான சிறந்த வாய்ப்பாக அமைகின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. புதிய இலங்கைத் தேசத்தில் சமாதா

விரும்புவதைச் சாதித்துக்கொள்ள முடியாது. தமிழர் பிரச்சினைக்கான ஒரு தீர்வு, அதிகாரப் பரவலாக்கம் மற்றும் 13ஆவது திருத்தம் ஆகிய வற்றின் சகல அம்சங்களையும் சகல தரப்பினரையும் உள்ளடக்கி விரிவாக ஆராய்வதற்கான ஒரு அரங்காக பாராளுமன்றத் தெரிவுக்கும் இருக்க வேண்டுமானால், அதன் விளைபயன் முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட முடியாததும் வரையறைகளினால் கட்டுப்படுத்த முடியாததுமாகும். மறு புறத்தில், மாகாண சபைகளின் நோக்கெல்லையில் இருந்து பொலிஸ் மற்றும் காணி தொடர்பான அதிகாரங்களை அகற்றுவது தான் அரசாங்கத் தின் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட கொள்கை இலக்கென்றால், விரிவான ஆராய்வுக்கோ கலந்துரையாடலுக்கோ வாய்ப்பிரிக்கப்போவதில்லை, பாராளுமன்றக் கணக்கீட்டையும் தெரிவுக்குழுவின் கணக்கீட்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது விளைபயன் தவிர்க்க முடியாததும் முன்கூட்டியே தீர்மா

னிக்கப்பட்டதுமாகவே அமையும்.

இந்த முரண்பாடு இதைவிட பெரிய முரண்பாட்டுக்கு எம்மை இட்டுச் செல்லக்கூடிய கடவையிலே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. தெரிவுக் குழுவின் பிரதான அங்கமான பூலீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி 13ஆவது திருத்தத்தைத் துண்டாடுவதில் உறுதி கொண்டதாக இருக்கிறதென்றால் தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பு அத் தெரிவுக்குழுவில் ஏன் பங்கேற்க வேண்டும்? சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், இலங்கை அரசாங்கம் 13 ஆவது திருத்தத்தைத் துண்டாடுவ தெள்ள அதன் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட நோக்கைச் சாதிப்பதற்கான செயன்முறையில் பங்கேற்குமாறு தமிழ்த்தேசியக்கூட்டமைப்பினரைக் கேட்பதுடன், அவர்களை அதற்கு இனங்கச் செய்யுமாறு இந்தியாவையும் கேட்கிறது என்பதே அரசாங்கத்தின் கொள்கைப் போக்கின் மையத்தில் உள்ள முரண்பாடாகும். குறிப்பாக, தீவிரபோக்குடைய தமிழ்த் தேசிய மக்கள் முன்னணியும் புலம்

பெயர் தமிழ்ச் சமூகமும் உன்னிப்பாக அவதானித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், தமிழ்த்தேசியக்கூட்டமைப்பின் தலைவர்களை அவர்களின் நலன்களுக்கு அடிப்படையில் முற்றி வேறு எவ்வாறு எம்மாலோ அல்லது வேறு எவரினாலுமோ இணங்கச் செய்ய முடியும்?

13 ஆவது திருத்தத்தில் மேம்பாடு களைச் செய்வதை விடுத்து அதைத் துண்டாடுவதற்கென்றே திட்டமிட்டு அமைக்கப்படுகிற ஒரு பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவில் பங்கேற்குமாறு வலியுறுத்துவதன் மூலமாக தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்பை பலவீனப்படுத்துவதற்கு இலங்கைத் தரப்பு ஏன் நாட்டம் கொள்ள வேண்டும்? தீவிரவாத எண்ணாங்கொண்ட தமிழ் அரசியல் சக்திகளுக்கு அனுகூலமானதாக அமையக்கூடியவகையில் தமிழ்த்தேசியக்கூட்டமைப்பின் தலைமைத்துவதற்கை இலங்கைத் தரப்பு பலவீனப்படுத்தினால், அது தனது நலன்களையே மலினப்படுத்

னத்தை வென்றெடுத்து, நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான தொடக்கமாக அது அமைய முடியும். இருதரப் பினரும் அதைப் பிழையாக எடுத்துக் கொண்டால், அதுவே ஜக்கியப்பட்ட இலங்கைக்கான பாதையின் முடவாக அமைந்துவிடக் கூடும்.

முதலமைச்சர் வேட்பாளராக நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனைத் தெரிவு செய்ததன் மூலமாக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அதன் பலத்தை அதிகரித்திருக்கிறது. அரசியல் குழுநிலையில் ஒரு உத்வேகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நேர்மையற்ற முறையில் மாகாணசபையைக் கலைப்பதற்கு கொழும்பு எடுக்கக்கூடிய எந்த முயற்சிக்கும் சிக்கல் ஏற்படக்கூடும். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், வடமாகாண சபையை அடாத்தாகக் கலைப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்படக் கூடிய எந்தவொரு எதிர்கால முயற்சிக்கும் ஒரு தடுப்பை சம்பந்தன் மிகவும் கெட்டித்தனமாகப் போட்டிருக்கிறார்.

இலங்கைக்கு வடக்கு - கிழக்கு மாகாண சபை பற்றிய ஒரு எதிர்

மறையான அனுபவம் இருக்கிறது. அந்த மாகாண சபையின் தோல்விக்கான காரணங்களில் ஒன்று முதலமைச்சராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட அண்ணாமலை வரதராஜப்பெருமாளின் ஆளுமையாகும். அவரை முதலமைச்சராக்க வேண்டாமென்று ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ். தலைவர் கே. பத்மநா பாவிடிமும் இந்தியத் தரப்பினரிடமும் பெரும் சிரமத்துடன் நான் கேட்டுக் கொண்டபோதிலும், என் முயற்சி பலிக்கவில்லை. இலங்கை அரசாங்கத்துடனான விவகாரங்களைக் கையாளுவதில் யதார்த்த நிலைமைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதவராக பெருமாள் இருந்தார். அத்துடன், அவரிடம் அரசியல் முதிர்ச்சியும் இருக்கவில்லை. மாகாணசபைக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே தவிர்க்க முடியாமல் ஏற்படக்கூடிய முரண்பாடுகளை பெருமாள் தவறாகக் கையாண்டமைக்கான காரணங்களில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை திட்டங்களை மாறுபடக்கூடிய தன்மை கொண்ட அவருடைய கவர்ச்சி அரசியலிலும் மதுபான உத்வேகத்துட

னான் சாகசத்தனமுமாகும்.

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் வரதராஜப்பெருமாளைப் போன்றவர் அல்ல. கொழும்பில் கல்வி கற்ற விக்னேஸ்வரன், இலங்கை அரசின் கூருகளில் ஒன்றின் மதிப்புக்குரிய சிரேஷ்ட பிரதிநிதியாவார். பல்லின சமுதாயச் சூழலில் நீண்ட காலமாகச் செயற்பட்ட அனுபவத்தை அவர் கொண்டிருக்கிறார். கெளரவழும், கண்ணியமும் மிக்கவர். என்றாலும், ஓளிவுமறைவின்றி வெளிப்படையாகப் பேசுபவரான விக்னேஸ்வரன், தற்போதைய குழுநிலையில் வடக்கிற கும் தெற்கிறகும் இடையே கிறந்த சாத்தியமான ஒரு பாலமாக விளங்கக்கூடியவர். ஒட்டுமொத்தத்தில் அவரை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் லக்ஷ்மன் கதிர்காமர் எனலாம்.

அரசாங்கத்திற்குள் இருக்கின்ற செல்வாக்குமிக்க குழுவினர் மக்களினால் தெரிவு செய்யப்படுகிற வடமாகாண சபையை நிலைகுலைப்பதற்கு நோக்கம் கொண்டிருப்பார்களேயானால், அது குறித்து பாதுகாப்புத் துறைக்குப் பொறுப்பாளவர்கள் ஜாக்

துகிறது, தன்னையே பலவீனப்படுத் துகிறது.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் கொள்கையின் அப்பட்டமான தருக்க முரணுக்கு பின்வரும் மூன்று அம்சங்களில் ஒன்று காரணமாக இருக்கமுடியும் அல்லது அந்த மூன்றில் எவ்வயினதும் கூட்டு காரணமாக இருக்கமுடியும்.

முதலாவதாக, அரசாங்கத்திற்குள் இருக்கக்கூடிய பங்காளிகள் மட்டத்தில் கொள்கை தொடர்பான உண்மையான விவாதத்தை முன்னாகிக்கக்கூடியதும் தந்திரோபாய கொள்கை ஒருங்கிணைவை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய உருப்படியான செயன்முறையொன்று இல்லாமை.

இரண்டாவதாக, அரசாங்கத்திற்குள் வெவ்வேறு மட்டங்களில் செயற்படுகிற பல்வேறு வகையான நிகழ்ச்சி நிரல்களும் ஏதாவது ஒரு தரப்பினால் அல்லது ஆளுமையினால் கொள்கை வீட்டோவைப்

பயன்படுத்துவதில் காட்டப்படக்கூடிய முனைப்பு. மூன்றாவதாக, அதிகாரக் கட்டமைப்புக்குள் இருக்கக்கூடிய வேறுபட்ட பிரிவுகளின் ஊசலாட்டமும் ஓப்பீட்டளவில் அந்தப் பிரிவுகளுக்கு இருக்கக்கூடிய வலிமையும். இதன் விளைவாக அரசாங்கத்திற்குள் கருத்தொருமிப்பைக்காண்பதில் இருக்கக்கூடிய உறுதியற்ற தன்மையும்.

நேரிவான முறையில் சிந்தித்துப் பார்த்தால், இலங்கை அரசாங்கத்தின் எதிரி நாட்டுப் பிரிவினைக்கு ஆதரவான புலம்பெயர் தமிழ்ச் சமூகத்தினரின் மத்தியில் இருக்கின்ற அமைப்புகளோயாகும். மறுபுறத்தில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு கொழும்பு அரசாங்கம் வேற்றுமை கொள்வதற்கு இணங்கக்கூடிய ஒரு அமைப்பாகும். அதேபோன்றே தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வேற்றுமை கொள்வதற்கு இணங்கக்கூடிய அதிகாரமையாக கொழும்பு அரசாங்கம் உள்ளனர் சாகசத்தனமுமாகும்.

எது.

இலங்கைத் தரப்பு பேச்சுவார்த்தையில் அதன் பங்காளிகளான தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரைப் பலவீனப்படுத்துவதற்கும் அவர்கள் மத்தியிலும் அவர்களுக்கு வெளியேயும் இருக்கக்கூடிய தீவிரவாதப் போக்குடையவர்களை பலப்படுத்துவதற்கும் என் விரும்புகிறது என்ற எனது கேள்விக்கு சாத்தியமான பதில் அதிகாரகட்டமைப்புக்குள் இருக்கின்ற சிலசக்திகள் இஸ்ரேவியப் பிரதமர் நெதான்யாஹுவின் தந்திரோபாயத்தை பின்பற்றுகின்றன என்பதேயாகும். அதாவது மிதவாதிகளைப் பலவீனப்படுத்துவதன் மூலமாக தீவிரவாதப் போக்குடையவர்கள் பலப்படுத்துவதற்கான சூழுநிலையை ஏற்படுத்திவிட்டு, அதற்குப்பிறகு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு பொறுப்புணர்வுடைய சமாதானப் பங்காளிகள் அரசாங்கத்துக்கு இல்லை என்று கைவிரிப்பதே இத்தந்திரோபாய

கிரதையுடன் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியிருக்கும். திட்டமிட்டமறையில் நெருக்கடியொன்று தோற்றுவிக்கப்படுமேயானால், கொழும்பினால் சதித்தனமான காரியம் ஏதாவது செய்யப்படுமேயானால், உலக சமூகத்துடன் தொடர்புகொண்டு பேசுவதற்கு சிறந்த ஆள் யார்? உலகின் தலைநகரங்களை நம்பவைக்கக் கூடியவர்யார்? உலகின் தேசிய பாதுகாப்பு அடிப்படைவாதிகளா? அல்லது கற்றிந்த, நியாயமான முறையில் சிந்திக்கக்கூடிய, விடயங்களை செம்மையான முறையில் துணிச்சலுடன் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியா?

சம்பந்தன், சுமந்திரன் மற்றும் விக்னேஸ்வரன் ஆகியோரை மனதிற் கொண்டு நோக்கும் போது, தமிழ்ச் சமூகத்தின் கதி சாத்தியமான சிறந்த ஜனநாயகக் கைகளில் இருக்கிறது எனலாம்.

போரில் வெற்றி பெற்றவரும் யதார்த்தவாதியமான ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷ-தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பின் சம்பந்தன்- வடமா

காண சபையின் முதலமைச்சராக நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் - என்று மும்மூர்த்திகள் விவகாரங்களைக் கையாளுகின்ற சூழ்நிலை தோன்றுமேயானால், 1983 ஜூலைக்குப் பிறகு 30 ஆண்டுகள் கழித்து இலங்கையினால் சமாதானத்தை வென்றெடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். கேடு மிகக் தீவிரவாத சக்திகள் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டாலும், தெற்கில் இன்னும் அத்தகைய சக்திகள் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பினால் நிர்வகிக்கப்படக்கூடிய வடமாகான சபையுடன் இணக்கப்படுவமாகச் செயற்பட்டு சகவாழ்வு வாழ வேண்டுமானால் அதற்கு மனதிலையில் ஆழமான மாற்றம் ஏற்படவேண்டியிருக்கும்.

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் அல்பிரட்டு துரையப்பா இல்லை. சிங்கள ஆட்சி நிறுவனக்கூட்டமைப்பின் முன்னால் அவர் மழுந்தாளிடப் போவதில்லை. அவர் எவரினதும் 'மல்வி' இல்லை. 2011ஆம் ஆண்டு ஆயிரஷாலைவூருக்கு அளித்த பேட்டி

யொன்றில் நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் தன்னை சுயநிர்ணய உரிமையை ஆதரிக்கின்ற சமஷ்டிவாதியாகக் காட்டிக்கொண்டார். என்றாலும், அவர் நாட்டுப் பிரிவினையை ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்குச் செல்ல வில்லை. விசித்திரமான அம்சமென்ற வெவான்றால், உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளில் சமஷ்டிவாதிகள் சுயநிர்ணய உரிமையை ஆதரிக்க வில்லை. ஆனால், அந்த உரிமையை ஆதரிக்கும் போக்கைக் கொண்ட சமஷ்டிவாதியாக விக்னேஸ்வரன் இருக்கிறார்.

அவரால் தலைமை தாங்கப்படக் கூடிய ஒரு மாகாணசபை (வடக்கு மண்ணை மாத்திரமல்ல தெற்கையும் கூட) அச்சுறுத்திக்கொண்டிருக்கிற நவ-பழங்குமரங்களின் எழுச்சிக்கு எதிரிடையான ஒரு எடையாக விளங்கும். விக்னேஸ்வரன் முதலமைச்சராகக் கொண்ட வட மாகாணசபை இலங்கையின் தேவைகளுக்கு ஒரு பதிலாக இருக்கப் போவதில்லை. ஆனால், நடுப்பாதையொன்றை

(25ஆம் பக்கம் பார்க்க...)

அரசாங்கம் பேச்சவார்த்தையில் அதன் பங்கானி களான தமிழ்தேசியக்கூட்டமைப்பினரைப் பலவீனப் படுத்துவதற்கும் அவர்கள் மத்தியினும் அவர்களுக்கு வெளியேயும் இருக்கக்கூடிய தீவிரவாதுப் போக்குடையவர்களை ஏன் பலப்படுத்த விரும்புகிறது?

மாகும். இத்தந்திரோபாயத்தை நாம் பின்பற்றி, பேச்சவார்த்தை நடத்துவதற்கு பொறுப்புணர்வுடைய சமாதானப் பங்காளிகள் இல்லை என்று கூறுவோமானால், டோக்கியோவில் தொடங்கி டெல்வி ஊடாக பிரிட்டோரியா மற்றும் வாழிங்டன் வரை எவரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

அரசாங்கம் தன்னைத்தானே ஒரு மூலைக்குள் அநாவசியமாகத் தள்ளிக்கொண்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து விடுபட்டு வெளியேறுவதற்கு அறிவார்ந்த மார்க்கம் ஏதாவது இருக்கிறதா? தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்

பின் தலைவர் இரா.சம்பந்தன் டெயிலி மிருக்கு வழங்கிய விரிவான் பேட்டியின் வீடியோவை இலங்கை அரசாங்கத்தின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் சகலரும் கட்டாயம் பார்க்க வேண்டும். தமிழ்தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் எதிரியாக இல்லை. அவரது கட்சியும் கூட அவராலும் இல்லை. இறைமையில் ஒரு பங்கை அவர் கோருகிறார். ஓற்றையாட்சி அரசொன்றில் அது அறவே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக இருக்கலாம். ஆனால், சிங்கள பொத்தர்களின் விஞ்சிய செல்வாக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகிப் போய்விட்ட ஒரு இலங்கையில்,

மேலாதிக்கம் இன்றி, அதிகாரப்பரவலாகக்கூட்துநின் ஊடாக காலரும் கண்ணியத்துடனும் கெளரவத்துடனும் வாழக்கூடிய ஒரு அமைதியான இலங்கையில் சம்பந்தன் ஒரு உண்மையான பங்காளி என்பதை இலங்கைத் தலைமைத்துவம் நிச்சயம் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். நேரமையும் சுதந்திரமும் நிலைபெற்றத்தக்க (போருக்குப் பின்னரான) ஒழுங்கெளனிற்கான பயணத்திட்டம் இதுவேயாகும். அத்தகைய ஒழுங்குச் சுவதேச தலையீடுகளில் இருந்தும் நெருக்குவாரங்களில் இருந்தும் விடுபட்டதாக இருக்க முடியும்.

முரண்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் இருசமூகங்களையும் தலைமை தாங்கிவழிநடத்தக் கூடிய அனுபவமிக்க இரு தலைவர்களாக மகிந்த ராஜபக்ஷவும் சம்பந்தனும் தென்னாபிரிக்காவின் மண்டோவுவும் டி கிளார்க்கும் செய்ததைப் போன்று பேச வேண்டும். ■

முதலமைச்சர் வேட்பாளர் தெரிவும் தமிழ்த் தேசியத்தின் ஏதிர்காலமும்

பிரகலாதன்

சூட்டமைப்பின் ஏகமணதான் தெரிவாக நிறுத்தப்படும் முதலமைச்சர் வேட்பாளர் வடக்கில் மட்டுமல்ல ஏண்ண பகுதிகளிலுமுள்ள சிறுபான்மை மக்களின் உள்ளக்கிடக் கைகளையும் தெரிவு அறிந்து அவர்களுக்கும் வடக்கு மக்களுக்கும் இடையிலோர் உறவுப்பாலத்தை அமைக்க வேண்டிய கட்டாயத்திலுமுள்ளார்.

உள்நாட்டு அரசியல்

நீண்ட இழுபறிக்குப் பின்னர் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வடமாகாண சபைத் தேர்தலுக்கான அதன் முதலமைச்சர் வேட்பாளரை அறிவித்துள்ளது. இந்த அறிவிப்பின் எதிர்வினையாகப் பல்வேறு கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. கடைசியில் காத்திருந்துவிட்டுப் பின்னர் இவர்தான் வேட்பாளர் என்று தெரி ந்த பின்னர் வாழ்த்து மடல்கள் வரை வதாகவே பெரும்பாலான கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்றன. ஆயினும், யாருமே இத்தெரிவினால் தமிழ்த் தேசியத்தின் எதிர்காலம் எங்களும் அமையும் என்று அக்கறையோடு விசாரிக்க முற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

அரசியல் என்பது சொல்லித் தெரிய வேண்டிய கலைதான் என்பது நீதியரசர் அறியாதல்ல. அதனால் தான் சிலவற்றை இங்கு சொல்லலாம் என நினைக்கின்றேன்.

முதலமைச்சர் வேட்பாளர் வரிசையில் முன்னின்ற மூவரில் நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனைக் கடைசியில் கூட்டமைப்பு ஏகமனதாக வேட்பாளரென அறிவித்தது. என்னதான் ஏகமனதான தெரிவு என்று வெளியில் கூறப்பட்டாலும் அல்லது பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கைகள் விடப்பட்டாலும் உள்ளுக்குள்ளே குழந்தைகள் இல்லாமல் இல்லை. தமிழரசுக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் மாவை சேனாதிராஜா மிகவும் மனமுடைந்த நிலையிலேயே இறுதியில் விட்டுக் கொடுப்புக்கு இணங்கினார் என்பதும் கூட்டமைப்புக்குள் கட்டுக் கோப்பு என்பது அடி முதல் முடிவரை கிடையாது என்பதும் பரமரக்கியமே. ஓரே கட்சியின் தலைவருக்கும் பொதுச் செயலாளருக்கும் இடையிலான பலப் பார்த்தை என்று வந்து விட்டதன் பின்னர் யார் விட்டுக் கொடுத்தாலென்ன விடயந்தான் வீதிக்கு வந்து விட்டதே.

எல்லாக் கட்சிகளும் ஏகமனதாக ஏற்றிருந்த மாவை ஓரேயிரவுக்குள் விட்டுக்கொடுப்புக்கு இணங்கியதற்கான உண்மைக் காரணம் என்ன என்பது இன்னும் இரகசியமாகவே உள்

எது. இனத்தின் நலன் கருதி அல்லது ஒற்றுமை கருதி என்றால் அது அந்த இரவு மட்டும் காத்திருந்திருக்கத் தேவையில்லை. இதுவே பலவிதமான இட்டுக் கட்டுகைகளுக்கும் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதாகவும் அமைந்துவிட்டது. அவர் இறங்கி வந்ததற்கான காரணத்தையொட்டி வேண்டுமானால் இனிப்படிமன்றம் தான் நடத்த முடியும்.

ஜனாதிபதியின் விருப்பும் இதுவே என்று ஒரு புறத்தில் செய்திகள் திரிக்கப்பட்டன. இந்தியாவின் அழுத்தத்தின் முன்னால் மாவையால் தாக்குப் பிடிக்க முடியவில்லை என்று சிலர் 'புலனாய்வுச்' செய்திகளாக எழுதத் தொடங்கிவிட்டனர். கொழும்புத் தலைமைகளின் கைகளில் சிக்கிய கூட்டமைப்பினை இனி மீட்க முடியாது என்று சிலர் கவலைப்படுகின்றனர். ஜந்து கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஆதரித்தும் மாவையால் வெற்றிபெற முடியாமல் போய்

ஐந்து கட்சிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஆதரித்தும் மாவையால் வெற்றிபெற முடியாமல் போய் விட்டதென்றால் சம்பந்தர் அணியின் பின்னணியில் ஏதோவொரு பலம்வாய்ந்த சக்தி செயற்படுகின்றதென்ற ஊகம் முன்னரென்ற ஊகம் முன்னெனப்போதையும்விட இப்போது மிகவும் வலுப்பெற்றதாகி விட்டது

விட்டதென்றால், சம்பந்தர் அணியின் பின்னணியில் ஏதோவொரு பலம்வாய்ந்த சக்தி செயற்படுகின்றதென்ற ஊகம் முன்னரென்ற ஊகம் விட இப்போது மிகவும் வலுப்பெற்றதாகி விட்டது.

மறுபுறத்தில், மாவை சேனாதிராஜா வின் விட்டுக் கொடுப்பானது அவரைப் பெருந் தியாகியாகச் சித்தரிப்பதற்கும் வழிசெய்துள்ளது. கூட்டமைப்பில் அங்கம் வகிக்கும் ஏனையநான்கு கட்சிகளின் விருப்பத் தெரிவாக இருந்த மாவை, மற்றக் கட்சியான தமிழரசுக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளருமாவார். அவரது கையெழுத்தின்றி எவருமே தேர்தலுக்காக தமிழரசுக் கட்சி சார்பில் வேட்பு மனுவைச் சமர்ப்பிக்க முடியாது. அங்கு

எம் சமர்ப்பிக்கப்படின் அதனை தேர்தல் ஆணையாளர் ஏற்கவும் மாட்டார்.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு என்பது தமிழரசுக் கட்சியின் பெயரில் அதன் சின்னத்திலேயே பொதுத் தேர்தலையுஞ் சந்தித்திருந்தது. எனவே கட்சிகளுள்ளும் கூட்டமைப்புக்குள்ளும் மாவையின் கையெழுத்தின்றி எதனையும் உத்தியோகப்பார்வாகச் செய்ய முடியாது. அப்படியிருக்கையில், ஏன் மாவை விட்டுக்கொடுக்கவேண்டும்? இந்தக் கேள்வியிலுள்ள அதேயாவும் மர்மம், கூட்டமைப்பின் பதிவு விடயத்தில் முரண்டுபிடித்த ஏனையநான்கு கட்சிகளும் மாவையை (பதிவு விடயத்தை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு) ஆதரித்து விட்டுப் பின்னர் பல்த அடித்த விடயத்திலும் உள்ளது.

இதனைத் தனிப்பட்ட வெற்றி தோல்வி என்ற ரீதியில் பார்க்காமல், இந்தத் தெரிவானது தமிழ்த் தேசி

யத்தை எந்தாவுக்குப் பாதிக்கப்போகின்றது என்பதையிட்டே நாம் ஆராய வேண்டிய நிலையில் உள்ளோம்.

எல்லோருமே தமிழ்த் தேசியம் என்ற சொற்றொடரை இப்போது அடிக்கடி பாவித்தாலும் அதனை எந்த அர்த்தத்தில் பாவிக்கின்றார்கள் என்பதில் தெளிவில்லை. சிலருக்கு அது சுயநிர்ணய உரிமைக்கான மந்திரசொல். வேறு சிலருக்கு அது சமஸ்தியாட்சிக்கு மட்டும் அவசியமாகும் ஒரு பதப்பிரயோகம். இன்னும் சிலருக்கு அதிகாரப் பரவலாகக் கத்தோடு நின்றுவிடக்கூடிய உச்சாடனமாக மட்டுமே உள்ள பதமாகும். இந்த நிலை நின்றுதான் தமிழ்த் தேசி யத்தின் எதிர்காலத்தை நாம் எடை

போட வேண்டியுள்ளது.

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக் குள் இந்த மூன்று நிலைப்பட்டவர்களும் உள்ளனர். சுயநிர்ணய உரிமை விடயத்தில் தமிழரசுக் கட்சியினரை விட ஏனைய நான்கு கட்சியினருமே சற்று உரத்துப் பேசுபவர்கள். சோகம் யாதெனில் சுயநிர்ணய உரிமைக்காக உரத்துக்குரல் கொடுப்போரைத் தலைமை முன்னுக்கு வர விட்டதே யில்லை. தாம் பிரிவினைவாதிகள் என்று முத்திரை குத்தப்படக்கூடாது என்பதில் தலைமை மிகக் கவனமாக உள்ளது.

தமிழரசுக் கட்சிக்குள் உள்ளவர்கள் அன்றும் இன்றும் ‘சமஷ்டியன்றி வேறொன்றும் பேசற்க’ என்ற கொள்கை வழிப்பட்டு நிற்பவர்கள். அதிலும் இவர்கள் மாற்றுவழி பற்றி யோசிப்பதில் அதிக அக்கறை காட்டி வருபவர்களுமல்ல. நேரம் வரும் போது சுயநிர்ணய உரிமைபற்றி ஏற்றிப்பேசவும் அவசியமெனின் அதி காரப் பரவலாக்கம் பற்றிச் சற்றே இறங்கிப் பேசவும் ஆயுத்தமாக இருப்ப வர்கள். மாவை உட்பட்ட தமிழரசுக் கட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள் பலரும் இந்த வகையில் அடங்குபவர்கள். ஆனால், கூட்டமைப்பின் தலைமை என்று சுட்டப்படுவர்கள் பழைய இந்த நிலைப்பாட்டைக்கூட வெளியில் உரத்துச் சொல்வதை தவிர்க்க விரும்புபவர்கள்.

மூன்றாவது வகையினர் ஒற்றையாட்சி முறைமையிலமைந்த அரசுகட்டமைப்பினைப் பங்கப்படுத்தாமல் அதற்குள்ளாகவே அதிகாரத்தைப்பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று திடமாக நம்புவர்கள். கூட்டமைப்பின் தலைமை அல்லது கொழும்புத் தலைமை இந்த நிலைப்பாட்டிலேயே காலத்தை ஓட்டிக்கொள்ள விரும்புகின்றது என்ற முறைப்பாடும் உள்ளது.

பிரச்சினைகளைப் பெரிது படுத்தாமல் சமாளித்துப் பாருங்கள் என்ற சர்வதேச விருப்பையே தனது நிலைப்பாடாகவும் கொண்டு செயற்படும் தலைமையானது இதனால் மற்றையவர்களில் நிரம்பவே தங்கி நிற்கவும் வேண்டியுள்ளது. தட்டுத்

தடுமாறி இந்த நிலைப்பாடு கூட்டமைப்புத் தலைமையினால் அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தப்படுவது முன்டு.

வேடிக்கை என்னவென்றால் இதை யெல்லாம் நன்கு தெரிந்து வைத்துக் கொண்டுதான் தமிழ் மக்கள் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்தும் வாக்களித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதே.

அந்த வகையில் இம்முறையும் அவர்கள் கூட்டமைப்புக்கு விரும்பி வாக்களிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேக மேதுமில்லை. ஆயினும் முதலமைச்சர் வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்டிருப்பவர் இந்த மூவகைக் கொள்கையில் எவ்வழி வந்தவர் அல்லது எவ்வழி நிற்பார் என்பதில் நிச்சயத் தன்மை எதுவும் தெரியாத நிலையிலும் அவருக்கு வாக்களிக்கும் நிரப்பந்தம் வடமாகாண தமிழ் வாக்காளர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் சுயநிர்ணய உரிமைப் பற்றாளரா? அது பற்றிய விடயதானங்களை இனிமேல் தான் கற்றிய வேண்டிய நிலையிலுள்ளவரா? அல்லது கூட்டாட்சி முறை பற்றி வழக்கமான பல்லவி யைப் பாடிக்கொண்டே காலத்தை ஓட்டிவிடுவாரா? இன்றேல் 13வது திருத்தம் தரும் அதிகாரப்பரவையே சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டு ‘போராட்டம்’ நடாத்துவாரா என்ற ஜயப்பாடுகள் தேசியத்தை நேசிப்போரால் பல மட்டங்களிலும் தற்போது எழுப்பப்படுகின்றது. இதில் ஏதேனும் ஒன்றினை அவர் நடைமுறையில் நிருபித்தேயாக வேண்டும். அப்போதும் ஏனைய இரு தரப்பினரிடமிருந்து ஏமாற்றக் குரல்கள் கேட்கலாம்.

ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் எதிர்பார்ப்புக்கள் நீதியரசரைப்பற்றிய ஒரு உச்சப் பிம்பத்தை வாக்காளர்கள் மத்தியில் உருவாக்கப் போகின்றது. நடைமுறையில் அந்த எதிர்பார்ப்புக்களை செயற்படுத்த முனையும்போது பல விட்டுக்கொடுப்புகளைச் செய்ய வேண்டிவரும். யதார்த்தமான சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் அப்படிச் செய்கை

யில் அது பலருக்கும் ஏமாற்றத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகலாம்.

எனவே இத்தகைய சூழ்நிலையில், அவர் முன்னால் விரிந்து கிடக்கும் பாரிய பணிப்பரப்பில் சில முன்னுரிமைப் பட்டியல் ஒன்றை அவர் வரைந்தேயாக வேண்டும். அரசியலில் முகஸ்துதி பாடுவோருக்கும் எப்போதுமே முந்தியோடும் குதிரையில்

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் சுயநிர்ணய உரிமைப் பற்றாளரா? அல்லது **கூட்டாட்சி முறை பற்றி வழக்கமான பல்லவியை பாடிக் கொண்டு காலத்தை ஓட்டி விடுவாரா?** ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் எதிர்பார்ப்புகள் **நீதியரசரைப்பற்றிய ஒரு உச்சப் பிம்பத்தை வாக்காளர் மத்தியில் உருவாக்கப்போகிறது**

லேயே பணம் கட்டிப் பழகிய எம்மவர்க்கும் பந்தி வைப்பதற்கு அவரது பதவியும் நேரமும் செலவிடப்படப்போகின்றதா? அவருக்கு ஆதரவாகக் கொழும்பிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட அறிக்கைகள் சில இந்தச் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

குறிப்பாக, மேல்தட்டு வர்க்கத்தவர், கொழும்புவழாழ் தமிழர், அமைச்சரின் ‘சம்மந்தி’, வடக்கின் பிரச்சினைகளை அனுபவித்து அறியாதவர், ‘இறங்கி வரமாட்டார்’ போன்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் ஏற்கனவே சமத்தைப்பட்ட நிலையிலுள்ளவர் அவற்றை யெல்லாம் மெய்ப்பிக்கும் விதத்தில் செயற்பட முடியாது என்பதில் பலத்தகண்காணிப்பு நிச்சயம் இருக்கவே போகின்றது.

இத்தகைய குற்றச்சாட்டுக்கள், கூட்டமைப்பின் தலைமைக்குப் பின்னா

வூள்ளதாகச் சந்தேகிக்கப்படும் அந்த மறைமுக சக்தியோடு முதலமைச்சரை ஏதேவொரு விதத்தில் தொடர்பு படுத்தி விடும். இது வெறும் வாய்க்கு நிறையவே அவ்வை அள்ளிக் கொடுப்பதாகவும் இருக்கும். மாவை வந்தி ரூக்கலாம் அல்லது மற்றவர்கள் வந்தி ரூக்கலாம் என்ற பேச்செழுக் கூடிய விதத்தில் முதலமைச்சரின் செயற் பாடுகள் அமையக் கூடாதென்றால் தமிழ்த் தேசியம் அடைய விரும்பும் இறுதி இலக்கையிட்டு முதலமைச்சர் பதவி கோடு காட்டவே வேண்டும்.

வெறும் மேடைப் பேச்சாலோ அன்றி பக்கப்பாட்டுக்காரராலோ இதனைச்சாதிக்க முடியாது. அதேவேளை கற்பனைக் குதிரைகளில் பற்பவர்களாலும் இந்தப் பதவியை உரிய முறையில் பயன்படுத்த முடியாமல் போய்விடலாம். ஒவ்வொரு அடியையும் மிகவும் திட்டமிட்ட முறையில் நிதானத்துடன் எடுத்துவைத்து மிகவும் தூரநோக்குடன் செயற்படுவதற்கு முதலில் இலக்குப் பற்றிய தன்னளிலான தெளிவிருக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, உடனிருப்போ

ரின் பூரண ஒத்துழைப்பு தேவைப்படும். கூட்டமைப்பின் மிகப்பெரும் பலவீனமாக இருப்பதும் இதுவே தான். பசப்பு வார்த்தைகளுக்கோ அல்லது கவர்ச்சிகரமான வாக்குறுதி களுக்கோ வளையாத கதிரையாக இருக்கும் மட்டும் தன்னைச் சார்ந்த வர்களையும் முறையாக வழிநடத்துவதில் முதலமைச்சருக்கு சிரமமிருக்காது.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் தனது மாநிலங்களுக்கு தான் வழங்கி யிருக்கும் சுயாட்சியின் அளவுகூட இலங்கைத் தமிழருக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் அது அக்கறை கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேற்குலக நாடுகளோ எனில் சட்ட ஆட்சி என்றும் ஜனநாயகம் என்றும் பேசிக்கொண்டு பொருளாதார உதவிகளை வழங்குவதற்கான சில நிபந்தனைகளாகவே தமிழ் மக்களின் அரசியல் தீர்வு பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கப் போகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் மேவி, இலக்குப் பிச்காது நடைபோடவும் அதே நேரத்தில் இனவாதக் கோரப்பிடியிலிருந்து மக்களை விடுமோ என்ற ஆதங்கும் குழுவுள்ளவர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் அபாயமுமுள்ளது.

ரூந்து மக்களையும் ஆள்புத்தையும் மீப்பதற்கான தந்திரோபாயங்களை வகுத்தும் மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைப்பூர்த்தி செய்தும் செயலாற்ற வேண்டிய கதிரையாக முதலமைச்சர் கதிரை பாவிக்கப்படும் என்பதே தமிழ்த் தேசியவாதிகளின் எதிர்பார்ப்பாக இருக்கின்றது.

சோழப்பேரரசின் பெருமை பேசுவதாகவும் கவின் கலைகளுக்கான அரங்கேற்ற மன்றபமாகவும் வடமாகாணம் மாரி மக்களைக் கனவுலகில் சஞ்சிக்க வைத்து அடிப்படைக் காரியத்தை மறந்து போகவைக்கும் கைங்களியத்துக்கு இந்தக் கதிரை பயன் படுத்தப்பட்டு விடுமோ என்ற ஆதங்கும் குழுவுள்ளவர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் அபாயமுமுள்ளது.

கூட்டமைப்பின் ஏகமனதான தெரி வாக நிறுத்தப்படும் முதலமைச்சர் வேட்பாளர் வடக்கில் மட்டுமல்ல ஏனைய பகுதிகளிலுமுள்ள சிறுபான்மை மக்களது உள்ளக்கிடக்கை களையும் தெரிந்து, அறிந்து அவர்களுக்கும் வடக்கு மக்களுக்கும்

(29ஆம் பக்கம் பார்க்க...)

‘பற்கும் மீன்’ திருப்பத்தூக்கு
இலங்கை இராணுவம் கடும்
எதிர்ப்பு.
—செய்தி.

என.சத்தியமுர்த்தி

வட மாகாண தேர்தல் அரசியலுக்கு ‘பிள்ளையார் சுழி’

முன்னாள் நீதியரசர் என்று மாத்திரம் அறியப்பட்ட விக்னேஸ்வரனின் கருத்துகள் வட மாகாண முதல்வர் என்ற தோரணையில் அவரிடமிருந்து வெளிப்படும் பட்சத்தில் அவற்றை அணைத்து இன தலைவர்களும் அவர் கணைச் சார்ந்துள்ள அரசியல் கட்சிகளும் உண்ணிப்பாக அவதானிப்பார்கள்

து மிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் வடமாகாணசபை முதலமைச்சர் வேட்பாளர் நீதியரசர் சி.வி.விக் னேஸ்வரனின் பதவியையும் திற மையையும் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள தமிழ்ச் சமூகமும் கூட்டமைப்பும் பழகிக்கொள்ள வேண்டும்.

மதம், இனம் ஆகிய வட்டத்தினுள் வைத்துப் பார்க்காதிருந்தால், எதிர் வரும் செப்பெட்டம்பர் மாதம் நடை பெறவுள்ள வடக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல், இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் எதிர்கால அரசியல் வாழ்விற்கு பிள்ளையார் சுழி போட்டுள்ளது எனலாம். காரணம், இலங்கையில் உள்ள பிற மாகாண சபைகளைப் போல் அல்லது, தேர்ந்தெடுக்கப்படவுள்ள, வடக்கு மாகாண சபையில் மத்திய அரசின் ஆதரவுக் குரல் மட்டுமல்லாமல், ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ஷ வின் எதிர்ப்புக் குரலும் அங்கே எதி ரொலிப்பது நிச்சயம். அதனை இரு சாராரும் குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் அனுகாமல், நாடு, மக்கள், இனம் என்ற மூன்று தட்டுகளில் நிறுத்தி, நிறுத்துப் பார்த்து செயல்படாவிட-

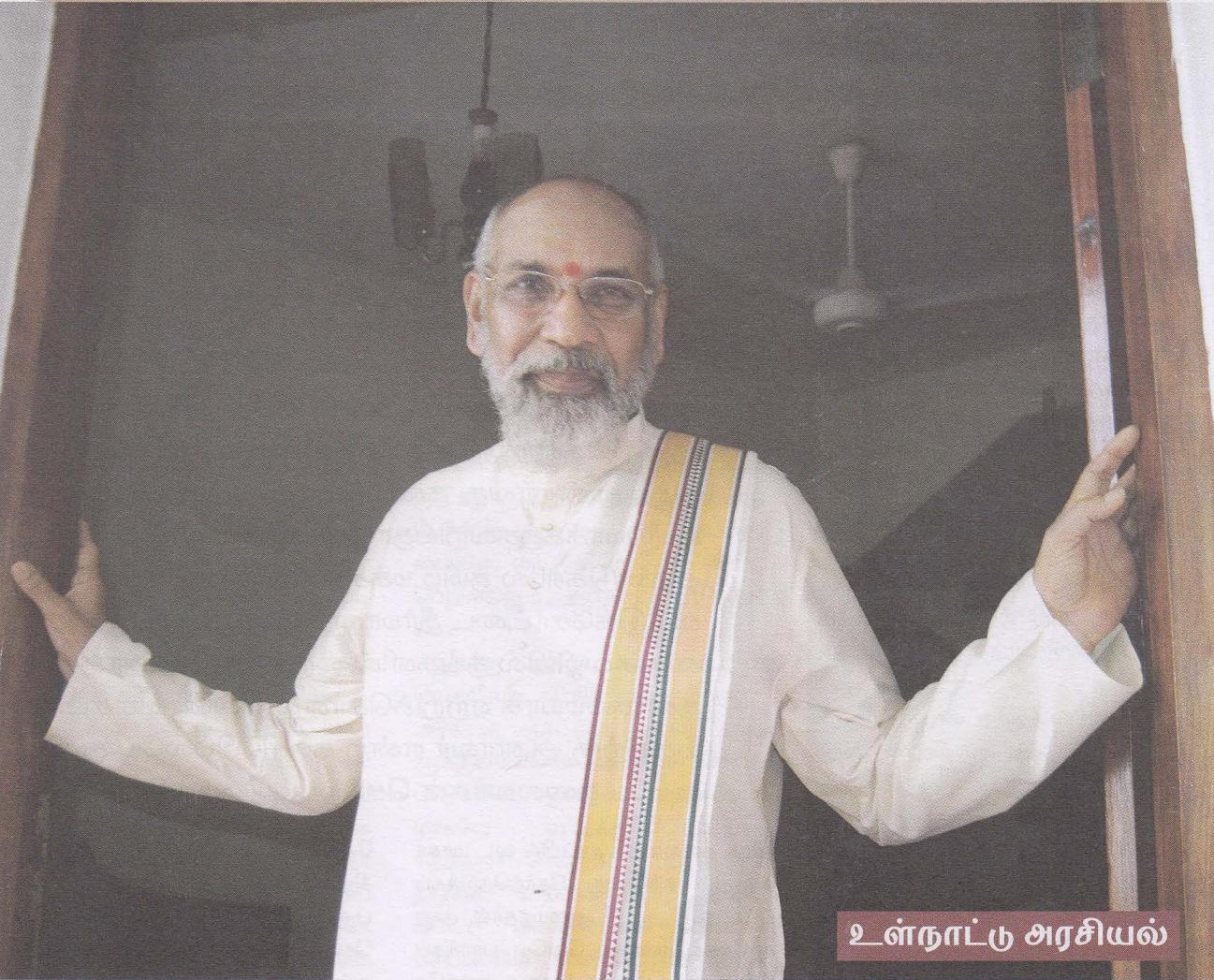
தால், தற்போதைய நல்ல முயற்சியே பிள்ளையார் பிடிக்கப்போய் குரங்காப் போன கதையாக மாறிவிடும் அபாயம் உள்ளது.

வடக்கு வாழ் தமிழ் மக்களின் அரசியல் உரிமைகளை நிலைநிறுத்த வும், அத்துடன் வடக்கு, கிழக்கு என்ற இரு மாகாணங்களையும் ஒருங்கிணைத்து, வட-கிழக்கு மாகாணமாக உருவாக்கி நாட்டில் மாகாண அளவில் அரசியல் செயல்திட்டத்தை செயல்படுத்தவும் கருவியாக உருவெடுத்த ராஜீவ்-ஜெயவர்த்தனா ஓப் பந்தம் மற்றும் அதற்கு செயல்வடி வும் கொடுக்கும் பதின்மூன்றாவது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் செயல்படத்தொடங்கி 25 ஆண்டுகள் முடிவடைந்து வெள்ளி விழாவும் கடந்த வருடம் முடிந்துவிட்டது. இதனை விதி என்று குறை கூறுவதா, அல்லது சுதி என்று குற்றம் சாட்டுவதா?

அதிகாரப் பரவல் கேட்காத, கொடுத்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளாத சிங்கள மக்கள் வாழும் பிற மாகாணங்களில் எல்லாம் மாகாண சபைத் தேர்தல்கள் எத்தனையோ முறை

நடந்து முடிந்து விட்டன. என், வடக்கு மாகாணத்துடன் இணைந்து, பின்னர் உச்சநிதிமன்ற தீர்ப்பால் பிரிக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாணத்தில் கூட்டமாகாண சபைத் தேர்தல் இரண்டு முறை நடந்தேறி விட்டன. ஆனால், வடக்கு மாகாணம் மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்கு. அதைவிடக் கொடுமை, வடக்கில் தேர்தல் நடக்கவிருக்கும் அதேநேரத்தில், மாகாணத்திற்கு ஆட்சி-அதிகாரம் வழங்கும் பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தையே நீர்த்துப் போகச் செய்ய வேண்டும் என்று ராஜீவ் அக்ஷி அரசில் அங்கம் வகிக்கும் சில சிங்களப் பேரினவாதக் கட்சிகள் கங்கணம் கட்டி செயல்பட்டு வருகின்றன.

இந்தப் பின்னணியில், வடமாகாண சபைத் தேர்தலில் முதல் வராகும் வாய்ப்புப் பெற்ற தனது முதன்மை வேட்பாளராக முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர் விக்னேஸ் வராண தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு அறிவித்துள்ளது வரவேற்கத் தக்க விடயம். அவர் சார்ந்துள்ள இந்து மத கடவுளில் ஒருவரான விநா

உள்நாட்டு அரசியல்

யகர் என்றறியப்படும் பிள்ளையாரின் மற்றொரு பெயரே விக்னேஸ் வரன் என்பதாகும். அந்த விதத்தில், பெயர்ப் பொருத்தத்தில் கூட, அவர் தமிழ் மாகாணத் தேர்தல் அரசியலுக்கு 'பிள்ளையார் சூழி' போட்டு விட்டார் என்றே எண்ணி நாட்டின் அனைத்துத் தரப்பினரும் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். அதற்காக விக்னேஸ்வரன் போன்ற கல்வி-அறிவு, மற்றும் உலகளாவிய விடயங்களில் தேர்ச்சி பெற்ற சமுதாயத் தலைவர்கள் தங்களை ஒரு குறுகிய வட்டத்தில் வைத்து பார்த்தது கிடையாது.

பதின்மூன்றாவது சட்டத்திருத்தம் மற்றும் அதிகாரப் பரவல் பிரச்சினைகள் குறித்து பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழு விசாரித்து முடிவு எடுக்கும் என்று அரசு அறிவித்து, அதற்கான முன் முயற்சிகளையும் செயல்படுத்தி

விட்டது. கூட்டமைப்போ தனிக் குழு வில் பங்கேற்கப் போவதில்லை என்று, பலரும் எதிர்பார்த்தபடியே முடிவு எடுத்துள்ளது. இந்த முடிவு வடமாகாண சபைத் தேர்தலுக்கு பின் மாறுமா என்று இப்போதே கருத்துக் கூறிவிட முடியாது.

கூட்டமைப்பு பாராளுமன்றக் குழு வில் பங்கு பெற்றாலும் இல்லை என்றாலும் அதிகாரப் பரவல் குறித்த கட்சியின் கருத்துகளை நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் போன்றோரால் (மட்டுமே) தெளிவாகவும் பிறர் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கவகையிலும் முன் வைக்க முடியும். கூட்டமைப்பின் முதலமைச்சர் வேட்பாளராக அறி விக்கப்பட்ட பின்னர் கருத்துக் கூறிய அவர், பதின்மூன்றாவது திருத்தத்திற் குட்பட்ட அதிகாரங்களை மாகாணங்களுக்கு வழங்குவதால் மத்திய அரசு

பலமிழந்து விடும் என்ற பேரினவாத கருத்துகளை வன்மையாக மறுத்தார்.

அவர் கூறிய காரணம், விக்னேஸ் வரன் சுட்டிக்காட்டியது போல், அதே பதின்மூன்றாவது திருத்தத்திற்குட்பட்டு, மத்திய அரசால் நியமனம் செய்யப்படும் மாகாண ஆளுநரின் ஒப்புதல் பெற்ற பின் மட்டுமே அந்த மாகாண முதலமைச்சர் மற்றும் அரசால் எந்தவொரு முடிவையும் செயல் படுத்த முடியும். இது குறித்து தமிழ் மற்றும் மூஸ்லிம் மக்கள் கணிசமான எண்ணிக்கையில் வாழும் கிழக்கு மாகாணத்தில் முன்னாள் முதலவர் பிள்ளையானும் சரி, தற்போது அரசில் பங்கு வகிக்கும் மூஸ்லிம் காங்கி ரஸாம் சரி, ஆளுநர் அரசின் செயல் பாடுகளில் அளவுக்குதிகமாக தலையீடு செய்கிறார் என்று குற்றம் சாட்டி வந்துள்ளன.

இந்தப் பின்னணியில், நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் சுட்டிக்காட்டியுள்ள விடயம் இருசாராரையும் சிந்திக்க வைக்கும் - சிந்திக்க வைக்க வேண்டும். அதிகாரப் பரவல் குறித்து, முன்னாள் நீதியரசர் என்று மட்டுமே அறி யப்பட்ட அவரது கருத்துகள், வடமாகாண முதல்வர் என்ற தோரணை பில் வெளிப்படும் போது, அதனை அனைத்து இன தலைவர்களும், அவர்கள் சார்ந்துள்ள அரசியல் கட்சி களும் அவர்களை ஆதாரிக்கும் மக்களும் அதனை உன்னிப்பாகக் கேட்பார்கள். அதுவே, இரு சாராரிடையே தகுந்த மன மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். இதன் காரணமாகவே, அனைத்துத் தரப்பு மக்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ள கக்கூடிய ஓர் அரசியல் மற்றும் அரசு சார்ந்த செயல் திட்டம் உருவாகும் நிலை தோன்றலாம்.

பாலசிங்கத்துடன் ஒப்பீடு

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் “அறிவு ஜீவி” அன்றன் பாலசிங்கத்துடன் ஒப்பிட்டு, ஹெல் உறுமயத் தலைவரும் அமைச்சருமான சம்பிக்க ரணவக்க கருத்துக் கூறியுள்ளார். அது ஒரு விதத்தில் வருந்தத்தக்கது. என்றாலும், எவ்வாறு ஹெல் உறுமய குறித்து தமிழ்த் தலைமைகள் கருத்துக் கூறி வருகின்றனவோ, அதே சுதந்திரம் அவர்களுக்கும் இருக்கிறது என்று இது போன்ற கருத்துகளை உத்திரவும் தள்ள வேண்டும். அதற்கும் ஒரு படி மேலே போனால், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் அன்மைக் கால சரித்திரம் அறிந்தோர், “ஒல்லோ ஒப்பந்தம்” தொடங்கி மட்டுமாவது, பாலசிங்கம் இனப்பிரச்சினைக்கு, அரசுடன் இணைந்து செயல்பட்டு ஒரு அரசியல் தீர்வை அடைவதற்கு முயற்சி செய்தார் என்ற உண்மையும் நினைவிற்கு கொண்டுவர முடியும்.

தற்போதைய சூழ்நிலையில், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வடக்கு மாகாண தேர்தலில் வெற்றி பெற்று, விக்னேஸ்வரன் முதல் அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்பார் என்று கருதுவதற்கு இடமிருக்கிறது.

வெளித்தோற்றம் எப்படி இருந்தாலும், எதிர்வரும் தேர்தலில் கூட்டமைப்பு வெற்றி பெறும் என்று அரசின் பல்வேறு தரப்புகளும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதாகவே எண்ணுவதற்கு இடமிருக்கிறது.

அந்த வகையில், அரசு தரப்பு, தனது தேர்தல் கால முயற்சிகளை, சில-பல இடங்களைக் கைப்பற்றும் விதமாகவே முன்னெடுக்கும் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. மாறாக,

தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்குள் நிலவுகின்ற குழப்பங்களாலும் அதன் தலைமை இரண்டாவது, மூன்றாவது தலைமுறைத் தலைமைகளை உருவாக்கத்தவறியதாலும் எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் தமிழ் மக்கள் வேறுவழியின்றி வட்டுக்கோட்டை தீர்மான காலத்திற்கு முந்தைய வழியில் தங்களில் ஒருவரையே அரசியல் தலைமைமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆனாவர் என்ற கணிப்பிலேயே கூட்டமைப்பு தலைவர்கள் செயற்பட்டு வருகிறார்கள்

அரசு தலைமைத் தரப்பில் வடமாகாணத்தில் தற்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு ஆட்சி அமைந்தால், அது சந்தேகக் கண்ணுடனேயே பார்க்கப்படும் என்றும் அவர்கள் உணர்ந்தே உள்ளனர். குறிப்பாக, பொதுநலவாயமாநாடு நடக்க உள்ள காலகட்டத்தில், அரசு எந்தவித விஷயப் பரிசீலக்கும் தயாராக இருக்காது.

ஆனால், ஆனாலும் தரப்பும் சரி, கூட்டமைப்பின் “நட்புக் கட்சி” என்று கருதப்படும் ஜக்கிய தேசியக் கட்சியும் சரி, வடமாகாண சபையில் அரசு அமைத்த பின்னர், கூட்டமைப்புதனது உட்கட்சி பூசல்களால் சின்னாபின்னமாகிச் சிதறிவிடும் என்று கணக்கிட்டே செயல்பட்டு வருகின்றன. அதாவது, கூட்டமைப்பு குழப்பங்களாலும், அதன் தலைமை இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது தலைமுறைத் தலைமைகளை (‘வேண்டுமென்றே?’) உருவாக்கத் தவறியதாலும், எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் வடமாகாண தமிழ் மக்கள், வேறு வழியின்றி, “வட்டுக்கோட்டை தீர்

மானம்” காலத்திற்கு முந்தைய வழியில், தங்களில் ஒருவரையே அரசியல் தலைமையாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஆளாவார்கள் என்று கணக்கிட்டே செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

கூட்டமைப்பின் முதலமைச்சராக பதவியேற்றால், விக்னேஸ்வரன் ஆகட்டும், அல்லது அவருடைய இடத்தில் வேறு யாராக இருந்திருந்தாலும், இந்தச் சமுக்கலைச் சரி செய்ய

வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது. இது கிழக்கு மாகாணத்திலும் நாட்டின் பிறபகுதிகளிலும் கூட கூட்டமைப்பின் செயல்பாடுகளுக்கும் பொருந்தும். என்றாலும், தமிழ்ச் சமூகம் மற்றும் அரசியல் தலைமைகளின் இருப்பிடம், மற்றும் “தமிழ்க் கலாசாரத்தின்” தலைமைப் பீடம் என்று கூறப்படும் வடமாகாணத்தின் அரசியலை ஒட்டியே அமையும் என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமே. அந்த விதத்திலும் மாகாண முதலமைச்சரின் அரசியல் பணியும் அவரது அரசியல் செயல்பாடு குறித்த எதிர்பார்ப்பும் அமையும்.

ஒருங்கிணைப்புக் குழுவும், வல்லுநர் குழுவும்

கூட்டமைப்புத் தலைவர்கள் ஆகட்டும், அல்லது அவற்றின் தொண்டர்கள் ஆகட்டும், தங்களது அரசியல் எதிர்காலத்தை முன்னிறுத்தியே தங்களது முக்கிய முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். தற்போது, அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட நீதியரசர்

விக்னேஸ்வரன் முதல்வர் பதவிக்கு ஏற்றுக்கொண்டது கூட, வடமாகாண மக்களின் அபிலாகை கரும், எதிர்பார்ப்புகரும், அதனால் ஏற்படும் ஏமாற்றம் குறித்த கவலையும் கொடுத்த அழுத்தத்தால் மட்டுமே. ஆனால், தேர்தல் முடிந்து, விக்னேஸ்வரன் முதல்வர் ஆகி, அவர் தலைமையில் அரசு ஒன்று அமையுமானால், அதன் பின்னர் கூட்டமைப்பின் உட்கட்சிப் பூசல்கள் எந்த அளவில் இருக்கும் என்று இப்போதே அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது.

எது எப்படியோ, கூட்டமைப்பு பதவிக்கு வரும் கட்டத்தில், வடமாகாண அரசிற்கும், கட்சித் தலைமைக்கும் இடையேயான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கும், அரசு சார்ந்த முடிவுகள் எடுக்க வேண்டிய அதிகாரம் குறித்தும், இரு சாராரிடையேயும் ஒருமித்த கருத்து உருவாக வேண்டியதும் காலத்தின் கட்டாயமே. இதற்காகவே, கட்சித் தலைமை, முதலமைச்சரை உள்ளடக்கிய ஒரு ஒருங்கிணைப்புக் குழுவை உருவாக்க வேண்டியிருக்கலாம். ஆனால், தேர்தல் முடிந்த கையோடு, கூட்டமைப்புத் தலைமை இது போன்ற விடயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படி இல்லாமல், கூட்டமைப்பு குறித்த முடிவுகள் காலத்தின் கையில் தொடர்ந்து விடப்படுமேயானால், தமிழ் மக்கள் அரசு மற்றும் கட்சி மீதான நம்பிக்கையை இழந்து விடுவார்கள்.

அரசியல் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவிற்கும் அப்பால் சென்று, வடமாகாணத்தில் ஆட்சிக்கு வரும் எந்த ஒரு கூட்டணியும் ஒரு வல்லுநர் குழுவை நாடிச் செயல்பட வேண்டியதும் அவசியமாகிறது. கூட்டமைப்பு அரசு பொறுப்பு ஏற்குமேயானால், அத்தகைய அறிவுரைக் குழு மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகிவிடுகிறது. நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் மட்டுமல்ல, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைமையில் எந்த ஒரு கட்டத்திலும் அரசு அனுபவம் பெற்ற தலைவர்கள் இல்லை என்பதே உண்மை.

அரசியல் அனுபவம் வேறு, அரசு

முறைகள் சார்ந்த அறிவு என்பது வேறு. அந்த விதத்தில், கூட்டமைப்பிற்கு எதிரணியான அரசு தரப்பில் ஆகட்டும், அல்லது மாகாண சபைத் தேர்தலில் தனித்துப் போட்டியிடப் போவதாக அறிவித்துள்ள மூஸ்லிம் காங்கிரஸ் ஆகட்டும், இரு சாராரி மூம் நிரம்ப அரசு அனுபவம் பெற்ற தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஈ.பி.டி.பி தலைவர் டக்ளஸ் தேவா னந்தா, மூஸ்லிம் காங்கிரஸின் தலைவர் ராஜப் ஹக்கீம் போன்ற தலைவர்கள் அரசு செயல்பாடு மற்றும் அமைச்சரவை சார்ந்த விடயங்களில் மூழ்கி குளித்து முத்து எடுத்தவர்கள். அது போன்றே, ஒரு கூட்டணி அமைச்சரவையில், விட்டுக் கொடுத்து விடை பெறுவதிலும் அனுபவம் மிக்கவர்கள்.

இதற்கு எதிராக, கூட்டமைப்பின் வெவ்வேறு கட்சித் தலைவர்களும், அரசுடன் ஆகட்டும், அல்லது தங்களுக்குள்ளேயான அரசியல் செயல்பாடுகளில் ஆகட்டும், நெடுங்கால மாகவே ஏட்டிக்குப்போட்டியாக சிந்தித்துச் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு, கூட்டமைப்பு அமைச்சரவை ஏற்பட்டு செயல்படும் காலகட்டத்தில் அரசியல் ரீதியாக உறுப்பு கட்சிகளின் தலைமைகளுக்குள் கொள்கை ரீதியாகவோ, அல்லது வழக்கமாகிப் போன வறட்டு கெளரவத்தாலோ, பிரச்சினைகள் எழுவது தவிர்க்க முடியாத விடயம்.

ஆனால், அத்தகைய பிரச்சினைகளை, அந்தந்தக் கட்சியின் அமைச்சர்களாகவோ அல்லது மாகாண சபை உறுப்பினர்களாகவோ பதவியேற்பவர்கள் தங்களது அன்றாடச் செயல்பாடுகளில் காட்டத் தொடங்கினால், அரசு மற்றும் அரசியல் குழப்பமும், தமிழ்ச் சமுகத்தின் ஏகமனதான வெறுப்பும் கோபமும் மட்டுமே மிஞ்சகம். தேர்தல் முடிந்து, அமைச்சரவை அமைந்த கையோடு, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பை தனியொரு அரசியல் கட்சியாகப்பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற பிரச்சினையிலேயே அத் தகைய கருத்து வேறுபாடுகள்

ஆரம்பிக்கலாம்.

அரசு அனுபவம் பெற்றோர் கூட்டமைப்பின் உள்வட்டத்தில் இல்லை யென்றாலும், வெளிவட்டத்தில் நிரம்பவே இருக்கிறார்கள். தனது முதலமைச்சர் வேப்பாளரை முடிவு செய்ததைத் தொடர்ந்து, தேர்தலுக்கான தனது வேப்பாளர்கள், அடிமட்டபிரச்சினைகளை உணர்ந்து அறிந்தசமூகம் சார்ந்தவர்களைவே இருப்பார்கள் என்று தலைமை அறிவித்துள்ளது. அவ்வாறாகும் பட்சத்தில்,

விக்னேஸ்வரன் தனது கொரவுத்தையும் தனக்குள்ள மரியாதையையும் தான் வகித்து, வகிக்கவாய்ப்புள்ளா உயர்

பதவிகளின் மரியாதையையும் குறைக்கும் பிதுத்தில் கூட்டமைப்புக்குள்ளேயோ

வெளியேயோ யாரா வது செயற்பட்டால்

அதனை பொருட்படுத்த தாமல் தாமரை இலைத் தண்ணீராக ஒதுங்கி விட வேண்டும்

அதில் நிர்வாக அனுபவம் பெற்ற அனுபவசாலிகளையும் இணைத்துக் கொண்டு, கூட்டமைப்பு தனது வேடபாளர் பட்டியலை முடிவு செய்ய வேண்டும். அரசியல் ரீதியாக, இது எந்தளவு சாத்தியம் என்பது பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டிய விடயம்.

அவ்வாறு இல்லாதபட்சத்தில், அமைச்சரவை மற்றும் அமைச்சர்களின் அனுபவமின்மையை மனதில் கொண்டு, அவர்களுக்கு நிதி மற்றும் நிர்வாக விடயங்களில் அறிவுரை கூறும் விதத்தில் ஓர் வல்லுநர் குழுவை அமைப்பதன் அவசியம் குறித்தும் கூட்டமைப்புத் தலைமைத் தற்போதே ஆராய்த் தொடங்க வேண்டும். அத்தகைய அமைப்பிலா

வது, உள்கட்சி அரசியல் புகுந்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமானது. நிதி-நீதி குறித்து நீதி மன்ற கருத்துகள் குறித்த விடயங்களில் நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனின் ஆழ்ந்த அறிவையும், அனுபவத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, முதலமைச்சராக அவர் பதவியேற்கும் பட்சத்தில், அவரது தலைமையிலேயே அத்தகைய வல்லுநர் குழு அமையப் பெறவாம்.

தாமரை இலை தண்ணீர்!

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனை அன்றன் பாலசிங்கத்துடன் சிங்களப் பேரினவாதிகள் ஒப்பிட்டாலும், ஒரு கட்டத்தில் அவர், இனப் பிரச்சினை முழு வீச்சில் தமிழ் அரசியல் மற்றும் சமூகத்தை ஆட்கொண்டிருந்த காலத்தில், அவர் மிதவாத அரசியலில் கூட நேர்த்தியாகப் பங்கெடுக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும், கூட்டமைப்பின் ஏதாவது ஒரு சாரார் மாறி, மாறி அவர் மீது தொடுக்க முடியும். அவர் எந்த ஒரு போராளிக் குழுவிலும் பங்கு பெறவில்லை. எந்த விதத்தில், அரசின் குற்ற வழக்குகளையும் எதிர்கொள்ளவோ, அல்லது அதற்காகப் பயன்து ஒதுங்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை.

ஆனால், இதனையே நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன், இனப் பிரச்சினை விடயத்தில் எந்தவிதத்திலும் “தியாகம்” செய்யாமல், தலைநகர் கொழும்பில் வாழாவிருந்தவர் என்று கூட அவரது நீதித்துறை அனுபவம் அவர் தற்போது சார்ந்திருக்கும் கூட்டமைப்பு மற்றும் தங்களை மட்டுமே “தமிழ்த் தேசியவாதிகள்” என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு பிறர் அனைவரையும் “துரோகிகள்” என்று பச்சை குத்திவிடும் ஒரு கூட்டத்தினரால் கொச்சைப் படுத்தப்படலாம்.

அது போன்றே, அரசுக் காரணங்களுக்காக, ஜனாதிபதி ராஜைப்பன், மற்றுமுள்ள மத்திய அமைச்சர்களுடன் அவரும் அவரது அமைச்சரவை காக்களும் இணைந்து செயல்பட வேண்டியதும் அவசியமாகிவிடும். அதனையே, ஏதோ அவர் “விலை

சமகாலம்

போய்விட்டார்” என்று விளம்பரப் படுத்த விழைவோரும் கூட்டமைப்பின் சுற்றுவட்டத்தில் இல்லை என்று ஒதுக்கிவிடமுடியாது. என், முதலமைச்சர் என்ற வகையில் அரசு நெறி முறைகளுக்கு உட்பட்டு, பல்வேறு விழாக்களிலும் பிற கூட்டமைப்புத் தலைவர்களை விட அவர் முன்னிற்றதிப் பார்க்கப்படுவார், பேசப்படுவார்.

“இவை எதனையுமே பிற கூட்டமைப்புத் தலைவர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இது போன்ற பிரச்சினைகள் குறித்து, கூட்டமைப்புத் தலைவர்கள், உள்ளும் புறமும் பேசித் தீர்த்து, விக்னேஸ்வரன் என்ற தனி மனிதன், நீதியரசர் என்று அவர் வகித்த பதவி, மற்றும் முதலமைச்சர் என்று அவர் வகிக்கக்கூடிய பதவி ஆகியவற்றின் மாட்சிமை எந்த விதத்திலும் களங்கப்பட்டு விடாமல் இருக்கும் என்று உறுதி ஏற்க வேண்டும்.

“இதை விட முக்கியமாக, நீதியரசர் விக்னேஸ்வரனும், தனது கௌரவத்தையும், நாடு முழுவதிலும் தனக்குள்ள மரியாதையையும், தான் வகித்த மற்றும் வகிக்கும் வாய்ப்புள்ள உயர் பதவிகளின் மரியாதையைக் குலைக்கும் விதத்தில், கூட்டமைப்பின் உள்ளேயோ, வெளியேயோ இருந்து யாராவது செயல்பட்டால், அதனை பொருட்படுத்தாது, தாமரை இலைத் தண்ணீராக ஒதுக்கி விடவேண்டும்.

எதிர்பார்ப்பும், இயலாமையும்

அரசு, அரசியல் தலைமைகள் மற்றும் ஆட்சியாளர்கள் அனைவருக்கும் அப்பாற்பட்டு வடக்கு மாகாணமக்களும், உலகளாவிய இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தவரும் புதிய அரசிடம் இருந்து எக்கச்சக்கமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். உண்மையை சொல்லப்போனால், தாங்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறோம், அவற்றை எதிர் வரும் மாகாண அரசு நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்பு மற்றும் சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து கூட அவர்கள் சரியாக ஆலோசனை செய்திருப்பார்

களா என்பது சந்தேகமே.

இவர்களில் வடக்கே வாழும் இளைஞர் சமூகம், அரசு, ஆட்சி, நிர்வாகம் ஆகியன குறித்து கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் கீழ் ஒரு தலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் கீழ் ஒரு தவறான, ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத முன்னுதாரணத்தையே அறிந்துள்ளார்கள். இது தவிர, மாகாணத்தில் வாழும் மக்களிடையேயும் தங்களது முக்கிய பிரச்சினைகள் என்று பட்டியலிட்டு புதிய அரசிடம் இருந்து, நல்ல தொரு முடிவை எதிர்பார்க்கும் விடயங்கள் வேறுவேறாகவே உள்ளன.

வட மாகாணம் தொடர்க்கி இலங்கையின் நகர்ப்புகுதிகளில் வாழும் மத்திய தர தமிழ்ச் சமூகத்திலும், புலம்பெயர்ந்தோரிலும் கணிசமானோர் இன்றும் கூட்டமைப்பு பெற்றுத்தரும் அரசியல் தீர்வு எதுவாகி னும், அது “தனி நாடு” என்ற தங்களது குறிக்கோளை அடைவதற்கான முதல்படி என்றே செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

அவர்களுக்கிடையே கொள்கை நீதியாகவும் வேறு பல காரணங்களுக்காகவும் பிரிவுகள் இருக்கலாம். ஆனால், தங்களது இலக்கு குறித்து இன்னும் அவர்களது எண்ணம் மாறவும் இல்லை, மழுங்கவும் இல்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால், விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் தீவிரவாத முயற்சிக்கு உலக நாடுகள் முழு பின்துணை நல்கும் என்ற முந்தைய எதிர்பார்ப்பிலும் ஓரளவிற்கேனும் அவர்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

இதற்கு அடுத்த கட்டத்திலும், எதிர்மாறாகவும், அரசியல் தீர்வு குறித்த விடயத்தில், போருக்குப் பிந்தைய காலத்தில் கூட்டமைப்பு தெளிவுபடுத்திய நிலைப்பாட்டையே அதன் தலைவர்கள், உரத்த குரலில் தெளிவுபடுத்தி வருகின்றனர். “இன்றுபட்ட, பிரிவுபடாத, பின்வுட்டாத இலங்கையில் அதிகப்பட்ச அதிகாரங்கள்” என்பதே தங்களது கொள்கை மற்றும் கோரிக்கை என்பதை அவர்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் தெளிவுபடு

த்தி வருகிறார்கள். அவர்களது சித் தாந்தத்திலும், செயல்திட்டங்களிலும் “தனி நாடு” கோரிக்கை இல்லை என் பதையே அவர்கள் உறுதிபடத் தெரி வித்து வருகிறார்கள் என்று கூற வேண்டும்.

இந்த இரு பகுதியினருக்கும் அப் பாற்பட்டு, அடிமட்டத்தில் அல்லாடும் ஒரு பிரிவினரும் பரந்துபட்ட

இனப்போர் முடிந்து விட்ட காலக்ட்டத்தில் வடமா காண தேர்தல் எண்பதே அரசியல் தீர்வுக்கு அரசி ற்கு கிடைத்த வாய்ப்பு. அதுவே துமிழ்ச் சமூகத் திற்கு கிடைத்த முதல் வாய்ப்பு என்னாம். பாரா ஞமன்ற தெரிவுக்குழுவும் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் என்று ஏற்றுக்கொண்டு எதிர்பார்ப்புடன் செயற் பட்டால் மாத்திரமே துமிழ் மக்களின் நியாயபூர்வமான அபிஸாந்தஷக்ள் நிறை வேறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்

துமிழ்ச் சமூகத்தின் பங்குதாரர்களே. புலம்பெயர்ந்தோரை ஒரு கணம் மறந்து விட்டு, போனினால் பாதிக்கப் பட்ட வன்னி மற்றும் கிளிநோக்கி மாவட்டத்தில் வசிக்கும் இந்த மக்களின் அன்றாடத் தேவைகள் குறித்து, துமிழ்ச் சமூகத்தின் மேல்தட்டும் துமிழ் அரசியல்வாதிகளும் கண்டு கொள்ள வில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். அந்தப்பிரிவினருக்கு, இந்த மக்கள் நினைவிற்கு வருவதெல்லாம், இராணுவ முகாம்கள் அல்லது “தொடரும் இராணுவக் கொடுமைகள்” என்று

குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்படும் போதும் தான்.

அவர்களால் ‘அப்பாவித் தமிழ் மக்கள்’ என்று அன்றாடம் வர்ணிக்கப் படும் அநாதரவான இந்தப் பிரிவினரின் அன்றாட வருமானம், அதற்கான வேலைவாய்ப்பு, அவர்களது வீடுகளுக்கு கூரை, மின்சாரம், குடி தண்ணீர் வசதி மற்றும் அவர்களது கிராமங்களுக்கு தார் ரோடு, பஸ் வசதிகள் என்பன போன்ற அன்றாட அவசியங்கள் குறித்து தமிழ்ச் சமூகம் மற்றும் அரசு சாரா அரசியல் தலைவர்கள் யாருமே கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மாறாக, காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், இவை குறித்து, மத்திய அரசு எடுத்துள்ள அனைத்து முயற்சிகளிலும் அரசியல் காரணங்களுக்காக தொடர்ந்து, குறைக்கியே வந்துள்ளனர்.

சரியோ, தவறோ, இனப் போர் நடந்த முப்பது ஆண்டு காலத்தில், இந்த மக்களுக்கு, அன்றாடத் தேவைகள் மற்றும் அவர்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக அமர்த்தப்பட்ட அரசு ஊழியர்களின் சம்பளம் ஆகிய செலவினங்களை மத்திய அரசு தொடர்ந்து அளித்து வந்துள்ளது என்பதே உண்மை. இந்தப் பின்னணியில், வடமாகாணத்தில் கூட்டமைப்பு அரசு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் காலத்தில், அரசியல் தீர்வு மற்றும் மத்திய அரசுடன் மோதல் போக்கிற்கு வழி செய்யும் பிரச்சினைகளில் மட்டுமே, அந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் உருவாகி விட்டால், அது அரசியல் நீதியாக எதிர்மறைவிளைவுகளையே ஏற்படுத்தும்.

நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் சர்வதேச சமூகத்திற்கு அதிகமாக அறியப்பட்ட வர் அல்ல. அதேசமயம், அவரது கண்ணியம் மற்றும் கொரவம் குறித்து அவர்கள் முதலில் கேட்டும்படித்தும், பின்னர் அவருடன் பேசி

யும் உடன் செயல்பட்டும் சர்வதேச சமூகம் அவர் மீது ஏற்படும் நன்மதிப்பும், தமிழ்ச் சமூகம் குறித்து தேர்தலுக்குப் பின்னான அவர்களது மதிப்பீடுகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கும். அது போன்றே, இலங்கை அரசும், முதல் அமைச்சர் என்ற வகையில் அவருக்கு கொடுக்க வேண்டிய மரியாதையையும், நீதியரசர் என்ற முறையில், பதின்மூன்றாம் அரசியல் சட்டத் திருத்தம் உட்பட்ட அரசியல் தீர்வு குறித்த விடயங்களில் அவரது கருத்துகளைச் செவி சாய்த்துக் கேட்குமேயானால், அதனையும் தமிழ்ச் சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இனப் போர் முடிந்துவிட்ட காலகட்டத்தில் வடமாகாணத் தேர்தல் என்பது, அரசியல் தீர்வுக்கு அரசிற்கு கிடைத்த பெரும் வாய்ப்பு. அதுவே, துமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் கிடைத்த முதல் வாய்ப்பு என்னாம். இதில் பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழுவும் முக்கிய பங்கு வகிக்கும் என்று ஏற்றுக் கொண்டு, எதிர்பார்ப்புடன் செயல்பட்டால் மட்டுமே தமிழர்களின் நியாயமான அபிலாசைகள் நிறைவேறுவதற்கான வாய்ப்பு உருவாகும்.

அவ்வாறு இல்லாமல், வென்னெண்டிய திரண்டு வரும் வேளையில் தாழியை உடைக்கும் பழைய நிலைப்பாட்டை துமிழ்ச் சமூகம் தொடர்ந்து எடுத்து வருமேயானால், அத்தகைய நிலைப்பாட்டையே கூட்டமைப்பின் குரல்வளையோடும் தொடர்ந்து தள்ளி வருமேயானால், அதுவே “பின்னையார் பிடிக்கப் போய்...” என்ற கதையாய் போய்விடும். அத்தகைய நிலைமை மீண்டும் ஏற்படுமானால், அதற்கான பொறுப்பும், பழையும் துமிழ்ச் சமூகத்தையும், கூட்டமைப்புத் தலைமையையும் மட்டுமே சாரும். தமிழனுக்காக கண்ணீர் சிந்தவேறு யாரும் முன்வர மாட்டார்கள்!

டையேயான ஒரு நடுநிலையாக அது அமையும். நீதியரசர் விக்னேஸ்வரன் ஒரு சவால். ஆனால், அவர் உருவகப்படுத்தி நிற்கும் சவால் நேர்மறையான ஒன்று. இலங்கை அரசும் சிங்கள சமூ

கமும் 21ஆம் நூற்றாண்டு உலகத்துடன் ஒத்துப்போவதாக இருந்தால் அவற்றுக்கு தேவைப்படுகிற நலமார்ந்த ஒரு அதிர்ச்சி வைத்தியமாக இது இருக்கும்! ■

(15ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி...)

நாம் கண்டு பிடிக்க உதவக்கூடிய மாறுபாட்டை (Counter point) உருவகப்படுத்தி நிற்கும். தெற்கின்தும் வடக்கின்தும் தேசியவாதங்களுக்கி

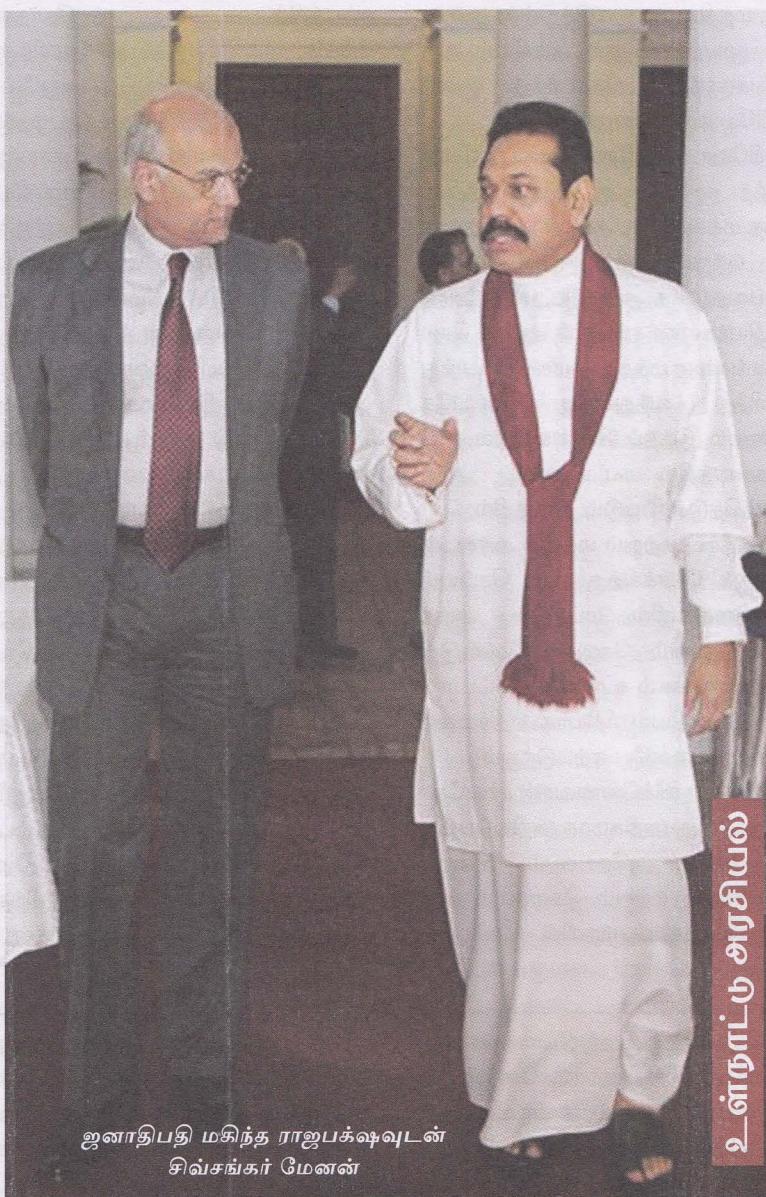
**சுயாதிபத்தியத்தின் எல்லைகளை
இலங்கை அரசுக்கு காண்பித்து**

மேனனின் விஜயம்

கலாநிதி
ஜெஹான் பெரோரா

நல்லாட்சிப்பானதையில் செல்லுமாறு அரசாங்கத்தை நெறிப் படுத்துவதில் சர்வதேச நெருக்குதல்கள் வகித்திருக்கக்கூடிய பாத்திரத்தில் முக்கியத்துவத்தை அண்மைய பல நிகழ்வுப் போக்குங்களின் ஊடாக காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷவுடன்
சிவசங்கர் மேனன்

வடமாகாண சபைத் தேர்தலே நாட்டில் தற்போது மிகவும் முக்கிய மான அரசியல் விவகாரம், மாகாண சபை முழுவதையும் இல்லாமல் செய்யுமாறும் வடமாகாண சபைக்குத் தேர்தலை நடத்த வேண்டாம் என்றும் அரசாங்கத்திற்குள் இருக்கும் சக்திவாய்ந்த பிரிவினர் அரசாங்கத்தை வலியுறுத்திக் கேட்டிருக்கிறார்கள். தமிழரின் ஆதிக்கத்திலான ஒரு மாகாண சபை தேசிய பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலைத் தோற்றுவிக்கும் என்று அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். மாகாண சபைக் ஞக்கான அதிகாரங்களைக் குறைப்பதன் மூலமாக தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு வடக்கில் பெறக்கூடிய வெற்றியின் விளைவான பாதகங்களைக் குறைக்கு மாறும் அவர்கள் அரசாங்கத்தை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அரசாங்கத்திற்குள் இருக்கின்றவர்களி டமிருந்து வருகின்ற எதிர்ப்புக்கு மத்தியி ழும், வடமாகாண சபைக்கான தேர்தலை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்த தீர்மானம் தற்போதைய தருணத்தில் மிகவும் சாதகமான ஒரு அம்சமாகும். இந்தத் தேர்தல் வடக்கில் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிக் ஞக்கு அதிகாரமளிக்கும் ஆற்றலைக் கொண்டிருப்பதுடன், ஒரு பலம் பொருந்திய நிலையில் இருந்து கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்துடன் அவர்கள் பேச்கவார்த்தைகளை நடத்துவதையும் இயலுமாக்கும், உள்ளநாட்சி மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சிறிய அமைப்புகள் அல்லது தேசிய மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பாராஞ்சுள்ள உறுப்பினர்களுக்குப் பதிலாக

மாகாணசபை நிருவாகம் வலுவான
ஒரு கூட்டு நிறுவனமாக அமையும்.
முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர்
சி.பி.விக்னேஸ்வரன் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் முதலமைச்சர் மேல்பாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டமை நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் சர்வதேச ரீதியாகவும் வடமாகாண சபையின் நம்பகத்தன்மையை மேம்படுத்தும்.

நல்லாட்சிப் பாதையில் செல்லு
மாறு அரசாங்கத்தை நெறிப்படுத்துவ
தில் சர்வதேச நெருக்குதல்கள் வகித்
திருக்கக்கூடிய பாத்திரத்தின் முக்கியத்துவத்தை அண்மைய பல நிகழ்வுப் போக்குகளின் ஊடாக காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. நீண்ட காலமாகத் தூமதிக்கப்பட்ட வட மாகாண சபைத் தேர்தலை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் எடுத்த தீர்மானமும் பிரதானமாக, சர்வதேச சமூகத்தின் அதுவும் குறிப்பாக இந்தியாவின் நெருக்குதலின் விளைவானது என்பதிற் சந்தேகமில்லை. இந்த சாதகமான நிகழ்வுப் போக்குகள் எல்லாம் இவ்வருடம் நவம்பர் மாதத்தில் பொதுநலவரசு நாடுகளின் அரசாங்கத் தலைவர்களின் உச்சி மகாநாட்டு இலங்கையில் நடத்துவதற்கு ஏதுவான சூழ்நிலையை தோற்றுவிப்பதில் அரசாங்கம் கொண்டிருக்கும் ஆர்வத்துடன் தொடர்புபட்டவையாக இருக்கலாம். தேர்தலை நடத்தத் தவறும் பட்சத்தில் பொதுநலவரசு அமைப்புடன் ஏற்படக்கூடிய பாதகமான விளைவுகளை அரசாங்கம் நன்கு தெரிந்தே வைத்திருக்கிறது. எனவே, உச்சி மகாநாட்டுக்கு முன்னதாக அத்தேர்தலை நடத்துவதில் பற்றறுதி கொண்டதாக அரசாங்கம் இருக்கிறது.

இந்தியாவின் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் சிவசங்கர் மேனன் கொழும்புக்கு வந்தது இலங்கையுடனும் மாலைதீவுடனுமான கடல் வலய பாதுகாப்பு தொடர்பில் ஆராய் வதற்காக இருக்கக்கூடும். ஆனால், அவரது விஜயத்தின் முக்கிய குவி மையம் 1987 இந்திய-இலங்கை சமாதான உடன்படிக்கை மற்றும் அதன் விளைவான இலங்கை அரசின்

யലമെപ്പടക്കാൻ 13ஆവതു തിരുത്തുമ്
തൊട്ടർപ്പിലാൻ അരകാംഗക്കുളിൻ തിട്ട
പന്കഗണോധാകുമ് എൻപതിര് ചന്ദ്രേക
മില്ലലെ. ഇന്തിയാ അതൻ അതിരുപ്പ
തീയെ തെരിയപ്പറ്റുതുമ് വരെ, അര
കാംഗകമ് മാകാഞ്ഞസൈപ്പെ മുരൈയൈ
ഒഴുിപ്പാൽ അല്ലതു മാകാഞ്ഞ സൈപ്പക
ഞക്കു ഇരുക്കക്കൂട്ടിയ മുക്കിയ അതി
കാരന്കണ്ണ നീക്കുവെൽ ഉറുതിയാക
ഇരുന്തു എൻറേ തോൺറിയതു.

அரசாங்கம் அதன் திட்டங்களுக்கு நாட்டுக்குள் கிளம்பிய எதிர்ப்புகள் பற்றி அக்கறை காட்டவில்லை. அரசியலமைப்புக்கான உத்தேச 19 ஆவது திருத்தத்திற்கு அரசாங்கத்தின் குள்ள

இருக்கும் சில பிரிவுகள் எதிர்ப்பைக்காட்டியபோது, ஜனாதிபதி மகிந்து ராஜபக்ஷ தான் விரும்புகிற அரசியலமைப்புத் திருத்தங்களை பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு எதிரனியின் ஆதரவை எவ்வாறு பெறுவது என்பது தனக்குத் தெரியுமென்று மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் கூறியதைக்காணக்கூடியதாக இருந்தது. எதிரனியில் இருந்து அரசாங்கத் தரப்புக்கு மேலும் எம்.பி.க்கள் தாவப் போவதாக வதந்திகள் பரவின. அத்தகைய வதந்திகள் தொடர்ந்தும் கிளம்பிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. ஆனால் கொழும்பு வந்த இந்திய தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் அரசாங்கத்தின் அத்தகைய திட்டங்கள் சகலதையும் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார். இது தற்போதைக்காகவும் இருக்கலாம்.

இந்தியா போன்ற சக்திமிக்க நாடு, அதுவும் அண்மைய எதிர்காலத்தில் உலகில் வல்லரசுகளில் ஒன்றாக மாறப்போகிற ஆற்றலைக் கொண்ட ஒரு நாடு, உலகின் கணக்குக்கு தான் ஒரு முட்டாளாகத் தோன்றுவதை

இருபோதுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்போ வதில்லை. ஆனால், இலங்கையினால் இந்தியாவுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளைப் பொறுத்தவரை உண்மையில் நடந்தது இதுதான். விடுதலைப் புலிகள் அரங்கில் இருந்து அகற்றப்பட்டதும் பரஸ்பரம் ஏற்பட டையதான் அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண்பதாக அளித்த உறுதிமொழி காரணமாகத்தான் போரின்போது விடுதலைப் புலிகளைத் தோற்கூடிப்ப தற்கு இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆதரவை இலங்கை அரசாங்கத்தினால் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. இந்த உறுதிமொழிகளின் அடிப்படையில்

தான், இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு இராணுவ உதவிகளை வழங்குவது தொடர்பில் இந்தியாவுக்குள் பொது மக்களின் அபிப்பிராயத்தை இந்திய அரசாங்கத்தினால் சாந்தப்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருந்தது.

போனின முடிவுக்குப் பின்னரும் கூட, இலங்கை அரசாங்கம் அரசிய லமைப்புக்கான 13 ஆவது திருத்தத் துக்கு அப்பால் சென்று அரசியல் தீர் வொன்றைக் காண்பதாக இந்தியா வுக்கு தொடர்ந்தும் உறுதியளித்துக் கொண்டிருந்தது. அதேவேளை, அத் தகைய உறுதிமொழிகளை அளிக்க வில்லை என்று ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷ மறுப்புகளையும் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தார். இது இந்திய அரசாங்கத் துக்கு பெரும் அசெள்கரியத்தைத் தோற்றுவித்தது. ஒருபுறத்தில், உறுதியளிக்கப்பட்டது எது என்பது குறி த்தோ, உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டதா, இல்லையா என்பது குறித்தோ இலங்கைத் தலைவர்களுடன் முரண் பட்டுக்கொள்வதற்கு இந்தியத் தலைவர்கள் விரும்பவில்லை. மறுபுறத்

தில் இலங்கை அரசாங்கத்தினால் தாங்கள் முட்டாள்களாக்கப்படுவதாக இந்திய மக்கள் நினைக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை தோன்றுவதையும் இந்தியத் தலைவர்கள் விரும்ப வில்லை. இதற்கு ஒரு சர்வதேச பரிமாணமும் உண்டு. அதாவது, அயல் நாடுகளினால் கருத்துள்ளிய அக்கறையுடன் நோக்கப்படுகின்ற ஒரு நாடாக சர்வதேச சமூகத்தின் கண்களில் தென்படுவதையே இந்தியாவிற்கும்பும், எதிர்பார்க்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்தியாவுக்கு வழங்கிய உறுதி மொழிகளைத் தொடர்ந்தும் அவமதித்தால் பாரதாரமான அரசியல் விளைவுகள் ஏற்படவாம் என்று அண்மைய தனது கொழும்பு விழுயத்தின்போது இந்திய தேசியபாதுகாப்பு ஆலோசகர் இலங்கை அரசாங்கத்தை எச்சரித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அரசியலமைப்பை மாற்றுவதற்கும் 13 ஆவது திருத்தத்தைத் தளர்வாற் செய்வதற்கும் அரசாங்கத்துக்கு பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை இருக்கலாம். ஆனால், 13ஆவது திருத்தத்துக்கு அப்பால் சென்று (13+) தீர்வைக்காண்பதாக வழங்கிய உறுதிமொழியை இலங்கை அரசாங்கம் காப்பாற வேண்டும் என்பதே இந்திய அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடாகும். 1987 ஜூலையில் அப்போதையை இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியும் இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெய வர்தனவும் கொழும்பில் கைச்சாத்திட்ட இந்திய - இலங்கை சமாதான உடன்படிக்கையின் ஒரு விளைவே 13 ஆவது திருத்தம் என்பதும் இந்திய நிலைப்பாடாகும்.

13ஆவது திருத்தத்தில் மாற்றங்கள் செய்யப்படும் பட்சத்தில், அதைத் தொடர்ந்து ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளுக்கு இலங்கை அரசாங்கமே பொறுப்பாயிருக்க வேண்டும் என்பதே இந்தியாவின் பாரதாரமான அக்கறை என்பதை இந்தியாவின் தேசியபாதுகாப்பு ஆலோசகர் தெளிவுபடுத்தியதாக ஊடகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. சுயாதிபத்தியம் கொண்ட

இரு அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான (இந்திய-இலங்கை) உடன்படிக்கையின் விளைவானதே 13ஆவதுதிருத்தம் என்பதே இந்தியாவின் நிலைப்பாடு என்றும் அவர் விளைக்கிக்கூறியதாகக் கூறப்படுகிறது. மற்றையநாட்டைக் கலந்தாலோசிக்காமல் ஒரு நாடு மாத்திரம் ஒரு தலைப்பட்சமாக அதை மாற்ற முடியாது என்று இந்திய அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது.

மேனனின் கொழும்பு விழுயத்தின் இறுதியில் இந்திய உயர்ஸ்தானிகரகம் அறிக்கையொன்றை வெளியிட்டது. அண்மைய அரசியல் நிகழ்வுப் போக்குகள் தொடர்பிலான இந்திய அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களை இலங்கைத் தலைமைத்துவத்துக்கு அவர் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார். அத்துடன், தமிழ்ச் சமூகம் உட்பட சகல இலங்கைப் பிரஜெக்டுகளும் சமத்துவம், நீதி, சுயமரியாதை மற்றும் கண்ணியத்துடனான வாழ்வை நடத்துவதை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய அர்த்தபுஷ்டியான அதிகாரப்பரவலாக்கத்தின் ஊடாக விளாவில் அரசியல் தீர்வையும் தேசிய நல்லினங்கத்தையும் காண வேண்டும் என்றும் அவர் கோரிக்கை விடுத்தார் என்று அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தது.

சம்பந்தப்பட்ட எந்தவொரு தரப்பும் இந்த உடன்படிக்கையை ஒரு தலைப்பட்சமாக ரத்துச் செய்ய முடியாது என்றும் அவ்வாறு இலங்கை ஏதாவது மாற்றங்களைச் செய்ய விரும்பினால், உடன்படிக்கையின் ஏற்பாடுகள் குறித்து அது மீண்டும் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்த வேண்டியிருக்கும் என்றும் இந்தியப் பிரதமரின் அலுவலகம் தெரிவித்திருக்கிறது. எதிர்வாதங்கள் இலங்கையில் கேட்கின்றன. உடன்படிக்கையின் கீழ்

இந்தியாவுக்கு விடுதலைப் புவிகளை நிராயுதபாணிகளுக்கும் கடப்பாடு இருந்தது. அந்தக் கடப்பாட்டை நிறைவேற்ற இந்தியா தவறியதால், இலங்கையும் உடன்படிக்கையின் கீழான அதன் கடப்பாடுகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய தேவையில்லை என்பது அத்தகைய எதிர்வாதங்களில் ஒன்று. ஆனால், இருதரப்பு உடன்படிக்கைகளை ரத்துச் செய்வ தென்று பாரதாரமான பிரச்சினைகளைக் கொண்டுவரக் கூடும் என்று சர்வதேச சட்ட நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். சில உடன்படிக்கைகள் முடிவு அல்லது இறுதி நிலைச் சரத்துக்களை (Termination clause)க் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்திய-இலங்கை சமாதான உடன்படிக்கை அத்தகைய சரத்து எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. உடன்படிக்கையை ஒருதரப்பு ரத்துச் செய்யவிரும்பி னால் உடன்படிக்கைகள் சட்டம் தொடர்பான 1969 வியன்னா சாசனத்தில் குறித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்ற உடன்படிக்கைச் சட்டம் பற்றிய பொதுக் கோட்பாடுகளில் இருந்து பின்வாங்க வேண்டியிருக்கும். இந்த விவகாரத்தை உலக நீதிமன்றத்தின் முன்பாக வாதிடுவது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகவே இருக்கும் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

அரசியலமைப்புக்கான உத்தேச 19 ஆவது திருத்தமானது இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை எதைப்பற்றியது என்பதை உருவகப்படுத்தி நிற்கிறது. இலங்கையின் மூன்று தசாப்தகால உள்நாட்டுப் போரின் ஆணிவேர் இனநெருக்கடியாகும். இந்த நெருக்கடி தொடர்பில் இலங்கையின் மூன்று பிரதான சமூகங்களினதும் (சிங்கள வர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள்)

இந்தியாவுடனான விவகாரங்களை கையாள் வதில் இலங்கை அரசாங்கம் ஒரு முக்கியமான பாடத்தை கற்றிருக்கிறது. சுயாதிபத்தியம் கொண்ட அரசாங்கத்தினால் கூட சில விடயங்களை ஒருதலைப்பட்சமாகச் செய்ய முடியாது.

அரசியல் பிரதிநிதிகள் முக்கியமான அரசியல் விவகாரங்களில் (மொழி, அரசாங்கத்துறையில் வேலைவாய்ப்பு, காணி குடியேற்றம் போன்றவை) முரண்பாடான நிலைப்பாடுகளையே எடுத்தார்கள்.

நாட்டு சனத்தொகையில் 75 சதவீதத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் சிங்களவர்களாக அமைவதால் அவர்களின் பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்றத்தில் நிரந்தரமான பெரும்பான்மையொன்றைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னதிப்படையில் பிரிந்து வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படும் போது சிறுபான்மையினத்தவர்களின் எதிர்ப்பை முறியிடக்கூடிய நிலையிலேயே எப்போதும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிறுபான்மை இனங்களின் மீது பெரும்பான்மை இனத்தவர்களின் விருப்பு மீண்டும் மீண்டும் திணிக்கப்பட்டதால் தான் பிரிவினைக் கோரிக்கை கிளம்பி இறுதியில் சுதந்திரமான தமிழ்மீத்துக்கான போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இந்தியாவுடனான விவகாரங்களைக் கையாளுவதில் இலங்கை அரசாங்கம் ஒரு முக்கியமான பாடத்தைக் கற்றிருக்கிறது. சுயாதிபத்தியம் கொண்ட அரசாங்கத்தினால் கூட, சில விடயங்களை ஒருதலைப்பாட்சமாகச் செய்ய முடியாது என்பதே அதுவாகும். இலங்கை அரசாங்கம் இந்திய- இலங்கை சமாதான உடன்படிக்கையில் ஒரு மாற்றத்தைச் செய்யவிரும்பினால், அல்லது 13 ஆவது திருத்தத்தில் மாற்றத்தைச் செய்யவிரும்பினால், இந்திய அரசாங்கத்தின் சம்மதத்தைப் பெறவேண்டிய

தேவையிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு அரசாங்கத்தின் தார்மீக மற்றும் அரசியல் அதிகாரத்தின் எல்லைகள் அல்லது மட்டுப்பாடுகள் சர்வதேச பின்புலத்தில் மாத்திரமல்ல, தேசிய பின்புலத்திலும் பிரயோகிக்கத்தக்கவை. ஒருதலைப்பாட்சமாகவன்றி, கருத்தொருமிப்புச் செயன்முறைகளின் உடாக தீர்மானங்களை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவையே அதுவாகும்.

அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் எதிரணிக்கும் இடையேயான ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை தொடர்பில் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதில் தென்னாபிரிக்காவின் உதாரணம் இதுவிடயத்தில் எங்களுக்கு அறிமுட்டுவதாக அமைகிறது. தென்னாபிரிக்காவில் தீர்மானங்கள் பெரும்பான்மை வாக்கொண்றின் அடிப்படையில் எடுக்கப்படவில்லை. பதிலாக, ஆராய்வுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட போசனைகள் தொடர்பில் நெருக்கடியில் சம்பந்தப்பட்ட பிரதான தரப்புகள் கண்ட இனக்கப்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன. ‘போதுமான தருத்தொருமிப்பு’ (Sufficient Consensus) என்ற பயனுடைய கோட்பாடோன்றை அவர்கள் கண்டு பிடித்தார்கள். உண்மையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தரப்புகள் இனக்கம் காண வேண்டியிருந்தது என்பதே இதன் அர்த்தம்.

பொதுவாக நோக்கும் போது கருத்தொருமிப்பைக் காணும் நடைமுறைக்கு அவசியமானது எது? பெரும்பான்மையினர் சிறிய குழுக்களை அணுகி, அவற்றின் நலன்களைக்

கருத்திலெடுத்துச் செயற்பட வேண்டும். பேச்சுவார்த்தை மேசையில் இருக்கின்ற சகல தரப்பினரும் சாத்தியமானபோது கருத்தொருமிப்பைக் காண்பதே தென்னாபிரிக்காவில் போதுமான கருத்தொருமிப்புக்கோட்பாடு என்று அழைக்கப்பட்டது. ஆனால், ஒரு போசனைக்கு ஆபிரிக்கத் தேசிய காங்கிரஸ் மறுப்புத் தெரிவுக்குமென்றால் இன்னொரு போசனை முன்வைக்கப்பட்டது. அதேவேளை, குறைந்தளவு முக்கியத்துவம் கொண்ட தரப்பு ஆட்சேபனை தெரிவித்திருக்கும் பட்சத்தில் பேச்சுவார்த்தைச் செயன்முறைகள் இடை நிறுத்தப்படாமல் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டது.

அதேபோன்றே இலங்கையிலும், தீர்வு என்பது நெருக்கடியில் சம்பந்தப்பட்ட பிரதான தரப்புகளின் (இதில் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு, ஐக்கிய தேசியக்கட்சி மற்றும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸாம் உள்ளடங்கும்) இனக்கப்பாட்டைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். எனவே அரசாங்கம் புதியதொரு உறுதிமொழியை அளிக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. அதாவது மூன்று பிரதான எதிரணிக் கட்சிகளினதும் சம்மதம் இல்லாமல் எந்தத் தீர்வும் நடைமுறைப்படுத்தப்படமாட்டாது என்ற உறுதிமொழியை அக்கட்சிகளுக்கு அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும். அதைக் காப்பாற்றவும் வேண்டும். ■

(19ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி....)

இடையில் ஓர் உறவுப் பாலத்தை அமைக்க வேண்டிய கட்டாயத்திலும் மூன்றார். வடக்குக்கு உள்ளேயும் கூட பல வேறு பாலங்களை அமைக்க வேண்டியள்ளது. மாற்றானால் சின்டு முடியப்படும்போது எல்லாவிதமான மாச்சியங்களையும் கடந்து இனத்தை முன்னிறுத்தும் கடினமான பணியும் இந்தக் கதிரைக்காகக் காத்திருக்கின்றது.

தேசியவாதிகளின் எதிர்பார்ப்பு என்பது கற்பனாவாதமோ கனவுலகச் சஞ்சரிப்போ அல்ல. மாறாக, என்னி

லாத் தியாகங்களிலும் அனுபவித்தக்கிக்கவொண்ணாத் துயரங்களிலும் தோய்ந்த எதிர்பார்ப்பு அது. கொடுத்த விலைகளைக் கணக்கிலெடுக்கவும் இனத்தினது எதிர்காலத்தின் ஏக்கக் கோடுகளை களைந்திடவும் எந்தக் களத்தையும் ஏற்றவாறு பாவிப்பதற்கான உந்து சக்தியாக இருக்கச் செய்யும் எதிர்பார்ப்பு அது. ■

உள்நாட்டு அரசியல்

பேராசிரியர் ரஜீவ் விஜேசிங்க எம்.பி.

மிதவாதபோக்கைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான நேரம்

அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்தை இல்லாதொழிப்பதற்கான நிகழ்ச்சிகள் காரணமாக மிதவாத சக்திகள் தங்களை முனைப்புறுத்தி கருத்துக் கணா வெளியிடுகின்ற சூழ்நிலை அதிர்ஷ்டவசமாகத் தோன்றியிருக்கிறது

தந்த சில வாரங்களாக பெரும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய முக்கியமான மாற்றங்களைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சர் பசில் ராஜபக்ஷி டில்லிக்குப் போய் வந்தார். இந்தியாவின் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோககர் சிவசங்கர் மேனன் கொழும்பு வந்தார். இவர்கள் இருவரினது விஜயங்களும் இருநாடுகளுக்கும் இடையேயான உறவுகள் மிகவும் வெற்றிகரமான முறையில் கையாளப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களாக அமைந்திருந்தன.

இந்த விஜயங்களுக்கு முன்னதாக, ஐளாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷி நீண்டகாலமாக தாமதிகப்பட்டு வந்த வடமாகாண சபைத் தேர்தலை நடத்தும் அறிவிப்பை வெளியிட்டிருந்தார். இந்த அறிவிப்பு ஐனநாயக மயமாக்கவின் மிகப்பெரிய வெற்றி என்று பசில் ராஜபக்ஷவினால் வர்ணிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அரசியலமைப்புக்கான 13ஆவது திருத்தத்திற்கும் மாகாண சபைகளுக்கும் எதிராக பாதுகாப்புச் செயலாளர் தொடர்ச்சியாக பேசிவந்த பின்னணியில் நோக்குகையில் இந்த மாற்றங்கள் புதியதொரு சூழ்நிலையைப் பிரதி

பலிப்பனவாக இருக்கின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. பாதுகாப்புச் செயலாளரைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு தோல்வி எனலாம். மிதவாத சிந்தனை மீண்டும் மேற்கிளம்பியிருக்கிறது.

ஆனால், கோதாபயவினால் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட நிலைப் பாட்டை எதிர்மறையானதென்று நினைப்பதும் கூட பிழையானதாகும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பசிலுடனும் ஐனாதிபதியின் செயலாளர்லலித் வீரதங்கவுடனும் சேர்ந்து போர்க்காலத்தில் இந்தியாவுடனான உறவுகளை சுமுகமாகக் கையாண்டதில் கோதாபயவுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்தக் கட்டத்தில் இந்தியர்கள் பெரும் நம்பிக்கை வைத்த இலங்கையர் கோதாபயவே என்பது இங்கு நினைவுகூரப்பட வேண்டியதாகும். இலங்கையின் பாதுகாப்புத் துறைக் கட்டமைப்பில் தாராளவாதப் போக்கை அந்தக் கட்டத்தில் பாதுகாப்புச் செயலாளரே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி நின்றார் என்றும் கூறலாம். இராணுவ வெற்றியை அடைவதில் அவர் உறுதியாக இருந்த அதேவேளை, அதுமட்டும் போதாது, அரசியல் தீர்வொன்று

காணப்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டியது அரசியலவாதிகளைப் பொறுத்த விடயம் என்ற நிலைப் பாட்டை வெளிப்படுத்துவதில் அவர்தயக்கம் காட்டவில்லை.

துரதிர்ஷ்டவசமாக, விடுதலைப் புலிகள் இருந்த வேளையில் அரசியல் தீர்வொன்றை நோக்கி செயற்படக்கூடிய நிலையில் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு இருக்கவில்லை. அத்துடன் விடுதலைப்புலிகள் இராணுவ ரீதியாக ஒழித்துக்கட்டப்பட்டதும் அதனால் உருவான அனுகூலமான சூழ்நிலையை உடனடியாக பயன்படுத்தவும் கூட்டமைப்பின் தலைவர்கள் முன்வரவில்லை. போர்க்குற்றங்கள் தொடர்பில் இலங்கைக்கு தொந்தரவு கொடுக்க ஆரம்பித்த சர்வதேச சமூகத்தின் மத்தியில் இருக்கக்கூடிய சில சக்திகளினால் அந்தக் கட்டத்தில் கூட்டமைப்பின் தலைவர்கள் முற்றிலும் தவறாக வழி நடத்தப்பட்டார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன். துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தையை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு இந்தியாவின் நல்லெண்ணங்களை நாங்களும் பயன்படுத்தவில்லை. போர் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்

பட்டதன் பிறகு உடனடியாக இந்தி யாவும் இலங்கையும் மிகவும் சம நிலையானதும் நாகரிகமானதுமான கூட்டறிக்கையென்றை வெளியிட்டிருந்தன. அதில் பசில் ராஜபக்ஷ அல்ல, ஐனாதிபதி ராஜபக்ஷவே அரசியல் தீர்வொன்றைக் காண்பதற் கான தெளிவான பற்றுறுதியை திட்ட வட்டமாக வெளிக்காட்டியிருந்தார். ஆனால், தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப் பின் தலைவர்கள் தயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். பயங்கரவாதத்தின் மேலாக நாம் கண்ட வெற்றி தொடர்பாக கசப்புணர்வைக் கொண்டிருந்த சில சர்வதேச சக்திகள் அந்தத் தயக்கத்தை உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்தக் குழ்நிலை சாத்பொன்சேகா வினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட மிகவும் தீவிரவாத நிலைப் பாட்டிற்கு களம் அமைத்துக்கொடுத்தது. இன்று அந்த நிலைப்பாடு கோதாபய ராஜபக்ஷவின் ஆட்சி வட்டமாக மாநியிருக்கிறது போலத் தெரிகிறது. போர்க்காலத்தில் அவருடன் ஊடாட்டங்களைச் செய்தவர்கள் சகலருமே அவர் மிகவும் நாகரிகமான முறையில் அரசியல் தீர்வில் உறுதிப்பாடு கொண்டவராக விளங்கியதற்குச் சான்று பகர்வர். சாத்பொன்சேகா வேறுபட்ட போக்கொண்றை கடைப்பிடித்தார் என்பது இதன் அர்த்தம் அல்ல. ஆனால் அவருடன் பழகியவர்கள் அவர் மிகவும் கவனக்குறைவான போக்குடன் செயற்பட்டதைக் கண்டார்கள். அதனால் தான் அவர் கூடுதலான அளவிற்கு செயலாக்கமுடைய ஒரு போர்வீரராகக் கருதப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

ஆனால் இராணுவத்திற்குள் மேலோங்கியிருந்த மனிலை பாதுகாப்புச் செயலாளரினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டதற்காக இலங்கையராகிய நாம் என்றும் நன்றியுடைய வர்களாக இருக்க வேண்டும். குடிமக்களின் இழப்புகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற அவரது திட்டங்கள் ஐகத் ஐயகுரிய மற்றும் தயா ரட்னாய்க்க போன்ற தளபதிகளினால் பயனுறுதியுடைய முறையில் நடை

முறைப்படுத்தப்பட்டன. ரட்னாய்க்காவினால் வகுக்கப்பட்ட திட்டத்தின் படி கிழக்கு மாகாணம் விடுவிக்கப்பட்ட போது குடிமக்கள் இழப்புகள் குறித்து குற்றச்சாட்டுகள் வரவில்லை. அகதிமுகாமொன்றிற்குள் ஆயுதங்களை விடுதலைப்புவிகள் கொண்டு வந்து அங்கிருந்து மோட்டார் தாக்குதல்களை நடத்தியபோது அவற்றைத் தடுக்க இராணுவம் செயற்பட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேயே குடிமக்கள் இழப்புகள் பற்றி குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்தன. அதுவும் கூட, மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு (Human Rights Watch) அமைப்பு விஷமத்தனமான பிரசாரங்களை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்ததையடுத்தே அவை முன்வைக்கப்பட்டன. இந்த அமைப்பின் விரிவான அறிக்கையில் ஒரு சம்பவம் பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தபோதிலும் வகைதொகையின்றி

குறைகூறியிருந்தார். முதல் கட்ட மீன்குடியமர்வு நடவடிக்கைகளின் போது இடம்பெற்ற சம்பவங்கள் குறித்து எனக்கு நல்ல நினைவிருக்கிறது. பசில் ராஜபக்ஷவினால் உத்தரவிடப்பட்ட அந்தக்கட்ட மீன்குடியமர்வு தாமதப்படுத்தப்பட்டது. அதற்குக் காரணம் மெனிக் முகாமுக்கு அனுப்பப்படவர்கள் மீண்டும் சோதனையிடப்பட வேண்டுமென்று பொன்சேகா வற்புறுத்தியதேயாகும்.

கோதாபய ராஜபக்ஷ இந்த விவகாரங்களில் சகோதரர்களுக்கு முழுமையான ஆதரவைக் கொடுத்தார். ஆனால் பொன்சேகா அவ்வாறு செய்யவில்லை. ஐனாதிபதி தேர்தலை முதலில் நடத்த வேண்டாமென்று அவர் ஐனாதிபதிக்கு ஆலோசனை கூறியிருந்தார். ஐனாதிபதி தேர்தலுடன் சகல விடயங்களும் அம்பலத்திற்கு வந்தன. சர்வ

சர்வதேச சமூகம் இலங்கையை ஒரு வினாயாட்டு மைதானம் ஆக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்போவதில்லை என்பதை மீனா உறுதிப்படுத்துவதற்கு இந்தியாவினால் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். ஆனால் அதற்காக எமது இரு நாடுகளுக்கும் இடையேயான நம்பிக்கையை மீனா நினைநிறுத்தி மேம்படுத்துவேண்டிய தேவை எமக்கு இருக்கிறது

குடிமக்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தப்பட்டதாக குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டன.

போர் முடிந்த பிறகும் கூட இராணுவத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று பொன்சேகா வலியுறுத்தினார். வடக்கில் இடம்பெயர்ந்த மக்களை விரைவாக மீன்குடியமர்த்தவும் அவர் விரும்பவில்லை. உண்மை நிலை அவ்வாறு இருக்கையில் கடுமையான போக்கை கடைப்பிடிப்பவர் என்று பாதுகாப்புச் செயலாளர் மீது எவ்வாறு விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன? இந்த விவகாரங்களில் தனது கருத்துகளை ஐனாதிபதி நிராகரிக்கிறார் என்று பொன்சேகா தனது பதவி விலகல் கடிதத்தில்

தேச சமூகத்தின் மத்தியிலுள்ள கிலசக்திகள் பொன்சேகாவை ஆதரிக்கத் தீர்மானித்தன. இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் ஐனாதிபதி மீது நெருக்குதலைப் பிரயோகிக்க வழி பிறக்கும் என்று ரொபேட் பிளேக் போன்றவர்கள் நினைத்திருக்கக் கூடும். இது விடயத்தில் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பும் கவலைக்குரிய வகையில் பிழையான

அனுகுமுறையை கடைப்பிடித்து பொன்சேகாவை ஆதரித்தது. கூட்டமைப்புத் தலைவர்களின் நம்பகத்தன்மை ஐனாதிபதியைப் பொறுத்தவரையில் கேள்விக்குள்ளானது. ஐனாதிபதியைப் பதவியில் இருந்து அகற்றுவதற்கான முயற்சிகளுக்கு உதவத் தலைப்பட்டதன்

மூலம் கூட்டமைப்புத் தலைவர்கள் தமிழ் மக்களின் நலன்கள் மீதான தங்களின் பற்றியுறுதியையே கேள்விக்குள்ளாக்கினார்கள்.

பேரினவாதச் சிந்தனையுடையவர்களின் வாக்குகள் பிளவுபடும் என்ற நினைப்பிலேயே மேற்கு நாட்டவர்கள் பொன்சோவை ஆதரிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். ஆனால் சிங்கள கட்டும்போக்காளர்கள் ராஜபக்ஷவை மிகவும் புதுச்சாலித்தனமாக உச்ச பட்சத்திற்கு ஆதரித்தார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு நன்றிக்கடப்பாடுடையவராக இருக்கவேண்டும் என்று ஜனாதிபதி நினைக்கிறார். அவர்கள் தேர்தல் பிரசாரங்களின் போது முன் வைத்த அரசியல் நோக்குகளைப் பற்றி எமக்கு சந்தேகங்கள் இருக்கலாம். ஆனால், பிரசாரங்களுக்கு அவர்கள் வழங்கிய ஆதரவின் முக்கியத்துவத்தை எவரும் மறுதவிக்க முடியாது. அவர்களை தனிமைப்படுத்த ஜனாதிபதி விரும்பாததற்கான காரணத்தை எம்மால் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. தனினை தோற்கடிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்குடன் உதிரிகளாக இருக்கும் பல சக்திகளை ஒன்றினைத்து இன்னொன்று கூட்டணியை உருவாக்குவதில் சர்வதேச சமூகத்தின் மத்தியில் உள்ள சில பிரிவினர் இன்னமும் கூட ஈடுபட்டுக்கொண்டேயிருக்கின்றனர் என்பதை ஜனாதிபதி அறிவார்.

ஒரு அனுபவமிக்க அரசியல்வாதி என்ற வகையில் மிதவாதச் சக்திகளைக் கொண்ட கூட்டணியொன்றை எவ்வாறு அமைப்பது என்பதைக் கூட ஜனாதிபதி அறிந்திருக்கிறார் என்பதே எனது அபிப்பிராயமாகும். நான் குறிப்பிடுகிற இந்த மிதவாதச் சக்திகள் (மேனனின் வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்) இலங்கையின் சகல சமூகங்களுமே தங்களின் சொந்தக்குதியை தாங்களே தீர்மானிக்கக் கூடிய நிலையில் இருப்பதாக உணர்க்கூடிய முறையில் நாட்டை வெற்றி கரமாகக் கட்டியெழுப்ப உதவக்கூடியவை.

ஆனால், துறதிருஷ்டவசமாக கடந்த மூன்று வருடங்கள் எமக்கு

தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டி நிற்கிற சக்திகள் நினைப்பவை சாத்தியமாகக் கூடிய முறையில் நிகழ்வுப்போக்குகள் அமைந்துவிட்டன. அந்த சக்திகள் பொன்சோ மீது அல்ல, கோதாபய ராஜபக்ஷ மீது போர்க்குற்றச் சாட்டுகளை முன் வைப்பதில் முனைப்பாக நிற்கின்றன. எமது வெளியுறவு அமைச்சின் செயற்பாடின்மை பெரிதும் கவலை தருகிறது. தருஷ்மன் அறிக்கை தொடர்பிலோ, கோர்டோன் வீஸ் அல்லது ஹரிசனின் நூல்கள் தொடர்பிலோ இதுவரை மறுதவித்து தெளிவான ஒரு அறிக்கையைத் தானும் வெளியுறவு அமைச்சும் விடுக்கவில்லை. அதனால் போர்க்குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைப்பதற்கான முனைப்புகளுக்கு பதிலளிக்கும் பணி தீவிரவாத சக்திகளின் கையெட்டு தானும் வெளியுறவு அமைச்சும் விடுக்கவில்லை. அதனால் போர்க்குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைப்பதற்கான முனைப்புகளுக்கு பதிலளிக்கும் பணி தீவிரவாத சக்திகளின் கையெட்டு போயிருக்கிறது. இந்தச் சக்திகள் குழந்தையைப் பயன்படுத்தி தங்களது அரசியல் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை முன்னிட இருக்கின்றன.

அதிர்ஷ்டவசமாக, அரசியலமைப்புக்கான 13 ஆவது திருத்தத்தை இல்லாதொழிக்கும் முயற்சிகள் காரணமாக மிதவாதச் சக்திகள் தங்களை முனைப்புறுத்தி கருத்துகளை வெளியிடுகின்ற குழந்தை தோன்றியிருக்கிறது. பூலீங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஒரு மிதவாதக் கட்சியென்பதே எனது சொந்த அபிப்பிராயம். அதன் சில தலைவர்கள் வெறுபட்ட முறையில் சிந்திக்கின்ற போதிலும் குழந்தைகளை கருத்தில் கொண்டு அதிகாரப்பரவலாக்கல் மற்றும் தாராளவாதம் மீதான தங்களது பற்றியுறுதியை வெளிக்காட்ட முன்வரக்கூடியவர்களே அவர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். தீவிரவாதிகள் என்று தாங்கள் பட்டம் சூட்டுகிற சக்திகளின் அக்கறைகள் எவ்வ என்பதை தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புக்குள் இருக்கிற மிதவாதச் சக்திகள் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும். அதேபோன்று தமிழ் அரசியல் சமுதாயத்திற்குள் இருக்கக்கூடிய தீவிரவாத சக்திகளின் அக்கறைகளை அரசாங்கத்திற்குள் இருக்கிற மிதவாதிகள் கருத்தில்

எடுக்கவேண்டும். ஜனாதிபதியை வெறுக்கிற சர்வதேச சக்திகளினால் பிரிவினை வாதத்திற்கு கொடுக்கப்படுகிற உற்சாகம் தனது படைகள் பெற்ற வெற்றிகளையும் நிகழ்த்திய சாதனைகளையும் மலினப்படுத்தி விடக்கூடும் என்ற கோதாபய ராஜபக்ஷவின் அச்சத்தை என்னால் விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது. 2010ஆம் ஆண்டு பிரிட்டனுக்கு சென்ற ஜனாதிபதி தனது பயணத்தை இடைநிறுத்திக்கொண்டு அவசர அவசரமாக திரும்பவேண்டியிருந்த சூழ்நிலை கோதாபயவின் கருத்துக்களை கடுமையாக்கிவிட்டன என்பது ஒன்றும் இரகசியமானதல்ல. வண்டனில் உள்ள எமது உயர்ஸ்தானிகரகத்தின் ஆலோசனைகளை அலட்சியப்படுத்திக் கொண்டே ஜனாதிபதி ஒக்ஸ்போர்ட் யூனியனில் உரையாற்றச் சென்றார். இது ஒன்றும் தற்செயலானதல்ல. அவரை வழிநடத்தியவர்கள் ஜென்வாவில் எமக்கு எதிராக நிறைவேற்றப்பட்ட முதலாவது தீர்மானத்தையுடைத்து இந்தியாவுடன் தகராறைத் தோற்றுவிக்க வேண்டுமென்று முயற்சித்தவர்களே என்று நான் நினைக்கிறேன்.

சிங்களவர்களோ, தமிழர்களோ எவரென்றாலும் தாங்கள் அச்சுறுத்தப்படுவதாக உணருகின்றவர்களின் அச்சங்களை அகற்றுவதற்கு ஜனநாயக மயமாக்கவில் இதுவரையிலும் கிடைத்திருக்கக்கூடிய வெற்றியினால் வழங்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தை இந்தியா உட்பட சுகல மிதவாதச்சக்திகளும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். சர்வதேச சமூகம் இலங்கையை ஒரு விளையாட்டுமைதானமாக்குவதற்கு அனுமதிக்கப்போவதில்லை என்பதை மீள உறுதிப்படுத்துவதற்கு இந்தியாவினால் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் - ஆனால் அதற்காக எமது இரு நாடுகளுக்குமிடையேயான நம்பிக்கையை மீள நிலைநிறுத்தி மேம்படுத்த வேண்டிய தேவை எமக்கு இருக்கிறது. ■

சர்வதேச விவகாரம்

உலகை மாற்றியமைக்க ஒரு பிள்ளை, ஒரு ஆசிரியர், ஒரு பேணா, ஒரு புத்தகம்

பெண்ணியற் கல்வியின் புதியதோர்
பரிந்நாமம் மலாலா யூசுப் சாய்

Fரித்திர மூக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓவ் வொருவிடயமும் எதேச்சாதிகாரத்தையும், அதிகார துஷ்பிரயோகத்தையும், சகித்துக்கொள்ள முடியாத சொற்ப எண்ணிக்கையான தனி நபர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற தைரியத்தின் விளைவே எனும் தலைப்பின் கீழ் இங்கு நாம் நோக்குவது, இன்று சர்வதேச அரங்கில் பேசப்படும் மலாலா யூசுப்சாய் எனும் 16 வயது நிரம் பிய பெண் சிறுமியே ஆகும்.

இச்சிறுமி உலகம் போற்றும் உத்தம அநிஞ்ஞரோ, விஞ்ஞானியோ, மெய்யியலாளரோ அல்ல. மாறாக, பாகிஸ்தானின் வடமேற்கு பிரதேசமான சுவாட் பள்ளத்தாக்கு (Swat Valley) எனும் இடத்தில்

சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்த ஓர் பெண் சிறுமியே. பெண்களின் உரிமைக்கு உத்தரவாதம் தரவேண்டுமாயின் முதலில் கல்வி, மற்றும் அவளது வாழ்க்கையை நடத்தக் கூடிய சுய வருமானம் எனும் இரு விடயங்களிலும் அவள் தன்னை தயார்படுத்த வேண்டியவள் என்பதனை இளமையிலே உணர்ந்து கல்வி என்பதை ஆயுதமாகக்கொண்டு தீவரவாத இயக்கத்திற்கு எதிராகப் போராடி இன்று ஜக்கிய நாடுகள் சபை முதல் பேசப்படும் சிறுமியாக மலாலா யூசுப்சாயை நாம் பார்க்கலாம்.

குறிப்பாக இஸ்லாமிய நாடுகளிலே பெண்கள் என்பது எட்டாக் கணியாக (39ஆம் பக்கம் பார்க்க...) பெண்கள் என்பது எட்டாக் கணியாக

பொ.பூலோகநாதன்

**இளவரசன்
மரணம் தமிழக
தேர்தலிலும்
எதிரொலிக்கும்**

என். எஸ்.

ஜாதி அரசியல்

தெ ரிந்தோ, தெரியாமலோ, சம கால தமிழ் நாட்டு அரசியல் மற்றும் சமூகப் பார்வையில் வடமேற்கு மாவட்டமான தர்மபுரி மீண்டும் ஒரு தவறுதலான இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. கடந்தமுறை, அப்போதும் தற்போதும் முதல்வராக இருக்கும் அண்ணா தி.மு.க. தலைவி ஜெயலலி தாவை ஊழல் வழக்கில் நீதிமன்றம் தண்டித்தைத் துறை அடுத்து, கட்சித் தொண்டர்கள் நிகழ்த்திய “பஸ் எரிப்பு சம்பவத்தில்” மூன்று கல்லூரி மாணவிகள் பரிதாபமாக உயிரிழந்தார்கள். தற்போது, “கலப்புத் திருமணத்திற்கு” எதிராக ஜாதி மற்றும் “ஜாதி கட்சிகளின்” தலைவர்கள் ஆடிய தாண்டவம் ஒன்றல்ல, இரண்டு உயிர்களை, வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் இரையாக்கி உள்ளது. இதன் தாக்கம், தமிழ் நாடு முழுவதிலும் சமுதாய வாழ்விலும், தேர்தல் அரசியலிலும் மீண்டும் பிரதிபலிக்கும் என்பதே அப்பட்டமான, ஆனால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத உண்மை.

கடந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் தலைத் வாலிபரான இளவரசனும் சமு

தாய தட்டில் ஒரு படியாவது உயர்ந்த வன்னிய இனத்தைச் சார்ந்த திவ்யான்ற பெண்ணும் காதலித்து, அவளது குடும்பம் மற்றும் சமுதாயத்தின் எதிர்ப்பிற்கிடையே திருமணம் செய்ததில் பிரச்சினை தொடங்கியது. சமூகக் கட்டுப்பாடு மற்றும் அமுத்தங்களின் காரணமாக திவ்யாவின் தந்தை தற்கொலை செய்து கொண்டதைத் தொடர்ந்து, அது ஜாதிக் கலவரமாக உருவெடுத்து தமிழகத்தையே உலுக்கியது.

கடந்த தொண்ணாறுகளில் வடக்கு மற்றும் தெற்கு மாவட்டங்களில் தனித்தனியாக, ஆனால் ஒன்றுக்கு ஒன்று சம்பந்தம் இல்லாத ஜாதிக் கலவரங்களுக்குப் பின்னர் தற்போது வெடித்த கலவரத்திலும் தலைத் தீர்த்தவர்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டனர். கலவி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு ஆகியன வழங்கிய முற்போக்கான சூழலில் இத்தகைய ஜாதிக் கலவரம் தோன்றியதும், தலைத் தீர்த்தவரின் வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதும் இந்தியா எங்கிலும் கேள்விக்குறியானது.

அந்த தீ அணைந்து மறைந்து போகும் முன்னரே, திவ்யா தனியாக இருக்கும் தனது தாயாரோடு வாழப் போவதாகவும் இளவரசனுடன் இனிமேல் தன்னால் சேர்ந்து வாழமுடியாது. என்பது போன்றும் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் அறிவித்ததைத் தொடர்ந்தே இளவரசனின் மரணம் ஏற்பட்டது. அது தற்கொலை தானா, அல்லது கொலையாக இருக்குமா? என்பது போன்ற கேள்விகளுக்கு தமிழகக் காவல் துறையும் உயர் நீதிமன்ற மும் விடை தேடிக் கொண்டிருக்கின்றன. முந்தைய சம்பவத்தைப் போல் அல்லாது, காவல்துறை அதிக விழிப் புடன் செயல்பட்டதால், இளவரசனின் இறுதிச் சடங்குகள் நடைபெற்ற தினத்தில் எந்தவித அசம்பாவிதச் சம்பவங்களும் நேரிடவில்லை என்பது ஆறுதலான விடயம்.

நீதி கட்சியின் “சமூக நீதி”

இந்தியாவின் அனைத்து பகுதிகளுக்கு ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது, தமிழ் நாட்டில் மட்டுமே கடந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் முதலே ‘சமூக நீதி’ ஒரு அரசியல் கொள்கையாகவே உருப்பெற்று, செயல்பட்டு, வெற்றியடைந்தது. பின்னர், வடநாட்டில் தோன்றிய ‘மண்டல் கமிஷன் பிரச்சினை’ போன்ற சமூக நீதி சார்ந்த முன்னெடுப்புகளுக்கு எல்லாம் தமிழகமே முன்னோடி எனலாம்.

இருப்பதாம் நூற்றாண்டின் முன் பகுதியில் உருவெடுத்த நீதிக் கட்சி சமூக நீதியின் குரலாகவே ஒலித்தது என-

தமிழக அரசியல்

லாம். ஆனால், அன்றைய காலகட்டத்தில் உயர் குலத்தவர் என்று கருதப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிராமணர் மற்றும் பிராமணர் அல்லாதோர் என்ற இரு பிரிவினருக்கிடையே மட்டுமே 'சமூக நீதி' பிரச்சினை இருந்ததாக (தவறாக) புரிந்து கொள்ளப்பட்டு, அதன் அடிப்படையிலேயே, மாற்றுத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டும் வந்தன.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்துடன் காங்கிரஸ் கட்சி வெகுவாகச் சேர்த்துப்பேசப்பட்டாலும், இருபதுக்கில் மகாத்மா காந்தி தலைமை ஏற்ற பின்னரே, அந்தக் கட்சி பாமரர்களை

யும் சென்று அடைந்தது. ஆனால், அதோடு ஒட்டி, தற்போதைய தமிழ்நாட்டை உள்ளடக்கிய சென்னை இராஜதானியில் (Madras Presidency) நீதி கட்சியின் ஆட்சிக் காலத்தில், வேலை வாய்ப்பு உட்பட்ட பல வேறு துறைகளிலும் 'சமூக நீதி' சார்ந்த அரசு கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வந்தன. என்றாலும், நீதிக்கட்சியும் அதன் ஆட்சி முறையும் பிராமணர் அல்லாத உயர் வகுப்பு மற்றும் உயர்ஜாதியினரின் மனப்போக்கை மட்டுமே வெளிப்படுத்தியது.

காந்தியும், பெரியாரும்...

ஆனால், எப்போது காந்திஜி, சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சாமானியார்களுக்கு இடம் அளித்து, அதனை ஒரு மக்கள் இயக்கமாகவே மாற்றினா

ரோ, அப்போதே சென்னை இராஜதானியிலும் நீதிக் கட்சியின் ஆட்சி வலுவிலிந்தது. அந்த வகையில், காங்கிரஸ் கட்சியும், காந்தியமும் கூட அறியாமலே, புதியதொரு சமூக புரட்சி தமிழகத்தில் உருவானது. அதன் தாக்கத்தை இன்னமும் உணர முடிகிறது.

எப்போது பொதுவாழ்வில் பிராமணர் சமூகத்தின் அபரிமிதமான ஆதி க்கம் தடை செய்யப்பட்டதோ, அப்போதே அரசியல் மற்றும் சமூக அளவில், நீதிக் கட்சியின் அவசியமும் முக்கியத்துவமும் குறையத் தொடங்கிவிட்டது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் காந்திஜியின் தலைமையில் காங்கிரஸ், தீண்டப்படாதவர்கள் என்று சமூகத்தில் இருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட இன மக்களை 'ஹரிஜன்' என்ற பெயரில் 'ஆண்டவனின் குழந்தை

கள்' என்று ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களையும் சுதந்திரப் போராட்டத்தின் முன்னணி வீரர்களாக, சமூகம் மற்றும் அரசியல் அந்தஸ்தைக் கொடுத்தது.

அந்த வகையில் நீதிக் கட்சியின் ஆட்சிக்குப் பின்னரான முப்பதாம் ஆண்டுகளில் தமிழ் நாட்டில் காந்தி ஜியால் கவரப்பட்ட அளவித்து உயர்ஜாதி பிரமுகர்களின் தலைமையில் ஹரிஜனங்கள் என அறியப்பட்ட தலித் மக்கள் ஒருங்கிணைந்தனர். ஆனால், இந்தியாவின் பிற பகுதிகளைப் போலவே, தமிழ் நாட்டின் கிராமப் பகுதிகளிலும் தலித் மக்கள் சமூகத்தின் கடைசித் தட்டில் மட்டும் வைத்தே பார்க்கப்பட்டு வந்தனர். காந்திஜியின் கீழ் அவர்களுக்கு கிடைத்த புதிய அரசியல் அதிகாரமும், சமூக அங்கீகாரமும் இடைப்பட்ட 'பிறப்புத்தப்பட்ட சமூகத்தினரை' அங்கலாப்பில் ஆழ்த்தியது.

இந்தப் பின்னணியில், நீதிக் கட்சியால் தொடங்கப்பட்டு முடிவுறாது விடப்பட்ட 'சமூக நீதி' கோட்பாட்டை முன் வைத்து 'பெரியார்' ஈ.வே.ரா. 'சுயமரியாதை இயக்கம்', அதனைத் தொடர்ந்து, திராவிடர் இயக்கம் ஆகியவற்றைத் துவங்கினார். நீதிக் கட்சியிலும், காந்திஜியின் காங்கிரஸிலும் விடுபட்டுப் போய், பிற்காலத்தில் 'பிறப்புத்தப்பட்ட சமூகத்தினர்' என்று அறியப்பட்ட ஜாதி மக்களை பெரியார் எந்தவிதமான தனிப்பட்ட முயற்சியும் எடுக்காமலே, அவர்பால் ஈர்த்தார்.

பின்னர், பெரியாரால் சமூக இயக்கமாகவே வழிநடத்தப்பட்ட திராவிடர் கழகத்தில் இருந்து பிரிந்து, சி.என். அண்ணாத்துரை தலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் (தி.மு.க), அதனைத் தொடர்ந்து, எம்.ஜி.ஆர் தலைமையில் அ.இ.அ.தி.மு.க ஆகிய அரசியல் கட்சிகள் உருவாகி, தமிழ் நாட்டில் அரசாட்சியைப் பிடித்து தொடர்ந்து மாறிமாறி பதவி யில் இருந்துவருவது சமகால தமிழகத்தின் வரலாறு. இடைப்பட்ட காலத்தில், காங்கிரஸ் தமிழ் நாட்டில் ஆட்சியில் இருந்த போதும், பின்னர்

தி.மு.க-அ.இ.அ.தி.மு.க பதவிக்கு வந்த பின்னரே, பிறப்புத்தப்பட்ட சமூகத்தினரின் குரல், சமூக-அரசியல் பரப்பில் வெகுவாக உயர்ந்தது.

இதுவே பிற்காலத்தில், வட மாவட்டங்களில் டாக்டர் ராமதாஸ் தலைமையில் வன்னியர் சமூகத்தின் அரசியல் குரலாக, பாட்டாளி மக்கள் கட்சி (பா.ம.க) என்று உருவெடுத்தது.

சாமி தலைமையிலான புதிய தமிழகம் கட்சியும், பிரிந்துபட்ட தலித் தீர்த்தவர்களின் அரசியல் குரலாகவே அடையாளம் காணப்படுகின்றன. பிற சமூகங்களின் 'ஆதிக்க அரசியலை' எதிர்த்துப் போராடும் தலித் தலைமைகள் தங்களுக்குள் இன்னமும் ஒற்றுமை இல்லாமல் இருக்கின்றன. காரணம், வன்னியர் மற்றும் முக

கடந்த இரு தசாப்தங்களில் தமிழ் நாட்டு அரசியலில் ஜாதிக்கட்சிகளின் ஆதிக்கம் வெகுவாக இருந்தது. தேர்தல் கூட்டணிகளிலும் அவற்றின் பேரம் பேசம் திறன் வெளிப்படையாகவே தெரிந்தது. ஆனால் அண்மைக்காலங்களில் கூர்மங்கிப்போனது கண்கூடாகத் தெரிகிறது

தென் மாவட்டங்களில் அங்குள்ள 'போராட்டக் குணம்' நிறைந்த தேவர் சமூகத்தை உள்ளடக்கிய முக்குலத் தோர் இன மக்களும், அது போன்றே மேற்கு மாவட்டங்களில் 'கவுண்டர்' என அறியப்படும் 'கொங்கு வேளாளர்' சமூகத்தினரும் அ.இ.அ.தி.மு.க கட்சியுடன் அடையாளம் காணப்பட்டது அந்தக் கட்சித் தலைமையின் தவறல். மாறாக, அது சமுதாயம் தழுவிய கிராமப்புற அரசியலின் வெளிப்பாடேயாகும்.

எப்படி வடமாவட்டங்களின் தி.மு.க தலைமையின் தொய்வான அரசியல் அனுகுமுறை வன்னியர் இந்தவரை பா.ம.க போன்ற புதிய கட்சியை நம்ப வைத்ததோ, காங்கிரஸ் கட்சியின் தொடர் தோல்விகள், அதனைத் தொடர்ந்து எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் மறைவு போன்ற நிகழ்வுகள், தமிழகத்தின் மூன்று பகுதிகளிலும் பிரிந்திருந்த தனித்தனி தலித் தீர்த்தவர்களை, தங்களுக்கு என்று அரசியல் கட்சிகளை தோற்றுவித்துக் கொள்ளும் நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது.

இன்று, வடமாவட்டங்களில் தொல். திருமாவளவன் தலைமையில் 'போர்க் குணம்' படைத்த விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சியும், தென் மாவட்டங்களில் டாக்டர் கிருஷ்ண

குலத்தோர் சமூகங்களைப் போலவே முக்கியமான மூன்றில், இரண்டு தலித் சமூகத்தினர், வடக்கு-தெற்கு என்று மாநிலத்தின் இரு வேறு நிலப்பார்ப்பில் அதிக அளவில் காணப்படுகிறார்கள்.

தேர்தல் அரசியலில் ஜாதி பிரச்சினை

தமிழக தேர்தல் அரசியலில் ஜாதி, பா.ம.க, விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி போன்றவை தோன்றியதைத் தொட்டே எழுந்தது என்று கருதுவதே தவறு. மாறாக, பிராமணர் அல்லாதோர் அரசியல் தோன்றிய காலத்தில் நீதிக் கட்சியுடன் ஜாதிப் பிரச்சினையும் தொடங்கியது எனலாம். ஆனால், நீதிக் கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் பிராமணர் அல்லாத 'ஆதிக்க ஜாதி' என்று பின்னர் திராவிட அரசியல்வாதிகள் கூறும் சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களே.

ஆனால், பிற்காலத்தில், பெரியார்காலத்தில் தோன்றிய 'கடவுள் எதிர்ப்பு' கொள்கை, நீதிக் கட்சியினரிடையே பெரிதாக இருக்கவில்லை. ஆனால், காந்திஜி தலைமைக்கு முந்தைய காங்கிரஸ் போராட்டங்களாக்டும், அல்லது சமகால நீதிக்கட்சி அரசியலாக்டும், இரண்டுமே சாமா

னிய மக்களை கருத்தில் கொண்டு செயல்படவில்லை. மாறாக, காந்திஜி தலைமைக்கு முந்தைய காலத்தில், சுதந்திரப் போராட்டம் என்பது இந் திய அரசு பணிகளில் ஆங்கிலேயருக்கு சமமான அந்தஸ்தை ‘ஆதிக்க ஜாதிகளுக்கு’ பெற்றுத் தருவதையே கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தது என்னாம். இன்னும் சொல்லப் போனால், காந்திஜிக்கு முந்தைய காங்கிரஸ் தலைமைகள், சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சாமானியர்களை இணைப்பதிலும் அதனை வெகுஜன போராட்டமாக மாற்றி, சட்டம்-ஒழுங்கு பிரச்சினையாக மாற்றுவதை யுமே ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள்.

பெரியாருக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் ‘திராவிடர் இயக்கம்’ இது போன்ற குறுகிய வட்டத்தின் உள்ளேயே செயல்பட்டு வந்தது என்பதும் உண்மை. ஆனால், இந்த இரண்டு இயக்கங்களுமே பிற்காலத்தில் அரசியல் மற்றும் சமூகப்போராட்டங்களுக்கு வழிவகுத்தன. அவற்றின் சமூக-அரசியல் முன்னெடுப்புகளை யும், போராட்டங்களையும் அவற்றின் வெற்றிகளையும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது.

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, அப்போதைய காந்திஜியின் காங்கிரஸ், ஹரிஜன மக்களின் அபிலாவைகளை முன்னெடுக்கத் தொடங்கிய காலத்தில், ஜாதிப் பிரச்சினை மற்றும் ஜாதி அரசியல், சமூகத்தின் மேல்மட்டத்தில் இருந்து நேராக அடிமட்டத்தைச் சென்றடைந்தது. இடையில் விடுபட்டுப்போன சமூகத்தவர், தி.க, தி.மு.க பின்னர் அ.இ.அ.தி.மு.க என்று தங்களது அரசியல் முத்திரையைப் பதிக்கத் தொடங்கினர் என்பதும் உண்மை. இடைப்பட்ட காலத்தில், காமராஜ், முத்துராமவிங்க தேவர் முதலான தலைவர்கள் இடையே தோன்றிய சில பிரச்சினைகளும் ஊதி, பெரியதாக ஆக்கப்பட்டு, அரசு மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகள் ஜாதிப் பிரச்சினை என்ற குறுகிய வட்டத்தினுள் தள்ளப்பட்டதும் வருந்தத்தக்கதே.

இதனால் எல்லாம், வெவ்வேறு

சமூகத்தினர் தங்களது அரசியல் மற்றும் அரசு சார்ந்த அபிலாவைகளை யும் எதிர்பார்ப்புகளையும் தேர்தல் தலைமைகள் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று கருதுவதும் தவறு. இன்று, உயர்கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, அவற்றின் மூலம் ஏற்படும் பொருளா தாரம் மற்றும் சமூக முன்னேற்றங்கள் ஆகியவை கொச்சைப்படுத்தப்படும் ‘ஜாதி அரசியல்’ மூலம் பெறப்பட்ட பரிணாம வளர்ச்சியின் உணரத்தக்க, விரும்பத்தக்க ஒரு வியப்பான வெற்றிக் குறியீடுதான்.

ஆனால், அந்த வெற்றிக் குறியீடுகள், ‘வெறி குறியீடுகள்’ என்று மாறி, ஜாதிக் கலவரமாக உருவெடுத்தன. அவற்றிற்கு ஜாதிக் கட்சிகள் தலைமைத்துவம் வழங்கத் தொடங்கிய காலத்தில் தான் பிரச்சினை பூதாகரமாக உருவெடுத்து, ஜாதிக் கலவரமாக மட்டுமே மாறியது என்னாம். இதுவும் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டிய, சமூக-அரசியல் பரிணாம வளர்ச்சியின் அடுத்த பக்கம் தான். ஆனால், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விடயம் அல்ல. ஆனால், தற்போதைய சூழ்நிலையில் அது மட்டுமே ஜாதி அரசியல் என்றாகி விட்டது வருந்தத் தக்க விடயம்.

கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் தமிழ் நாடு அரசியலிலும் தேர்தல்களிலும் ஜாதிக் கட்சிகளின் ஆதிக்கம்

இளவரசனின் திருமணம் பின்னர் மரணம் என்பன போன்ற சம்பவங்களை ஜாதிக் கட்சிகள் தங்களது புனர்வாழ் விற்கு அர்ப்பணிக்கும் என்பதும் எதிர்பார்க்கப்படாத விடயம் அல்ல. இதன் காரணமாக, முக்கிய கட்சிகள் எதிர்பவரும் பாராளுமன்ற தேர்தல்களுக்கான தங்களது வியூகங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டி வரலாம்.

பிரசார அரசியல் மற்றும் வன்முறை அரசியலில் ஏட்டிக்குப் போட்டி என்ற நிலை நிலவினாலும், அடிமட்டத்தில் தேர்தல் அரசியலில் என்னவோ, ‘தலை’ சமூகத்தை எதிர்த்தே பிற அனைத்துப் பிரிவினரும் கைகோர்ப்பது என்பது பழங்குடையாக மாறி பல தசாப்தங்கள் உருண்டோடிவிட்டன. தி.மு.க., அ.இ.அ.தி.மு.க மற்றும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் உட்பட்ட தலைமைக்கு கட்டுப்பட்ட தொண்டர்களின் கட்சிகளிலும் நிலைமை இது தான். அந்த வகையில், முக்கிய கட்சிகளும் கூட்டணிகளும் கூட வேட்பாளர் தேர்வில் தங்களது ஜாதி அரசியல் அறிவையே வெகுவாக நம்பி களத்தில் இறங்கும். இதுவே எதிர்பவரும் தேர்தலிலும் ஓரளவிற்காவது எதிரொலிக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கலாம்.

இலங்கைக்கு பாடம்?

இனப் பிரச்சினைக்கும் அப்பால்

இளவரசனின் திருமணம் பின்னர் மரணம் என்பன போன்ற சம்பவங்களை ஜாதிக்கட்சிகள் தங்கள் புனர்வாழ்வுக்கு அர்ப்பணிக்கும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படாது விடயமல்ல. இதுன் காரணமாக முக்கிய கட்சிகள் எதிர்பவரும் பாராளுமன்ற தேர்தலில் தங்களின் வியூகங்களை மாற்றிய மைக்க வேண்டி வரலாம்

சென்று தமிழ் நாட்டின் ஜாதி அரசியல் மற்றும் வன்முறைகளில் இருந்து அண்டை நாடான இலங்கை பாடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். உலகின் மிகப் பெரிய ஜனநாயக நாடான இந்தியா, கடந்த ஆறு தசாப்தங்களில் எதிர்நோக்காத எந்தப் பிரச்சினை

யெயும் பிற நாடுகள் சந்தித்தன என்று கூறிவிட முடியாது. ஜாதிப் பிரச்சினைகளும், ஜாதி அரசியலும் அதன் ஒரு பகுதி தான்.

இலங்கையில், சிங்களவர், தமிழர் என்ற இரு சமூகத்தினரிடையேயும் ஜாதி உணர்வும் அதனால் தோன்றி யுள்ள ஜாதிப்பிரிவினைகளும் அனைவருக்குமே தெரிந்த விடயம். இனப் பிரச்சினை உட்பட்ட அனைத்து அரசியல் விடயங்களிலும் ஏன் சிங்கள-தமிழர் அரசியல் தலைமை மற்றும் தேர்தல் முஸ்தீபுகளிலும் ஜாதி தலைவரித்து ஆடுகிறது. ஆனால், அதுவே யாராலும் வெளிப் படையாக ஒத்துக்கொள்ளப்படாத விடயமும் கூட.

தமிழர் மத்தியில் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமும், சிங்களவர்களிடையே ஜே.வி.பி-யும் வன்முறையான வழிகளில் முயற்சி செய்தும் கூட, ஜாதி வித்தியாசங்களும், ஜாதி அரசியலும் இன்னமும் ஒழிக்கப்பட வில்லை என்பதே உண்மை. இனப் பிரச்சினை அரசியல் பிரச்சினை என்ற நிலையில் இருந்து நமுவி, 'தேசியப் பிரச்சினை' மற்றும் 'பாதுகாப்பு அச்சுறுத்தல்' என்பன போன்ற பரிணாமங்களில் வளர்ந்ததைத் தொடர்ந்து ஜாதி அரசியல் பின் னுக்குத் தள்ளப்பட்டது. ஆனால், அது அழிக்கப்படவில்லை.

முழுப் பூசனிக்காயை சோற்றில் அதிக நாள் மறைத்து வைக்க முடியாது. தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் ஆகட்டும், அல்லது மலையக தமிழர்களோடான அவர்களின் சமூக உறவாடல்கள் மற்றும் அரசியல் கூட்டணி போன்றவை ஆகட்டும், அதிலும் ஜாதிப் பிரச்சினை அடிமட்டத்தில் பரந்து, விரிந்துள்ளது மறுக்க முடியாத உண்மை. மறுக்க முடியாத உண்மையும் கூட.

இனப் பிரச்சினை அரசியல் தொடரும் காலம் வரையில் மட்டுமே தற்போதைய தமிழர் உணர்வுகளும் ஒற்றுமையும் தொடரும். இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணப்பட்டாலோ, அல்லது இனப் பிரச்சினை அரசிய

லில் இருந்து (வெளிநாடுகளுக்கு செல்ல இயலாத) பெரும் பகுதி வடக்கு வாழ தமிழ்ச் சமூகத்தினர் தங்களை விடுவித்துக் கொண்டாலோ ஜாதிப் பிரிவினை மற்றும் ஜாதி அரசியல் முன்னுக்குத் தள்ளப்படும்.

வட மாகாணத்தில் அரசின் புதிய சமூக-பொருளாதாரத் திட்டங்கள் மற்றும் மக்களின் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகளாக அவை தோன்றினாலும், அவையே ஜாதி அரசியலுக்கு வித்திட்டு, ஜாதிப் பிரச்சினையாக வெளிப்படையாக உருவாகும் வாய்ப்பு உள்ளது. கடந்த தசாப்தங்களில் அரசியல் அறிவு சார்ந்த இரண்டாம் கட்ட அரசியல் மற்றும் சமூகத் தலைமைகளை தமிழர் சமூகமும் தற்போதைய அரசியல் தலைமைகளும் உருவாக்கத் தவறிய காரணத்தினால், எதிர்வரும் தலைமுறையில் ஜாதி போன்ற பிற குறுகிய வட்டத்தினுள் அன்றைய அரசியல் தலைமைகள் சிக்கிக் கொண்டால், அது எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றே.

ஆனால், இனப்போர் முடிந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் தமிழ்ச்சமூகம் மற்றும் அரசியல் தலைமைகள் இதனை உணர்ந்து இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது தலைமுறைத் தலைமைகளை உருவாக்க உருப்படியான எந்த முயற்சியும் எடுக்காது வருந்தத்தக்கது. இதன் பலனையும் பயத்தையும் எதிர்கால

தமிழ்ச் சமூகம் அனுபவிக்கும் என்பதே வருத்தம் தரும் உண்மை. இது வும் வட மாகாணத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் தலைமைக்கு சவாலாக அமையும்.

அந்த விதக்கில், தமிழ் நாட்டில் தலைவரித்தாடும் ஜாதிப் பிரச்சினை, ஜாதி அரசியல் மற்றும் ஜாதி வன்முறை, இலங்கைத் தமிழ் இனத்திற்கு அடிக்கப்பட்ட எச்சரிக்கை மணி! 'இளவரசன் சம்பவம்' அந்த எச்சரிக்கையை சரியான நேரத்தில், இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்திடம் கொண்டு சேர்ந்திருக்கிறது! ■

(33ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

அமைகின்றது. பெண்கள்வி, பெண்கள் உற்பத்தியில் பங்கு கொள்ளுதல் என்பன தடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் சமூகத்தின் மூலவளமாக இருக்கக்கூடிய முக்கிய பகுதி வீணே செயலற்றதாகப்படுகிறது என்பதனை யும், பெண்கள் அறியாமையிலும், ஆதாரவற்ற நிலையிலும் கைவிடப்பட்டுள்ளார்கள் என்பதனை உணர்ந்து போராடிய உலகில் மூஸ்லிம் சிற்றன்னையாளர் வரிசையிலே மலாலா புதியதோர் பரிணாமமே.

பாகிஸ்தானின் வடமேற்கு மாகாணமான மொங்கோரா நகர் பகுதியில் பெண் கல்விக்கு தலிபான் (Talibian) இயக்கம் தடைவிதித்திருந்தது. பெண் குழந்தைகள் பாடசாலைக்குச் செல்வதை முற்றாக இவர்கள் எதிர்த்தனர். அதுமட்டுமன்றி, பெண்கள் ஆண்களின் துணையின்றி வீட்டை விட்டு வெளியே செல்வதும், தொழில்களில் ஈடுபடுவதும் முற்றாக தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறானதோர் சூழ்நிலையில் (2009) மலாலா யூசுப்சாய் “தலிபான்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் அவளது வாழ்க்கை” தொடர்பாக புனைபெயரில் தனது 11ஆவது வயதில் BBC இற்கு செல்வி ஒன்றினை வழங்கி உலகினை பாகிஸ்தானின் பெண் கல்வியின் பக்கம் முதல் முதலில் திரும்பச் செய்தாள். பின்னர் தனது 2ஆவது தொலைக்காட்சி நேர்காணலிலும், பத்திரிகையிலும் அவர் வழங்கிய செய்திகள் மூலம் சர்வதேச சூழந்தைகளுக்கான சமாதான விருதினையும் பெற்றார்.

அன்றிலிருந்து மலாலா தலிபான்க

ளின் அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு வந்தாள். 2012ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 09ஆம் திகதி பாடசாலை விட்டு வீட்டுக்கு திரும்பிக் கொண்டிருக்கும் போது பாடசாலைப் பேருந்தில் வைத்து தலையிலும், கழுத்திலும் தீவிரவாதிகளின் துப்பாக்கிச் சூட்டுக்கு இலக்காகி தனது சுயநினைவு இழந்தாள். பின்னர் பாகிஸ்தான் மருத்துவமனையிலும், வண்டன் Queen Elizabeth Hospital இலும் அனுமதிக்கப்பட்டு 2013 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 3ஆம் திகதி தீவிர சத்திரசிகிச்சையின் பின்னர் உயிர் பிழைத்தாள்.

பாகிஸ்தானின் பெண் சிறுமிகளின் கல்விக்காகப் போராடிய மலாலாவை பெருமைப்படுத்தும் விதமாக ஐநா. சபை ஜூலை 12 ஆம் திகதியாகிய அவளது பிறந்த தினத்தை “மலாலா தினம்” ஆக அறிவித்திருந்தது. அன்று தனது 16ஆவது வயதில் மீண்டும் உலக மக்களுக்கு தனது உரையினை ஐநா.வில் நிகழ்த்தினார்.

அங்கு அவர், “தீவிரவாதிகளுக்கு எதிரான உறுதியான ஆயுதம் கல்வி மட்டுமே” என குறிப்பிட்டார். ஒரு குழந்தை, ஒரு ஆசிரியர், ஒரு பேனா, ஒரு புத்தகம் இருந்தால் முழுஉலகையே மாற்றிவிடலாம் என நம்பிக்கை தெரிவித்திருந்தார்.

ஐநா.சபையின் யுனெஸ்கோ (Unesco) ஆண்டறிக்கையின்படி உலகில் 57 மில்லியன் குழந்தைகள் தமது ஆரம்பக் கல்வியை இழந்துள்ளனர். குறிப்பாக, சிரியா போன்ற யுத்தம் நடைபெறும் நாடுகளிலேயே இது அதிகம் இடம்பெறுவதாக ஐநா.வின் கல்விக்கான விசேட பிரதிநிதி

கோடன் பிறவுன் அங்கு குறிப்பிட்டி ருந்தார்.

அண்மைக் காலங்களில் பல பாடசாலைகள் தீவரவாதிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்தது. குறிப்பாக 321 பாடசாலைகள் பலஸ் தீனத்திலும், 167 ஆப்கானிஸ்தானிலும் 165 யேமனிலும் தாக்குதலுக்குள்ளாக்கப்பட்டன என அங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

மலாலா தினமான ஜூலை 12 ஆம் திகதியில் ஐநா. பொதுச்செயலாளரிடம் பின்வரும் கோரிக்கைகள் அடங்கிய மனுவை மலாலா முன்வைத்தார்.

01. பாகிஸ்தானிலுள்ள எல்லாக்குழந்தைகளுக்கும் கல்வியினை வழங்குதல்.

02. உலக நாடுகளில் பெண்களுக்கு எதிரான வெளிச் சட்டத்திட்டங்கள் நீக்கப்பட வேண்டும்.

03. 2015ஆம் ஆண்டளவில் உலகில் பாடசாலைக்குச் செல்லாத 61 மில்லியன் சிறுவர்களுக்கும் கல்வியினை வழங்குதல்.

இத்தகையதாக அவளது கோரிக்கைகள் அமைந்திருந்தன. எதிர்வரும் காலங்களில் மலாலாவின் அனைத்துசமுதாய கல்விப்பணிகளுக்கும் ஐநா. சபை உதவி அளிக்கும் என அங்கு உறுதியளிக்கப்பட்டிருந்தது. இல்லாம் ஒருபோதும் வன்முறையை விரும்பவில்லை, கல்வியைத் தடைசெய்யவில்லை. ஒரு சிலரின் குறுகிய நோக்கங்களுக்காகவே இவ்வாறான செயற்பாடுகள் இடம்பெறுகின்றன என்பதனை நாம் அனைவரும் மனதில் இருத்திக்கொள்ள வேண்டும். ■

(61ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

நன்மைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

பேராசிரியர் 2002 ஆம் ஆண்டு முதல் பல்கலைக்கழகப் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். ஆனால், எழுத்துப் பணியையும் கல்விப் பணியையும் நிறுத்தவில்லை. 2008 இல் பேராசிரியரது மாணவர்களின் நன்முற்சியால் பேராசிரியரைக் கொள்ள விக்கும் விதமாக சேவை விதப்பு

மலரொன்று பெரும் நாலாக வெளி வந்தது. இந்த நால் ‘பொருளாதார அபிவிருத்தி செல்வழி’ தொடர்பில் இலங்கையை களமாகக் கொண்டு பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளை தாங்கியிருந்தது. இந்த நால் பொருளியல் மாணவர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் சிறந்த கருவிநாலாகும். வாழும் போதே பேராசிரியருக்கான கொள்வதும் இடம்பெற்றுமை பாராட்டும் விதமாக சேவை விதப்பு

த்தக்கது.

பேராசிரியரின் மறைவு பல்துறை அறிவு, பாட அறிவு, மும்மொழிப் புலமை முதலான ஆற்றல் கொண்ட தலைமுறையினரின் தொடர்ச்சி அறுபட்டுச் செல்லும் சமிக்ஞையாகவும் அமைந்துள்ளது. இவரது மறைவு பொருளியில் கற்கைப் பாரம்பரியத்திற்கு மாபெரும் இழப்பு. ■

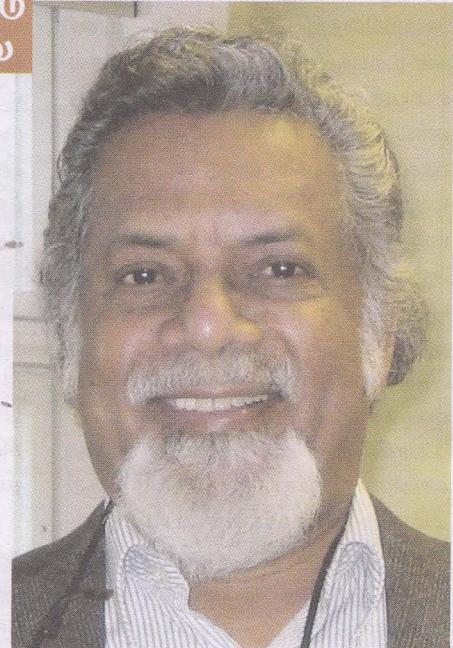
உள்நாட்டு
அரசியல்

அபிவிருத்தி மனீத மேம்பாட்டின் பாதையா அல்லது அடக்குமுறையின் கருவியா? - 2

இலங்கை அரசு ஒரு அபிவிருத்தி அரசா?

தோற்றங்களும்
உள்ளடக்கங்களும்

மகிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியில் இலங்கை அரசு ஒரு அபிவிருத்திசார் அரசாக (developmental state) மாறி வருவதாகச் சிலர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்கள். இந்தக் கருத்தை நான் சில கருத்தாங்குகளிலும் கேட்டுள்ளேன். ஆட்சியாளரும் இலங்கை “ஆசியாவின் அதிசயம்” (Miracle of Asia) எனும் பிரசாரத்தை முடுக்கிவிட்டுள்ளனர். இதற்கு ஆதாரவாக நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நடைபெறும் பாரிய உட்கட்டு மான திட்டங்களையும் மத்தியவங்கி வெளியிடும் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதப்புள்ளி விபரங்களையும் பலர் காட்டுகிறார்கள். உட்கட்டுமானத் திட்டங்கள் பலவற்றை நாம் நேர்த்தியாகப் பார்க்கிறோம். புதிய நெடுஞ்சாலைகளில் பயணிக்கிறோம். உண்மைதான். மத்தியவங்கியின் புள்ளிவிபரங்கள் கேள்விக்கிடமானவை என விபரம் அறிந்தவர்கள் கருதும் போதும் இலங்கையின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியை நடைபெற்றுள்ளதென்பதும் உண்மைதான். முன்பை விட ராஜபக்ஷ ஆட்சியில் அரசின் பொருளாதார ரீதியிலான ஈடுபாடுகள் அதிகம் என்பதும் உண்மைதான். இவற்றை மட்டும் வைத்து இலங்கை அரசு ஒரு அபிவிருத்தி அரசு என்ற முடிவுக்கு

பேராசிரியர் என். சண்முகரத்தினம்

சீனாவின் துரிதமான முதலாளித்துவப் பயணத்தை கிழக்காசிய மரபிலே புரிந்து கொள்வது அவசியம். சீனாவின் அரசை ஒரு அபிவிருத்தி அரசு என்றால், சீனாவின் நெருங்கிய நட்பை பெற்றிருப்பதனாலோ அல்லது சீனாவிடம் பெறும் கடன்களை தொடர்ச்சியாக சுலபமாக பெறக்கூடிய நிலையில் இருப்பதனாலோ இலங்கை அரசு அபிவிருத்தி அரசாகி விடாது.

வருவது அவசர முடிவென்பதே எனது கருத்து.

சமீபத்திய தசாப்தங்களில் “அபிவிருத்தி அரசு” எனும் கோட்பாடு 1960களிலிருந்து துரித முதலாளித்துவ அபிவிருத்தியைப் பெற்ற கிழக்காசிய நாடுகளின் (குறிப்பாக தென் கொரியா, தாய்வான், ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர்) அரசு பற்றியதாகும். ஐப்பானின் அபிவிருத்தி வரலாற்றின் மாதிரியைத் தொடர்ந்து இந்த கிழக்காசிய நாடுகளின் நவீனமயமாக்கவில் அரசு ஒரு பாரிய தலைமைத் துவப்பங்கினவைகித்தது. கிழக்காசிய “அபிவிருத்தி அரசு” பற்றி பெறுந் தொகையான ஆழ்ந்த ஆய்வுகள்

வெளிவந்துள்ளன. பிரசிரிக்கப்பட்ட பல பிரபல்யமான ஆய்வுகளின் (உதாரணமாக Alice Amsden, Robert Wade, Manuell Castells, Shinohara, Appelbaum and Henderson போன்றவர்களின் ஆய்வுகளின்) உதவியுடன் கிழக்காசிய அபிவிருத்தி அரசு பற்றியும் மற்றைய நாடுகளுக்கு அந்த மாதிரியின் பயன்பாடு பற்றியும் நான் எழுதிய ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரை 1995இல் ஒரு சஞ்சிகையில் பிரசிரிக்கப்பட்டது. அந்தக் கட்டுரையின் உதவியுடன் கிழக்காசிய அபிவிருத்தி அரசின் அடிப்படைத் தன்மைகளைப் பின்வருமாறு கருக்கிக் கூறலாம்.

“நாட்டின் முதலாளித்துவ மாற்றம் பற்றிய திடமான பார்வையையும் ஆலைத்தொழில் மூலதனத்தின் நலன் களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கும் நிலைப்பாட்டையும் கொண்ட ஒரு ஆனாம் கூட்டு அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

“நீண்டகால பொருளாதாரக் கொள்கைகளைக் குறிப்பிட்ட தனியாரின் நலன் சார்ந்த தலையீடுகளின்றி துறை சார் நிபுணர்களின் உதவியுடன் வசூக்கும் சுதந்திரத்தைக் கொண்ட அரசு.

“உள்நாட்டு வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் போக்குகளை நெறிப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்ட அரசு. ஏற்றும் தியை வளர்க்கவும் நாட்டிற்குள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி மூலதனக் குவியலை அதிகரிக்கவும் உதவும் வகையில் சந்தையை நெறிப்படுத்தி ஆனாம் அறிவுத்திறனையும் நிறுவனங்களையும் கொண்ட அரசு.

“உற்பத்தித்திறனைத் தொடர்ச்சியாக விருத்தி செய்யும் நோக்கில் தொழில் நுட்பத்தினை உள்வாங்குதல் மற்றும் மனித மூலதனத்தின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சிக்கு முன்னிமை கொடுக்கும் அரசு.

“தொழிலாளவர்க்கத்தின் கூட்டுச் செயற்பாடுகளையும் ஜனநாயக சுதந்திரங்களுக்கான அமைப்புகளையும் நசுக்கும் அதேவேளை, தொழிலாளரின் உற்பத்தித்திறன் வளர்ச்சிக்கேற்ப மெய்ய ஊதியத்தைச் சுகல துறைகளிலும் உயர்த்தும் கொள்கையை அமுலாக்கவல்ல அரசு.

“நீண்டகாலக்கடன் மற்றும் விசேடமானியங்கள் போன்றவற்றை வழங்கி உள்ளாட்டு முதலாளி வர்க்கத்தின் உருவாக்கத்திற்கு, உதவும் வகையிலான அரசு பொருளாதார முதலீடுகள். உதாரணத்திற்கு நீண்டகால போக்கில் அதிக இலாபம் தரக்கூடிய பாரிய ஆலைத்தொழில் உற்பத்தியில் அரசு முதலீடு செய்து அது இலாபம் தரத்தொடங்கும் போது கணியடைமையானருக்கு விற்றல்.

பொருளாதாரத் திட்டமிடல் ஜப்பானிலிருந்து தென்கொரியா, தாய்வான் வரை கிழக்காசிய அரசுகளின் ஒரு முக்கிய அம்சமாயிருந்தது. முதலா

வித்துவத்தின் விருத்திக்குத் திட்டமிடல் அவசியமில்லை எனும் சந்தை அடிப்படைவாதக் கருத்தினை மறுதலிக்கும் நடைமுறையாக இது இருக்கிறது. இந்தக் கிழக்காசிய நாடுகளில் நீண்ட காலமாக ஜனநாயக உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன அல்லது கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. அதேவேளை, உற்பத்திக் கச்திகள் தொடர்ச்சியாக முன்னேறின. தொழிலாளர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மற்றும் அறிவாளர்கள் ஜனநாயக உரிமைகள் கோரிப் போராட்டங்கள் நடத்தினர். இந்தப் போக்குகள் தென்கொரியாவில் மிகவும் பலமானதான். இன்று அங்கே காணப்படும் ஜனநாயக உரிமைகள் இத்தகைய போராட்டங்களினதும் ஆனாம் வர்க்கம் எதிர்கொண்ட அரசியல் நிர்ப்பந்தங்களினதும் விளைவுகளாகும். சீனாவின் துரிதமான முதலாளித்துவப் பயணத்தை கிழக்காசிய மரபிலே புரிந்து கொள்ளல் முக்கியம். சீனாவின் அரசு ஒரு அபிவிருத்தி அரசு எனலாம். ஆனால், சீனாவின் நெருங்கிய நடைபெப் பெற்றிருப்பதாலோ அல்லது தொடர்ச்சியாகச் சீனாவிடம் பெரும்கடன்களை சுலபமாகப் பெறக்கூடிய நிலையில் இருப்பதாலோ மகிந்தராஜபக்ஷி குடும்பத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்படும் இலங்கை அரசு அபிவிருத்தி அரசு ஆகிவிடாது.

மேற்கூறியவற்றில் இலங்கை அரசிடம் இருக்கும் ஒரு பண்பு தொழிலாள வர்க்கத்தையும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளையும் நசுக்குவதாகும். இது அடக்குமுறைத்தன்மை கொண்ட எல்லா அரசுகளுக்கும் பொதுவான பண்பு.

இன்றைய நவதாராள உலக சூழ்நிலையில் ஒரு அரசை அபிவிருத்தி அரசாக சீரமைப்பது சுலபமல்ல. அதேவேளை, இலங்கையின் உள்ளாட்டு நிலைமைகளைப் பார்க்கும் போது அரசின் நடத்தை அபிவிருத்தி அரசின் தன்மைகளுக்கு மாறான போக்குகளையே காட்டுகிறது. இதை விளக்கச் சில உதாரணங்களைக் காட்டி விரும்புகிறேன்.

ஊழலும் நட்டமும் மிகுந்த அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள்
நவதாராளவாதக் கொள்கையின் வருகைக்குப் பின்னரும் பல அரசுகளுடுத்தாபனங்கள் தனியுடைமையாகப்படாமைக்கான அரசியல் காரணம் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட வேண்டுள்ளது. இந்த நிறுவனங்கள் அரசினால் இலாபகரமாகவும் தனியார் துறையுடன் போட்டிபோடும் வகையிலும் கூட்டுத்தாபனங்களை நடத்த

இலங்கையின் மிகப்பெரிய புத்தம் புதிய துறைமுகம் பயன்படுத்தப்படாத நிலையில் இருக்கும் அதேவேளை, சீனா விடமிருந்து பெற்ற கடனை வட்டியுடன் திருப்பிக்கொடுப் பதற்கு கொழும்பு துறைமுகத்தின் வருமானத்திலேயே அரசு தங்கியுள்ளது

முடியும் எனும் முதலாளித்துவ அபிவிருத்தி நோக்கில் அரசுடைமைகளாக தொடர்ந்தும் இயங்குவன் அல்ல. ராஜபக்ஷி ஆட்சியில் அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் பொருளாதார ரீதியிலான விளைஆற்றல் எந்த நிலையில் உள்ளது? இது ஒரு நியாயமான கேள்வி. இதற்கான பதிலை சமீபத்தில் (2013) வெளிவந்த இலங்கைத் திறைசேரியின் 2012 ஆம் வருட அறிக்கையில் காணலாம். இந்த அறிக்கையின் படி இலங்கையில் உள்ள 55 (ஐம்பத்தி ஐந்து) கூட்டுத்தாபனங்களும் 2005ஆம் ஆண்டில் கூட்டுமொத்தமாக 32.3 பில்லியன் ரூபாய்கள்(32.3bn) இலாபத்தைக் கொடுத்தன. ஆனால், 2012இல் அதாவது, ராஜபக்ஷவின் ஆறுவருட ஆட்சியில் இவற்றின் கூட்டுமொத்த நட

ம் 107.1 பில்லியன் (107.1bn)
 ரூபாய்கள் ஆகும். பெருந்தடத்தில்
 ஒடும் அரசு கூட்டுத்தாபனங்களுள்
 பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம்,
 ஸ்ரீலங்கா விமானசேவை, CTB
 போன்றவை அடங்கும். இலாபத்தில்
 இயங்குவன், பொதுவாக அரசுக்கு
 சொந்தமான வங்கிகளும் காப்புறுதிக்
 கூட்டுத்தாபனமுமாகும். இங்கும்
 அரசாங்கம் வங்கிகளிடமிருந்து
 பெருந்தொகையான கடனைப் பெற்
 றுக்கொள்வதால் இவ்வங்கிகளால்
 தனியார்துறையினருக்கு கடன்வழங்
 கும் ஆற்றல் பாதிக்கப்படுகிறது.

அரசு கூட்டுத்தாபனங்களில் உள்ளும் மற்றும் முகாமைத்திறனின்மை போன்ற குறைபாடுகள் பற்றி இப்போது சில உயர்மட்ட அரசு அதிகாரி களும் அமைச்சர்களும் வெளிப் படையாகப் பேச முற்பட்டுள்ளனர். உதாரணமாக, திறைசேரிச் செயலாளர் கலாநிதி பி.பி.ஐயசுந்தர அரசு கூட்டுத்தாபனங்களில் தகைமையற் றோர் உயர் பதவிகளுக்கு நியமிக்கப் படுவதற்கு எதிராக தனது கருத்தை The Island (04.06.13) பத்திரிகைக் குத் தெரிவித்துள்ளார். சுருங்கக் கூறின், ராஜபக்ஷ ஆட்சியில் அரசு கூட்டுத்தாபனங்களின் கூட்டு மொத்தமான இயங்குதிறன் படுமோசம், படுதோல்வி என்னாம். இந்த ஆட்சியில் அரசு கூட்டுத்தாபனங்கள் ஒரு சில வற்றைத் தவிர முன்பை விட மோசமாகச் சீர்திந்து நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மீது பெரும் சமைகளாகிவிட்டன. அரசுடைமைகளாக இருக்கும் பொருளாதார நிறுவனங்களைத் தேசிய பொருளாதாரத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பயன்தரவுவல்லனவாக நிர்வாகிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும் நாட்டின் அரசை அபிவிருத்தி அரசு எனச் சொல்லமுடியுமா?

அரச வருமானத்தின் விகிதாசார வீழ்ச்சி

இலங்கை அரசின் அபிவிருத்திப் பணியின் இன்னொரு முக்கிய தோல்வி நேரடி வருமான வரித்திரட்டலின் வீழ்ச்சியாகும். 1978இல் நாட்டின் மொத்த உள்ளாட்டு உற்பத்தியின்

(Gross Domestic Product) 24
வீத்தை இலங்கை அரசு வருமானமாகப் பல வரிகளுக்கூடாக வசூலித்தது. தற்போது இது 12-13 வீதமாக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இது நேரடிவரியையும் மறைமுகவரியையும் உள்ளடக்குகிறது. தனியார்துறையினர், செல்வந்தர்கள், அரசியல்வாதிகள் போன்றோர் பெருமளவு வரி கட்டுவதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். அரசின் வருமானவரித்துறைத் திணைக்களத்தின் இயலாமையை இது காட்டுகிறது. ஆனால், இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் ஊழலும் அரசியல் செல்வாக்குமா கும். இந்நிலை ராஜபக்ஷி ஆட்சியில் மோசமடைந்

றன் வரித்திரட்டவில் அரசின் தோல் வியை அமைச்சர் Dew குணசேகர வெளிப்படையாக ஏற்றுக் கொண்டது மட்டுமென்றி, இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாவிட்டால் நாட்டின் பொருளாதாரம் பின்தள்ளப்படலாம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார் (The Sunday Island 05.05.13). அமைச்சர் குணசேகர நேரடிவரி இப்போது இருப்பதையும் விட இரண்டு மடங் காக அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டால் மறைமுகவரி குறைக்கப்பட்டு பொதுமக்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்குமெனவும் கூறியுள்ளார். தற்போதைய அரசு வருமானத்தில் 80 வீதும் மறைமுக வரிகளுக்கூடாகவே பெறப்படுகிறது. பெருமுதலாளி களும் ஊழலுக்கூடாகச் செல்வந்தரா வோரும் வரி கொடாது செல்வாக்கு மிகு உயர் வர்க்கத்தினராக வாழ்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டத்தில் சட்ட விரோத வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவோரும் அரசாங்கத்தினால் சட்ட ழர்வ மாக வரிசெலுத்துவதிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ள வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களும் அடங்குவர்.

கிடைக்கும் அரச வருமானத்தின் பெரும்பகுதி அரச ஊழியர்களின் ஊதியம் மற்றும் இளைப்பாறியோரின் ஓய்யுதியம், அரசாங்கம் பெற்றுள்ள கடன்களின் வட்டி போன்ற செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதால் மற்றைய அரசாங்கச் செலவுகளுக்கு மீண்டும் கடன்பெறும் நிலையிலேயே இன்றைய ஆட்சி உள்ளது. பொதுவாகப் பொருளாதார நோக்கில் கடன்பெறுவது தவறானதல்ல. முதலீட்டுக்கூடாக கடன் பொருளாதார விருத்திக்கு உதவவல்லது. ஆனால் கடன் எதற்காகப் பெறப்படுகிறது, எப்படி பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது முக்கியமாகும். இந்த வகையில் இந்த அரசாங்கத்தின் போக்கினை கடன்வாங்கி கோலாகலமாகக் கல்யாணம் நடத்திய பின்னர் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வழிதெரியாது திக்குமுக்காடும் மனிதரின் நிலைக்கு ஒப்பிட்டுள்ளார். ஒரு பொருளியலார்.

துள்ளது. நேரடியாக வரியை விதித்து வருமான வரியைத் திரட்ட முடியாத நிலையில் சுகல பொருட்களின் மீதும் வரிகளை அதிகரிக்கும் வழியையே அரசாங்கம் வருடந்தோறும் பின் பற்றி வருகிறது. இதனால் பண்டங்களின் விலை ஏறுகிறது. இதன் விளைவாகப் பொதுமக்கள் மீதான பொருளாதாரச் சுமைகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. அவர்களின் வாழ்வா தாரமும் இளம் சந்ததியின் எதிர்கால மனிதவிருக்கியம் பாகிக்கப்படுகின்

முறைசாரா பொருளாதாரத்தில் துங்கியிருப்போரின் நிலை மிகுந்த இடர்பாடானது. ஏறக்குறைய 80 சதவீத பலவிதமான உழைப்பாளர்களுக்கு சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு இல்லை. உள்நாட்டில் வேலைவாய்ப்பின்மையைத் தீர்க்கும் ஒரு வழியாக அரசாங்கம் வெளிநாடுகளில் வேலை தேடுவதை ஊக்குவிப்பதை ஒரு கொள்கையாக்கியிருக்கிறது.

பயன்தர மறுக்கும் பாரிய
அரசு முதலீருகளும் ஏறும்
கடன்பளவும்

வெளிநாட்டில் கடன்பெற்று விசே
மாக சீனாவிடமிருந்து - பாரிய திட்
டங்களை உருவாக்கி அவற்றைக்
கவர்க்கியிரும் காட்சிப்பொருட்களா
கப் பிரசாரம் செய்வது இன்றைய
ஆட்சியாளர்களின் கைவந்த கலைக
ளில் ஒன்று. இந்த வரிசையில் அம்
பாந்தோட்ட மகும்புர மகிந்த ராஜை
பக்ஷி துறைமுகமும் மத்தல மகிந்த
ராஜைபக்ஷி சர்வதேச விமான நிலைய
மும் பெரும் முதலீடுகளாகும்.இவை
இரண்டுமே சீனாவின் கடனில் சீன
நிறுவனங்களின் நேரடிப் பங்குபற்ற
லுடன் அமுல் நடத்தப்பட்டன. துறை
முகத்திற்கு 1.4 btr (பில்லியன்)
அமெரிக்க டொலர்களை கடனாக
வழங்கியதுடன், ஏற்குறைய 7000
சீனப் பணியாளர்களையும் சீனா
அனுப்பியது. துறைமுகம் கோலாகல
மாகத் திறக்கப்பட்டு இரண்டு வரு
டங்களுக்கு மேலாகவிட்டது.
ஆனால், இதுவரை மாதத்திற்கு
ஒன்று அல்லது இரண்டு கப்பல்களே
அங்கு நங்கூரம் பாய்ச்சியுள்ளன.
உண்மையில் கொழும்புத்துறைமுகத்
திற்குக் கொட்ட கப்பல்கள் சிலவற்றை
துறைமுக அதிகாரநிறுவனம் அம்
பாந்தோட்டைக்குச் செல்லும்படி
செய்ததாகக் கொட்ட கொல்லுகின்
ரன். இலங்கையின் மிகப் பெரிய புத்
தம் புதிய துறைமுகம் பயன்படுத்தப்
படாத நிலையில் இருக்கும் அதே
வேளை, சீனாவிடம் இருந்து பெற்ற
கடனை வட்டியுடன் திருப்பிக் கொடு
ப்பதற்குக் கொழும்புத்துறைமுகத்
தின் வருமானத்திலேயே அரசு தற்

ପୋକୁ ତଙ୍ଗକିଯଳନାକୁ

கொழும்புத் துறைமுகத்தையும் விஸ்தரிக்கும் திட்டத்திற்கும் சீனா கடன் வழங்கியுள்ளது. இந்த நிர்மாணத்தினால் கொழும்புத் துறைமுகத் தீன் வசதிகள் மேலும் விருத்தி பெற்றுள்ளன. அம்பாந்தோட்டையில் ஒரு பாரிய துறைமுகம் இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்குத் தேவைப்பட்டதா என்ற கேள்வி ஆரம்பத்திலேயே பலரால் எழுப்பப் பட்டது. இது ராஜபக்ஷாக்களின் பேராசையேயன்றி நாட்டின் முன்னுரிமையல்ல. இதைப் போன்றதே மத்தல ராஜபக்ஷ விமான நிலையமும். ஆனால் இந்தப் போக்குத் தொடர்கிறது. இது தொடர்வதற்கு சீனா வழமைபோல் கடன் வழங்கத் தயாராகவுள்ளது. 2012 இறுதிவரை சீனாவிடமிருந்து 8.6 bn (பில்லியன்) அமெரிக்க டெலர்களை இலங்கை பெற்றுள்ளது. 2013இல் ஜனாதிபதி சீனாவுக்குச் சென்றிருந்த போது மேலும் 2.2bn அமெரிக்க டெலர்களைக் கடனாக வழங்க சீனா முன் வந்துள்ளது. சீனாவின் கடன் சர்வதேச நாணயநிதி மற்றும் உலகவங்கி வழங்கும் கடன்களை விட அதிகவட்டி வீதத்தைக் கொண்டது. அத்துடன், சீனா கொடுக்கும் கடனின் கணி சமான பகுதி பல வழிகளுக்கூடாக சீனாவின் கம்பனிகளுக்கு மீண்டுமோ கிறது. இத்தகைய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்குமளவிற்கு அது வழங்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களால் நாட்டுக்கு வருமானம் கிட்டவில்லை. ஆனால், தனிப்பட்ட ஒரு சிலர் பயன்டைந்துள்ளனர். இன்று இலங்கையின் கடன் நாட்டின் மொக்க உள்ளாட்சு

உற்பத்தியின் (GDP இன்) 80 வீதமாகும். இது குறையும் சாத்தியப்பாடுகளில்லை. தொடர்ந்தும் கடன் பெறும் நிலையிலேயே இலங்கை உள்ளது.

உற்பத்திச் சக்திகளின் வளர்ச்சியின்மை

இலங்கை தற்போது ஒரு கீழ் மதி ய வருமான நாடாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது பற்றியும் நாட்டின் சராசரி தலை வருமானத்தின் வளர்ச்சி பற்றியும் நிறையக் கேள்விப்படுகிறோம். உண்மைதான். அதேவேளை, சமூக ரீதியான, பிரதேசரீதியான ஏற்றத்தாழ் வகுகளும் அதிகரித்துள்ளன என்பதும் உண்மை. இலங்கையின் பொருளாதாரத்தின் இன்னொரு முக்கிய பிரச்சி னை பற்றி நாம் அதிகம் கேள்விப்படுவதில்லை. அதுதான் உற்பத்திச் சக்தி களின் வளர்ச்சி போதாமை. உலக ரீதியில் பார்க்கும் போது இது மேலும் முக்கியத்துவம் அடைகிறது. இது வரையிலான பொருளாதார வளர்ச்சி குறிப்பாக ஆலைத்தொழில்துறையின் வளர்ச்சி சர்வதேச மட்டத்தில் பார்க்கும் போது ஆலைத்தொழில் மயமாக்கலின் ஆரம்பகட்டத்தி லேயே தங்கியுள்ளது. இலங்கையின் பிரதான ஏற்றுமதிப் பண்டங்கள், உடுபுடவை, தேயிலை, இறப்பர் பொருக்கள், இரத்தினக்கற்கள் மற்றும் தென்னம் பொருட்கள் இவற்றுள் உடுபுடவை உற்பத்தித்துறை 1977க்குப் பின்னர் விருக்தி பெற்றுள்ளது. இந்தத் துறைகளின் தொழில்நுட்ப மட்டங்கள் இலங்கை போன்ற கட்டத்தி விருக்கும் மற்றைய நாடுகளின் நிலை மைகளுடன் ஒப்பிடக் கூடியவையே. எதிர்கால நோக்கில் பொதுவாக மற்

றைய துறைகளிலும் இலங்கையின் தொழில்நுட்ப மட்டமும் உற்பத்தித் திறனும் சர்வதேச ரீதியில் போட்டித் திறன் குன்றிய நிலையிலேயே உள்ளன. இது அடுத்த கட்டங்களை நோக்கிய நகரச்சிக்குத் தடையாக அமையலாம்.

பல ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையின் எழுத்தறிவு மட்டம் உயர்வாக உள்ள போதும் நாட்டின் உற்பத்திச் சக்தி களை வளர்க்கும் நோக்குடன் தொழில்நுட்பத்திற்னைப் பரவலாகக் கும் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப உட்கட்டுமானமும் அத்துடன் இணைந்துள்ள நாடுளாவிய நிறுவனங்களும் குறைவிருத்தி நிலையிலேயே உள்ளன. 1970-1990 களின் கிழக்காசிய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது இது தெளிவாகிறது. பயன்தராப் பாரிய திட்டங்களில் செலவிடும் வெளிநாட்டுக்கடனை மனித மூலதனத்தின் விருத்திக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அது உற்பத்திச்சக்தி வளர்ச்சிக்கு உதவியிருக்கும். ஆனால், ஆட்சியாளரின் குறிப்பாக சர்வ அதிகாரத்தையும் கொண்ட ஜனாதிபதியின் முன்னிமைகளோ வேறு.

போருக்குப் பின்னரும் ‘பாதுகாப்பு மயமாக்கல்’ முன்னுரிமை பெறுவதால் இராணுவமயமாக்கலுக்கு வருடம் தோறும் பெருமளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனால், கல்விக்கும் சுகாதாரத்துக்கும் ஒதுக்கப்படும் வீதம் கடந்த இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சியடைந்து வருகிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக இந்தப் போக்கு மோசமடைந்துள்ளது. இதன் விளைவு மனிதவளத்தின் குறைவிருத்தி என்பது கணக்கு. முதன் ஆசியாவிலே அதி உயர்ந்த எழுத்தறிவு வீதம் மற்றும் எதிர்பார்க்கும் ஆயுட்காலம் போன்றவற்றைக் கொண்ட நாடாக இருப்பினும் உற்பத்திச்சக்தியின் விருத்திக்கு உதவும் வகையிலான வசதிகளின் போதாமையைக் கவனிக்கத் தவறிவிட்டன இது வரையிலான ஆட்சிகள். உண்மையில் இலங்கையின் எழுத்தறிவு வீதம், எதிர்பார்க்கும் ஆயுட்காலம்

ஆகியன முன்னைய சமூகநலக் கொள்கைகளின் விளைவானவை என்பதை மறத்தலாகாது. 1977க்குப் பின்னர் தனியுடைமையாக்கல் போக்குகளினால் கல்வியும் மனித சுகாதாரமும் தனிமனித ரீதியில் அவரவர் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப வேறு படுகின்றன.

மறுபுறம் பெரும்பாலான, குறிப்பாகக் கிராமப்புற அரசு பாடசாலைகளின் வசதிகளில் தராதரங்களில் போதியலூ முன்னேற்றமில்லை. பல பாடசாலைகள் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையாலும் குறிப்பாகத் தகைவுமொய்யாலும் ஆசிரியர்களின் போதாமையாலும் பின்னடைந்த நிலையிலேயே உள்ளன. இதன் காரணமாக இலங்கையின் தேசிய எழுத்தறிவு வீதம் 96 என்பதும் போதும் அதன் தன்மை ரீதியான மட்டம் கேள்விக்குறியாகி ரது. இன்றைய உலகில் ஒரு நாட்டின் உற்பத்திச் சக்திகளின் விருத்திக்குப் பலமான கல்வி அடித்தளம் இன்றிய மையாதது. எழுத்தறிவு வீதம் எனும் எண்ணை மட்டும் வைத்து இதை அளவிட முடியாது என்பதை இலங்கை நிலைமை காட்டுகிறது. இது பற்றி சமீப காலங்களில் பல அறிக்கைகளும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

எற்றத்தாழ்வை அதிகரிக்கும் வேலைவாய்ப்பற்ற பொருளாதார வளர்ச்சி

இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிப்போக்கு சமூகரீதியிலும் பிரதேசசீதியிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதிகரித்துள்ளது என்பதை மத்திய வங்கி, உலகவங்கி போன்றவற்றின் அறிக்கைகளும் வேறு ஆய்வுகளும் காட்டுகின்றன. இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியின் வீதத்திற்கேற்ப வேலைவாய்ப்புகள் வளரவில்லை. உதாரணத்திற்கு, 2006க்கும் 2012க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையின் GDP (மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி) 40 வீதம் வளர்ந்துள்ளது. ஆனால், இதே காலத்தில் வேலை

வாய்ப்பு ஒரு வீதம் மட்டுமே வளர்ந்துள்ளது என Verite Research (2013)இன் ஆய்வறிக்கை கூறுகிறது. (குறிப்பு: இத்தகைய ஆய்வுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் புள்ளி விபரங்கள் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை உள்ளடக்குவதில்லை) இன்று இலங்கையில் உழைப்பில் ஈடுபட்டுள்ளோரில் 60 வீதத்திற்கும் மேலானோர் முறைசாரா (informal) பொருளாதாரத்திலேயே தங்கியுள்ளனர். முறைசார் பொருளாதாரத்தில் (formal economy) பங்குபற்றும் உழைப்பாளர்களுக்கே உரிமைகள் மறுக்கப்படும். இந்நாட்டில் முறைசாராப் பொருளாதாரத்தில் தங்கியிருப்போரின் நிலை மேலும் இடர்பாடான தென்பதைச் சொல்லத்தேவையில்லை. உண்மையில் ஏற்குறைய 80 வீதமான பலவிதமான உழைப்பாளர்களுக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு இல்லை எனலாம். உள்நாட்டில் வேலைவாய்ப்பின்மையைத் தீர்க்கும் ஒரு வழியாக அரசாங்கம் வெளிநாடுகளில் வேலை தேடுவதை ஊக்குவிப்பதை ஒரு கொள்கையாகி அதற்கென ஒரு அமைச்சரையும் நியமித்துள்ளது. இலங்கையின் தொழிற்படையின் அங்கத்தவர்களில் இருபது இலட்சத்தினர் வெளிநாடுகளில் வேலை செய்கிறார்கள். 2010 ஆம் ஆண்டின் புள்ளிவிபரங்களின் படி இந்தத் தொகை நாட்டின் தொழிற்படையின் 23.8 வீதமாகும். இவர்களில் 90 வீதத்தினர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் கடமையாற்றுகிறார்கள். இதில் 80 வீதத்தினர் துறைசார் பயிற்சித் திறனற் (unskilled) ஊழியர் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். 60 வீதத்திற்கும் அதிகமானோர் பெண்கள். இந்தப் பெண்கள் வீட்டுப் பணியாளர்களாகப் பலவித இன்னல் களுக்கு மத்தியில் சேவையாற்றுகிறார்கள். இந்த வெளிநாட்டு உழைப்பாளர்களே இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் செலாவணியின் மிகப் பெரும் பகுதியை உழைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் வீட்டுப்பணியாளர்களாக

(51ஆம் பக்கம் பார்க்க....)

இரா.ரமேஷ்

உள்நாட்டு விவகாரம்

பொது நிர்வாக சேவையைப் பெறுவதில் பெருந்தோட்ட மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

உள்ளுர் மட்டத்தில் நிர்வாக அதிகார பரவலாக்கம் செய்யப்பட்ட போதுல்லாம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் ஒரு பொருட்டாகவே கருதப்படவில்லை. இந்த மக்கள் நீண்ட காலமாக பொது நிர்வாக கட்ட மைப்பில் இருந்து ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளனர்.

பொ துத்துறை நிர்வாகம்
என்பது சமூக நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு பொதுச்சேவைகளை வழங்குகின்றது. இப்பணியினை தனியார் அமைப்புகளாலோ அல்லது ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சிவில் சமூக அமைப்புகளாலோ நிர்வாகிப்பது கடினமான காரியமாகும். குறிப்பாக பொது நிர்வாகமானது பொது மக்களின் தேவைகளுக்கு விளைத்திறன் மிக்க வகையிலும் பொறுப்புதனும் சேவை வழங்குவதனைக் குறித்து நிற்கின்றது. இது அரசு நிர்வாக இயந்திரத்தின் மூலம் மேற்கொள்ளப்படுவதும், சமத்துவமான பாகுபாடற் செயற்பாடுமாகும். பொதுநல் அரசுகளில் பொதுச்சேவை வழங்கல் அரசின் முக்கியகடமைப்பொறுப்பாக இது காணப்படுகின்றது.

ஒரு நாட்டில் வாழும் சகல பிரஜை
களும் அந்நாட்டு அரசின் பொதுச்சே
வையினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்
கான உரிமையினைப் பெற்றாள்ளனர்.

அது ஓர் அகில ரீதியான மனித உரி மையாக 1948ஆம் ஆண்டு அனைத்து தூலக மனித உரிமைப் பிரகடனத்தின் 21ஆம் உறுப்புரையின் மூலம் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பொதுச் சேவை என்பது அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் சேவைகளாகும். ஒரு மனிதன் பிறப்பு முதல் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பொதுச் சேவையினைப் பெற உரித்துடையவனாகின்றான். மனித வாழ்க்கை முழுமையடைவதில் அரசின் சேவைகள் பெரிதும் அவசியமாக உள்ளன. பொதுநல் அரசு என்ற சித்தாந்தம் தோற்றம் பெற்ற காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை அரசின் பொதுச் சேவைகள் மனித அபிவிருத்தியில் பெரிதும் தாக்கம் செலுத்தும் காரணியாக மாறி யுள்ளது. கல்வி, சுகாதாரம், தொழில், சிவில் ஆவணங்களைப் பெறுதல், தபால் சேவை, போக்குவரத்து, மின் சாரம், தொடர்பாடல், நீதி, வங்கிக் சேவை என பொதுச் சேவைகளை அட்வணைப்படுத்தலாம். இவை

மனித வாழ்விற்கு பெரிதும் அவசியமாகவுள்ளன. விசேடமாக, இச் சேவைகள் இலங்கையில் சுதந்திரம் பெற்ற காலம் முதல் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அத்துடன், பொதுச்சேவை என்பதில் பிறிதொரு முக்கிய விடயமும் அடங்குகின்றது. அதாவது, தாம் வாழ்கின்ற பிரதேசங்களில் இலகு வாக அரச சேவையினைப் பெற்றுக் கொள்வதாகும். அரசின் நிர்வாக நிறுவனங்களை மக்களுக்கு அண்மித்த வகையில் தாபித்து, அதன்மூலம் பொதுச்சேவையினை இலகுபடுத்தல், அவற்றை மக்களிடம் கொண்டு செல்லுதலாகும். இலங்கையில்

பொதுநிர்வாக காரியாலயங்களை
உள்ளூர் மட்டங்களில் தாபிக்கும்
போக்கு 1931ஆம் ஆண்டு டொன
மூர் யாப்பின் கீழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட
தது. குறிப்பாக, கிராமிய சபை, பட்ட
ஷன் சபை, நகர் சபை, மாநகர் சபை
கள் ஆகியன உருவாக்கப்பட்டன.

இதன்மூலம் மிக இலகுவாக கிராமிய மக்களுக்கு அரசாங்க சேவைகளை யும், அபிவிருத்திசார் தேவைகளை யும் பெறும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

அதேபோல் பல நிர்வாக காரியால யங்களும் உள்ளர்மட்டத்தில் (தினைக்களம், அதிகார சபைகள்) தாபிக்கப்பட்டு பொதுச்சேவை மழுங்கப்பட்டன. இக்கட்டமைப்பில் பிறப்பட்ட காலத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக, 1991ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதி ஆர். பிரேமதாச உள்ளர் மட்டங்களில் நிர்வாக அதிகாரத்தை பரவலாக்கும் (Administrative Decentralization) வேலைத்திட்டத்தை ஆரம்பித்தது டன், மக்களின் காலடிக்கு அரசு (நிர்வாக சேவைகளை) சேவையினை கொண்டுசெல்ல வேண்டுமென குறிப்பிட்டார். இதனால் மக்களுக்கு மிகவும் அண்மித்தவகையில் புதிதாக பிரதேச செயலகங்கள், கிராம சேவகர் பிரிவுகள் என்பன உருவாக்கப்பட்டன. அத்துடன், கிராமிய மக்களின் அபிவிருத்தி சார் பிரச்சினைகளை முன்னெடுக்கும் என்னத்துடன் 1987ஆம் ஆண்டு பிரதேச சபைகளும் தாபிக்கப்பட்டன. இந்திருவனங்கள் பொது நிர்வாக சேவைகளை பெரிதும் இலகுபடுத்தியதுடன், அவை மக்கள் மைய நிறுவனங்களாகச் செயற்பட்டன. இதில் கிராம சேவகர் பிரிவுகள் பிரதேச செயலகத்தின் மேற்பார்வையிலும், பிரதேச செயலகங்கள் மாவட்ட செயலகத்தின் மேற்பார்வையிலும் செயற்பட்டன.

இவ்வாறு சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலிருந்து பொது மக்களின் நலன்களை முன்னிலைப்படுத்தி உள்ளர் மட்டத்தில் நிர்வாக அதிகாரப் பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டபோதெல்லாம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் ஒரு பொருட்டாகவே கருதப்படவில்லை என்பது மனங்கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும். இம்மக்கள் நீண்டகால மாக பொதுநிர்வாக கட்டமைப்பில் இருந்து ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளனர் என்பது மனித உரிமை செயற்பாட்டாளர்களின் கருத்தாகும். இம்மக்களுக்கென தனியான பிரதேச செயல்

கங்களோ, பிரதேச சபைகளோ இதுவரையில் தாபிக்கப்படவில்லை. இதனால், பிரதேச செயலகங்களின், பிரதேச சபைகளின் சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதில் பாரிய அசெளகரியங்களை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். நாட்டில் சராசரியாக 30000-40000 பேருக்கு ஒரு பிரதேச செயலகம் உண்டு. (10,000இற்கு குறைவான மக்களுக்கும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் பிரதேச செயலகம், பிரதேச சபை உண்டு) ஆயினும், நுவரெலியா மாவட்டத்தின் அம்பகுமுவ பிரதேச செயலாளர் பிரிவு 202432 மக்களுக்கும், நுவரெலியா பிரதேச செயலகம் 206944 மக்களுக்கும் சேவையாற்றி வருகின்றமூலமியப்புக்குரிய விடயமாகும். அதேபோல் பதுளை, இரத்தினபுரி, கோவை போன்ற மாவட்டங்களிலும் பொதுச்சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்வதில் தொடர்ந்தும் பெருந்தோட்ட மக்கள் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர். மறுபுறமாக கிராமசேவகர் பிரிவு என்பது நாட்டின் கீழ்மட்ட நிர்வாக அலகாகும். பல பெருந்தோட்டங்களுக்கு கிராம சேவகரின் சேவை இன்றும் சென்றடையவில்லை. அதேவேளை, சில இடங்களில் கிராமசேவகர் 4000-5000 பேருக்கு சேவை செய்ய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள். அத்துடன், பெருந்தோட்ட மக்கள் அரச சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தமது ஒருநாள் தொழில், வேதனம் ஆகியவற்றினை இழந்து, நாள் முழுவதினையும் பிரதேச செயலகத்திற்கு செல்வதற்காக செலவிடவேண்டிய நிலையில் வாழ்ந்துவருகின்றனர். பொதுச்சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்ள பெருந்தோட்ட மக்களுக்கும் உரிமையுண்டு என்ற யதார்த்தம் இன்று வரையில் கொள்கை வகுப்பாளர்களினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க விடயமாகும். இதற்கு இம்மக்களை முழுமையான பிரஜைகளாக ஏற்றுக்கொள்வதில் அரசியல் மற்றும் நிர்வாக நீதியாகக் காணப்படுகின்ற பெரியளவிலான விருப்பமி

ன்மை பிரதான காரணமாகும். மறுபுறமாக இப்பிரச்சினை பெரியளவிலான பிரசாரமாக முன்னெடுக்கப்படாமையும் பிறிதொரு குறைபாடாகும்.

உள்ளராட்சி அமைப்புகள் தோட்டப்படுங்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கான சட்ட அங்கோரம் இல்லை. குறிப்பாக பிரதேச சபை சட்டத்தில் தோட்டங்களுக்கு சேவைசெய்தல் தொடர்பாக சட்டர்தியான தடைகள்காணப்படுகின்றன. தோட்டங்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டுமாயின் அதற்கு தோட்ட முகாமைத்துவத்தின் அனுமதி அவசியம். இதனால், தோட்டங்களுக்கு இவற்றின் சேவை முழுமையாகச் சென்றடையாத நிலைகாணப்படுகின்றது. பாராளுமன்றமற்றும் மாகாண சபை உறுப்பினர்களின் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட நிதியில்

பெருந்தோட்ட மக்கள் அரச சேவையினை பெறுவதற்கு தமது ஒருநாள் தொழில், வேதனத்தை இழந்து நாள் முழுவதையும் பிரதேச செயலகத்திற்கு செல்வதற்காக செலவிட வேண்டிய நிலையிலில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

ணைக் கொண்டே ஒரு சில சேவைகளை வழங்கி வருகின்றன. மறுபுறமாக, பிரதேச சபை உறுப்பினர்களை பெருந்தோட்ட மக்களும் வாக்களித்து தெரிவுசெய்வதனால், அவர்கள் தமது சுயவிருப்பின் பேரில் ஒரு சில அபிவிருத்திப் பணிகளை செய்து வருகின்றனர். எவ்வாறாயினும், பிரதேச சபைகளின் சேவைகள் இம்மக்களுக்கு சென்றடையாமையானது கீழ்மட்ட அபிவிருத்தியில் குறிப்பாக, பாதை சீரமைப்பு, குடிநீர், சுற்றாடல் பாதுகாப்பு, பொதுச் சுகாதாரம், முன்பள்ளிக் கல்வி என்பவற்றில்

எதிர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன், பிரதேச சபைகளும் இம்மக்களின் வாழ்விடங்களிலிருந்து அந்நியப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன், மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான பிரதேச சபைகளே காணப்படுகின்றன.

2010ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் பொதுநிர்வாக மற்றும் உள்ளுராட்சி அலுவல்கள் அமைச்சு புதிய பிரதேச செயலகங்களை மற்றும் கிராமசேவகர் பிரிவுகளைத் தாபித்தல் தொடர்பாக முன்மொழிவுகளை நாட்டின் சுகல தரப்பினரிடமும் கோரியிருந்தது. இதற்கமைய சில சிலில் சமூக அமைப்புகள் மலையக புத்திலீவிகளின் கருத்தொருமைப்பாட்டுடன் தமது முன்மொழிவுகளை அரசாங்கத் திற்கு சமர்ப்பித்தன. இதன்படி நுவரெலியா மாவட்டத்தில் புதிதாக 07 பிரதேச செயலகங்கள் (நோர்வுட், ஹட்டன், தலவாக்கலை, நானுஷோ, ராகலை, வலப்பனை) கண்டியில் 03 பிரதேச செயலகங்கள் (ரங்கள், ரஜ் வெல, புசல்லாவ) பதுளையில் 02 பிரதேச செயலகங்கள் (நமுனுகுல, வெலன்விட்ட) இரத்தினபுரியில் 02 (மாரதன்னை, ரக்குவான) பிரதேச செயலகங்களும் தாபிக்க வேண்டும் என பொது நிர்வாக அமைச்சுக்கு முன்மொழிவு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்ளுராட்சி அமைப்புகள் தோட்டப் பறங்களுக்கு சேலை செய்வதற்கான சட்ட அங்கீகாரம் இல்லை. குறிப்பாக பிரதேச சபைச் சட்டத்தில் தோட்டங்களுக்கு வேலை செய்தல் தொடர்பாக சட்ட ரீதியான தடைகள் காணப்படுகின்றன.

எது. இப்புதிய பிரதேச செயலகங்கள் யாவும் இந்தியத் தமிழர்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசங்களை மையமாகக் கொண்டு முன்மொழியப்பட்டுள்ளது ஓர் சிறப்பம்சமாகும். ஆயினும், இந்த முன்மொழிவுகளை நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பாக பொது நிர்வாக, மற்றும் உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு இதுவரை எது

அட்டவணை: 01 புதிய பிரதேச செயலகங்களுக்கான முன்மொழிவு

மாவட்டம்	தற்போதைய பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை	புதிதாக தாபிக்க முன்மொழியப்படும் பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை	மொத்தம்
நுவரெலியா	05	07	12
கண்டி	20	03	23
பதுளை	14	02	16
இரத்தினபுரி	17	02	19

மூலம்:- Human Development Organization (HDO) Sri Lanka, proposal submitted to the Ministry of Public Administration and Home Affairs in order to establish new divisional secretaries and Grama Niladari divisions in the Plantation sector, 2010.

வித நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளாமையானது இதுவிடயத்தில் காணப்படும் பெரியளவிலான அரசியல் விருப்பமின்மையினை வெளிப்படுத்துகின்றது.

பொது நிர்வாக சேவைபற்றி ஆராயும் போது, அரச தொழில்துறையில் இவர்களின் வகிபங்கு குறித்தும் குறிப்பிட வேண்டும். நாட்டின் மொத்த சனத்தொகையில் இந்திய வம்சாவளியினரின் விகிதாசாரம் 5.0% ஆகும். இதில் 0.2%இன் அரச தொழில்துறையில் அங்கம் வகிக்கின்றன. குறிப்பாக ஆசிரியர் தொழில்துறையிலேயே அதிக எண்ணிக்கையில் போது நிர்வாக அமைச்சுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூள், தீணைக்களங்கள், கூட்டுத்தாபனங்கள், அதிகார சபைகள், மாகாண சபைகள், மாவட்ட, பிரதேச செயலகங்கள் (இச்சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களைக் காண்பது இயலாத காரியமாகும்.

ஆகவே, பொதுவான மதிப்பீடு யாதெனில், பெருந்தோட்ட மக்கள் பொதுச் சேவையினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான உரிமையினை முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாதுள்ளனர் என்பதாகும். அரச நிர்வாக கருமங்கள் இன்னும் தோட்ட முகாமைத் துவத்தின் ஊடாகவே நடைபெறுகின்றன. உண்மையில், பெருந்தோட்ட மக்களுக்கு பிரதேச செயலகம், பிரதேச சபை, கிராமசேவகர்கள் ஆகியோர் போதியளவிலான அரசாங்க சேவைகளை வழங்க முடியும். ஆயினும், தோட்டத்துறை ஒரு தனியான அங்கமாக கருதப்படுவதனால், தேசிய நிர்வாக பொறிமுறைக்குள் இம்மக்கள் முழுமையாக இணைய முடியாதுள்ளனர். நடைமுறையிலுள்ள அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரை 12(2) இன், மத, மொழி, சாதி, பால், அரசியல், பிறப்பிடம் காரணமாக வேறுபாடு காட்டக்கூடாது என குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆயினும், இன்று வரை இம்மக்கள் பொதுச் சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்வதில், இனைதியாகவும் மொழி ரீதியாகவும் பிறப்பிடம் காரணமாகவும் பாரிய பாகுபாகுள்ள மற்றும் அநீதிகளுக்கு உள்ளா

னர் காணப்படுகின்றனர். அதே போல், மத்திய அரசாங்கத்திலும் மற்றும் மாகாண மட்டத்திலும் முகாமைத் துறை உதவியாளர்களாகவும், இலிகிதர்களாகவும், சிற்றுழியர்களாகவும், அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களாகவும் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையினர் பணியாற்றுகின்றனர். ஆயினும், உயர் நிர்வாகப்பதவிகளில் (அமைச்சு

கியுள்ளனர் என்பது வெளிப்படையான யதார்த்தமாகும். இன்னும் தாய் மொழியில்கூட அரசாங்க சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். ஒரு சில முன்னேற்றங்கள் அன்மைக்காலங்களில் காணப்பட்டாலும், அதிலும் பெரியளவிலான விருப்பமின்மை காணப்படுகின்றது.

உன்மையில் இன்று பெருந் தோட்டப் பகுதிகளுக்கு பொது நிர்வாக நிறுவனங்களின் தலையீடு மற்றும் சேவைகள் காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. இன்று பெருந் தோட்டக் கைத்தொழில் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பதுடன், ஆரம்ப காலங்களைப் போன்று அதிக இலாபம் ஈட்டும் துறையாகவும் இல்லை. அதற்கு பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. அந்த வகையில் தொழிலாளர் பற்றாக்குறை, போதிய சம்பளமின்மை, சர்வதேச சந்தையில் தேயிலை விற்பனையில் அதிகரித்த போட்டி, இலங்கைத் தேயிலையின் தரவீழ்ச்சி, இலங்கை அரசாங்கம் மீதான சர்வதேசத்தின் தவறான பார்வை, இலங்கையில் இடம்பெற்ற தொடர்ச்சியான மனித உரிமை மீறல், மேற்கத்தேய எதிர்ப்பு, வெளிநாட்டுக் கொள்கை ஆகிய காரணிகள் இலங்கைத் தேயிலைக்கான கிராக்கியினை வெகுவாகவே பாதித்துள்ளன.

இதன் காரணமாக தோட்ட முகாமைத்துவம் அல்லது பெருந் தோட்ட கம்பனிகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் அபிவிருத்திக்காக அதிக பணத்தை முதலீடு செய்வதில்லை. அதிக மான சேமநல் வேலைத்திட்டங்கள் தோட்டங்களில் கைவிடப்பட்டுள்ளன. பெருந் தோட்ட மனித அபிவிருத்தி நிதியத்தின் (Plantation Human Development Trust) ஊடாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சில சேமநல் வேலைத்திட்டங்களும் பாரிய நிதிப்பற்றாக்குறையால் நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்நிறுவனம் இன்று வெறுமனே ஒரு குறிப்பிட்ட அமைச்சின் நிதியினை மாத்திரமே நம்பி செயற்படுகின்றது. இந்நிறுவனத்துக்கு சர்வ-

தேச தொண்டு நிறுவனங்கள் வழங்கிய செயற்திட்டங்களும் முடிவடைந்துவிட்டன. இன்று இந்நிறுவனம் செயற்படுகின்றதா என்ற ஜெம் ஏற்பட்டுள்ளதுடன், அதன் எதிர்காலமும் கேள்விக்குறியாகியுள்ளது.

இதன்மூலம் விளங்க வேண்டியது என்னவெனில், பெருந் தோட்டக் கம்பனிகளும் பெருந் தோட்ட மனித அபிவிருத்தி நிதியமும் பெருந் தோட்ட மக்களின் சேமநலை பெறியளவில் கட்டுப்படுத்தியுள்ளன. பெருந் தோட்டங்கள் இலாபத்தில் செல்லும் போதே ஒரு சில சேமநல் வேலைத்திட்டங்கள் இடம்பெறுகின்றன என்பதாகும். இன்று தோட்டங்கள் காடாகி வருவதுடன், தொழிலாளர் பற்றாக்குறை, தொழிற்சங்க அரசியல், தொழிலாளர் போராட்டம் ஆகியனவும் இடம்பெற்று வருகின்றன. பெருந் தோட்டங்களின் உற்பத்தி

தில் வருமானத்தை இலக்காகக் கொண்ட தனியார் கம்பனிகள் தொடர்ந்து தோட்டங்களை நிர்வகிக்குமா? என்பதனை சிந்திக்க வேண்டும். இத்தகைய ஒரு குழலிலேயே அரசாங்கத்தின் சேவைகளும் தலையீடும் பெருந் தோட்டங்களுக்கு பெரிதும் அவசியமாக உள்ளது. குறிப்பாக இம்மக்களின் எதிர்காலத்தை மீட்டெடுக்க அரசாங்கத்தின் சேவைகள் அவசியமாகும். வேறுவகையில் கூறுவதாயின், அரசு நிர்வாக நிறுவனங்கள் பெருந் தோட்டங்களை முழுமையாக உள்வாங்கிச் செயற்படுவது காலத்தின் தேவையாகும்.

இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய விடயம் யாதெனில், சேமநல் வேலைத்திட்டங்களில் தோட்டத்தில் தொழில் செய்வோருக்கே தோட்ட முகாமைத் துவம் அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கும் என்பதாகும். தோட்டத்தில்

இன்று பெருந் தோட்ட பகுதிகளுக்கு பொது நிர்வாக நிறுவனங்களின் தலையீடும் சேவைகளும் காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. பெருந் தோட்ட கைத்தொழிலில் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பதுடன், ஆரம்ப காலங்களைப் போன்று அதிக இலாபம் ஈட்டும் துறையாகவும் இல்லை.

தீத் தீர்ண், பயிரிடும் நிலத்தின் அளவு தொடர்ந்து குறைவடைந்து செல்கின்றன. இவை ஒட்டுமொத்த பெருந் தோட்ட கைத்தொழில் துறையிலும் எதிர்மறையான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனால், பெருந் தோட்டக்கம்பனிகள் தோட்டங்களை தொடர்ந்து கொண்டு நடத்துமா என்பது கேள்விக்குறியாகியுள்ளது. இதன் காரணமாக தோட்டப்பறு மக்களின் எதிர்காலம் அச்சத்துக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளது. தோட்டத் தொழிலாளர் சமூகம் தொடர்ந்தும் தோட்ட முகாமைத்துவத்தில் தங்கி வாழும் சமூகமாக இருக்க முடியாது. தோட்டத் தொழிலாளரின் எண்ணிக்கை இன்று சுமார் 232,000 என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்பின்புலத்

தொழில் செய்யாத மக்களுக்கு தோட்ட முகாமைத்துவத்தால் பெறியளவிலான முக்கியத்துவம் அல்லது சேவைகள் வழங்கப்படுவதில்லை என்ற அர்த்தமும் இதில் உண்டு. ஆயினும், இவர்களும் இந்நாட்டின் பிரஜைகளாவர். இவர்களின் நலன்கள், அபிவிருத்தி, சமூக பாதுகாப்பு குறித்து சிந்திக்க வேண்டும்.

மறுபுறமாக கைவிடப்பட்ட தோட்டங்கள் மற்றும் அங்கு வாழும் மக்களின் நிலை குறித்து ஆராய வேண்டும். இவர்கள் எத்தகைய சமூக பாதுகாப்பும் அற்ற அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது நிரந்தர வருமானமின்றி நிச்சயமற்ற வாழ்க்கையினை அனுபவித்து வருகின்றனர். கைவிடப்பட்ட தோட்டங்கள்

ளில் வாழும் மக்கள் தோட்ட முகா மைத்துவத்தாலும் அரசாங்கத்தாலும் ஒரங்கட்டப்பட்ட அல்லது கைவிடப் பட்ட மக்களாக வாழ்ந்து வருவது அதிகம் பேசப்படாத ஒரு விடய மாகும். இது குறித்து மலையக அரசியல் வாதிகளோ சிலில் சமூக அமைப்புகளோ அதிகம் கரிசனை காட்டுவதில்லை. உண்மையில் கைவிடப் பட்ட தோட்டங்களை அரசாங்கத்தின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக் குள் கொண்டுவர வேண்டும். அத் தோட்டங்களில் வாழும் மக்களின் சமூகப் பாதுகாப்பு, மனித உரிமைகள், குடியிருப்பு, தொழில், பொருளாதாரம், அரசியல் உரிமைகள் என்பவற்றை அரசு நிறுவாக நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கம் உத்தரவாதப் படுத்த வேண்டும்.

சில சந்தர்ப்பங்களில் தோட்ட முகா மைத்துவத்துக்கும் பொது நிறுவாக நிறுவனங்களுக்குமிடையில் சிறந்த இணைப்பு காணப்படுவதில்லை. இதனால் இவ்வமைப்புகள் தோட்டங்களில் தமது வேலைத்திட்டங்களை மேற்கொள்வதில்லை. குறிப்பாக, பிரதேச சபை சட்டத்தின்படி தோட்ட முகாமைத்துவம் வேண்டும் பட்சத்தில் அவர்களின் சம்மதத்துடன் பாதை புனரமைப்பு, கட்டிடம் அமைத்தல் ஆகிய செயற்பாடுகளை பிரதேச சபை மேற்கொள்ளும். ஆயினும், நடைமுறையில் தோட்ட முகா மைத்துவத்தின் அதிகார ஆதிககம், தோட்ட மக்களின் அபிவிருத்தி மீதான மிகக் குறைந்த அக்கறை, இலாப நோக்கு, சீரான இணைப்பின்மை ஆகிய பல காரணிகளால் உள்ளுராட்சி சபைகளின் சேவைகள் தோட்டங்களுக்குச் செல்வது தடைப்படுகின்றது.

கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த வரை உள்ளுராட்சி அமைப்புகள் மற்றும் அமைச்சு திணைக்களங்கள், பிரதேச செயலகம் என்பன அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்களை கிராமங்களில் செயற்படும் பதிவு செய்யப்பட்ட கிராமிய அபிவிருத்தி சங்கத்தின் (Rural Development Society) ஊடாக மேற்கொள்கின்றன. இவ

வமைப்பு அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்களை ஒப்பந்த அடிப்படையில் பெற்று மேற்கொள்வதுடன், குறிப்பிட்ட பங்கு வருமானத்தையும் அதன்மூலம் பெற்று சுய முனைப்பு அபிவிருத்தி வேலைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. ஆயினும், தோட்டங்களில் பதிவு செய்யப்பட்ட தோட்ட அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் மிகக் குறைவாகும். இச்சங்கங்களை தோட்டங்களில் உருவாக்க முடியும். அதற்கு எத்தகைய தடையும் இல்லை. ஆயினும், போதிய விழிப்பு னர்வு இல்லாத காரணத்தினாலும், அதற்கான வழிமுறைகள் சரியாக தெரியாத காரணத்தாலும் இவை மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. மேலும், தோட்டங்களில் போதிய உட்கட்டுமான வசதிகள் இன்மையும் பொது நிறுவாக சேவைகள் தோட்டங்களைச் சென்றதைவதில் தடையாக உள்ளது. தோட்டங்களை இலகுவில் அனுகு முடியாத தொலைவில் இருந்தல், மோசமான பாதைகள், போக்கு வரத்து வசதிகளின்மை, பொது மன்றபங்களின்மை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

அரசாங்க சேவைகள் தோட்ட முகாமைத்துவத்துடன் இணைந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என தோட்ட முகாமைத்துவம் எதிர்பார்க்கிறது. அதனை அரசு அதிகாரிகள் அல்லது உள்ளுராட்சி அமைப்புகள் விரும்புவதில்லை. இதற்கு அரசு அதி காரிகளிடம் காணப்படும் இறுமாப்பு, அதிகாரப் பசி என்பன காரணமாகும். இவர்கள் தோட்ட முகாமைத்துவத்திடம் அனுமதி பெற்று அதன்மூலம் தமது கடமைப் பொறுப்புகளைச் செய்ய காத்திருக்க விரும்புவதில்லை. தமது தொழிலை ஏனைய தொழிலைவிட மிக உயர்வானதாகக் கருதும் பழக்கம் அரசு அதிகாரிகளிடம் காணப்படுவதே இதற்கான காரணமாகும். இது அரசு அதிகாரிகள் தோட்டப்புறங்களில் சேவைகளை வழங்குவதனை பெரியளவில் கட்டுப்படுத்திவிடுகின்றது. மறுபுறமாக தோட்டங்களில் காணப்படும் மரபு ரீதியான, இறுக்கமான நிறுவாகக்

கட்டமைப்பு அரசாங்க சேவைகளை தடுத்துவிடுகின்றது. கிராமங்களில் இந்நிலை காணப்படுவதில்லை.

தோட்டங்களில் பெரும்பாலான அடிப்படைச் சேவைகளை வழங்க தோட்ட சுகாதார உத்தியோகத்தர்கள் பொறுப்பாக உள்ளனர். இவர்கள் அரசு நிறுவனங்களின் சேவைகள் தோட்டப்புறங்களுக்கு வருவதனை விரும்புவதில்லை. காரணம், இவர்களுக்குள் கொரரவும், மதிப்பு இல்லாமல் போகும், தமது அதிகாரப் பிடியில் இருந்து தோட்ட மக்கள் விலகிவிடுவர் என்ற அச்சம், சுயமாக சிந்தித்துச்செயற்படும் சமூகமாக மாறுவதனை விரும்பாமை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மறுபுறமாக அரசாங்க சேவை கிடைக்குமாயின் தொழிலாளர் எண்ணிக்கை குறைவடைந்து விடும், தொழிலாளர் புலம் பெயர் என்ற அச்சமும் தோட்ட முகாமைத்துவத்திடம் காணப்படுகின்றது.

புவியியல் ரீதியான தனிமைப் படுத்துவும் உள்ளுராட்சி அமைப்புகளின் சேவைகள் தோட்டங்களைச் சென்றதைய தடையாக உள்ளது. உண்மையில் தோட்டங்களையும் கிராமங்களையும் இணைத்தவகையில் அரசு நிறுவனங்களை அமைப்பதன் மூலம் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணலாம். பொது நிறுவாக சேவைகளைத் தடுப்பதில் தோட்ட முகாமைத்துவத்தின் எதிர்மறையான எண்ணப்பாங்கு, அதிகாரக் கட்டுப்பாடு, அர்ப்பணிப்பின்மை என்பனவும் காரணங்களாகும். மறுபுறமாக அரசு அதிகாரிகள் தமிழ் மொழியில் கருமாற்ற வெளிப்படையான விருப்பமின்மையைக் காட்டுவதனையும் குறிப்பிடவேண்டும். அரசு அதிகாரிகள் தோட்டப்புற மக்களின் தேவைகளை பெரிதாக பொருட்படுத்துவதில்லை. அதற்கு தோட்ட மக்களின் தொழில் நிலை, வாழ்க்கைத் தரம் என்பன காரணமாகும். தோட்ட மக்களை கூலித்தொழிலாளர்களாக நோக்கும் வழக்கம் இன்னும் இவர்கள் மத்தியில் உண்டு. இதனால், அரசு அலுவலகங்களில் சிறந்த உறவு நிலை காணப்படுவதில்லை. அரசு

அதிகாரிகளால் தோட்டப்பற மக்கள் புறக்கணிப்பு, அவமதிப்பு, ஹாங்கட்டல் எனபவற்றுக்கு ஆளாகின்றனர். இதனால் அரசு அலுவலகங்களுக்குச் செல்லத் தயங்குகின்றார்கள். இது மோசமான அரசாங்க சேவை வழங்க ஞக்கு இட்டுச் செல்வதுடன், விளைத் திறன், விளைத்திறன் மற்றும் சமநிதி யான முறையில் அரசாங்க சேவை களைக் பெற்றுக்கொள்வதற்குள்ள உரிமையினையும் மறுதலிக்கின்றது. ஆயினும், அண்மைக்காலங்களில் பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்தோர் ஒரு சில பிரதேசங்களில் தொழில் வாய்ப்பினைப் பெற்றுள்ளனர். இவர்கள் தோட்டப்பற மக்களுக்கு இயன்றளவிலான சேவைகளை வழங்கி வருகின்றமை வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும்.

அரசாங்க புள்ளிவிபரங்கள் தோட்டப்பறங்களில் வறுமை நிலை 2009/2010 களில் 11.4% மாக குறைவடைந்திருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனை எவ்வாறு நியாயப்படுத்துவது? 2006, 2007 களில் 32%மாக இருந்த வறுமை நிலை 2009/2010 களில் 11.4%மாக வீழ்ச்சியடையக் காரணம் என்ன? பாரிய அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டங்கள் தோட்டங்களில் இடம்பெற்றனவா? பாரிய வறுமை ஓழிப்புத் திட்டங்கள் இடம்பெற்றனவா? தோட்டங்கள் முழுமையாக தேசிய நீரோட்டத்துக்குள் உள்ளாங்கப்பட்டனவா? தொழிலாளர் வேதனம் பெரியளவில் அதிகரிக்கப்பட்டனவா? கிராமிய மக்கள் போன்று தோட்டப்பற மக்களுக்கும் மானியங்கள் கிடைக்கின்றனவா? விலைவாசி மற்றும் வாழ்க்கைச் செலவு குறைக்கப்பட்டா? என்பன இது விடயத்தில் எழும் முக்கிய வினாக்களாகும். இப்புள்ளி விபரங்களின் நம்பகத்தன்மை என்ன? வறுமை வீழ்ச்சியடைந்திருக்குமா

யின் அதற்கான குறிகாட்டிகள் என்ன? மானிட அபிவிருத்தி மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதா? கல்வி சுகாதாரம், சிக்மரணம் ஆகிய சமூக குறிகாட்டிகளில் இச்சமூகம் ஏற்றும் கண்டுள்ளதா? ஆகியன, சிந்திக்க வேண்டிய விடயங்களாகும். உண்மையில் தோட்ட மக்களின் வறுமை நிலையே ஏதோவொரு வகையில் குறைவடையச் செய்ய அரசின் சேவைகள் பாரிய பங்காற்ற முடியும். ஆயினும், அத்கையதொரு நிலை இன்றுவரை ஏற்படவில்லை. அரசாங்கத்தின் வறுமை ஓழிப்புத்திட்டங்களிலும் இம்மக்கள் முழுமையாக உள்ளாங்கப்படவில்லை. இப்பின்புலத்தில் வறுமை நிலை எவ்வாறு பாரிய வீழ்ச்சி கண்டிருக்க முடியும் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விடயமாகும். உண்மையில் அரசு சேவைகள் தோட்டப்பறங்களை முழுமையாக உள்ளாங்குமாயின் வறுமைநிலை குறிப்பிடத்தக்க எவு குறைவடைய வாய்ப்புண்டு.

கொள்ளப்பட்டன. இது பெருந்தோட்ட மக்கள் மத்தியில் இந்நாட்டில் தமக்கென ஒரு அமைச்சு உண்டு என்ற நம்பிக்கையினை ஏற்படுத்தி யது. ஆயினும், இந்நம்பிக்கை இன்று சீர்குலைந்துள்ளது. விசேடமாக ஜக்கிய நாடுகளின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் உதவியுடன் பெருந்தோட்டத் துறையின் அபிவிருத்திக்காக பத்தாண்டு திட்டமொன்றும் தீட்டப்பட்டதுடன், அதனை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற பொறுப்பும் தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சக்கு வழங்கப்பட்டது. அவ்வமைச்சு இல்லாது செய்யப்பட்டதுடன், பத்தாண்டு திட்டமும் செயலிழந்துள்ளது. பாரிய முயற்சியின் பயனாக தர்க்க ரீதியாக உருவாக்கப்பட்ட இப்பத்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமையானது வருந்தத்தக்க விடயமாகும். உண்மையில் இத்திட்டமானது பெருந்தோட்டத் துறையின் அபிவிருத்திக்கு அவசியமான

அட்டவணை-2 வறுமை நிலை (%) 2009/10

துறைகள்	2002/2003	2006/2007	2009/2010
இலங்கை	-	-	8.9
நகரம்	7.9	6.7	5.3
கிராமம்	24.7	15.7	9.4
தோட்டம்	30	32	11.4
நுவரெலியா மாவட்டம்	22.6	33.8	7.6

பெருந்தோட்ட மக்களின் அபிவிருத்திக்கென செயற்பட்டு வந்த தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சம் 2010ஆம் ஆண்டும் இல்லாத செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போதைய அரசாங்கத்தில் பெருந்தோட்ட மக்களின் அபிவிருத்திக்கென எந்தவொரு அமைச்சம் இல்லை. தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்ச 1994ஆம் ஆண்டு முன்னாள் ஜனாதிபதி சந்திரிகாவின் ஆட்சியின் போது கொண்டுவரப்பட்டது. 2010ஆம் ஆண்டு வரை சுமார் 16 ஆண்டுகள் அவ்வமைச்ச செயற்பட்டதுடன், அதன்மூலம் பல்வேறு வகையான உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி வீட்மைப்பு செயற்திட்டங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். இது காலத்தின் தேவையாகக் காணப்படுகின்றது. சிலில் சமூக

அனைத்து அங்கங்களையும் கொண்டிருந்ததுடன், பகுத்தறிவ ரீதியான ஒன்றாகவும் காணப்பட்டது. இத்திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்க மாயின் நீண்ட காலத்தில் பெருந்தோட்டத் துறையில் பெரியளவிலான மாற்றமொன்றினை அடைந்திருக்க முடியும் என்பது மனங்கொள்ள வேண்டிய விடயமாகும்.

உண்மையில், பெருந்தோட்ட மக்கள் அரசாங்க சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்வதில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக தேசிய ரீதியாகவும் சர்வதேச ரீதியாகவும் நியாய பிரசாரங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். இது காலத்தின் தேவையாகக் காணப்படுகின்றது. சிலில் சமூக

அமைப்புகள், புத்திஜீவிகள் மற்றும் மலையக அரசியல் தலைமைகள் ஒன்று சேர்ந்து ஓர் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையினைப் பின்பற்ற வேண்டும். அரசாங்கத்துடன் பேர்ம் பேசும் சக்தியினைப் பலப்படுத்த வேண்டும். கட்சி, தொழிற்சங்க அரசியல் பேதங்களை மறந்து இது விடயத்தில் ஜக்கியப்பட்டு செயலாற்ற வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் அப்பால் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் (Indian Origin Tamils) தமது இன அடையாளத்தையும், அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தையும் தக்கவைக்க

எதிர்காலத்தில் அரசியல் தீர்வுகள் முன்வைக்கப்படும் போது, நிர்வாக அலகுகள், தேர்தல் எல்லைகள் பிரிக்கப்படும் போது, அரசு தொழில் வாய்ப்பு வழங்கும் போது இன விகிதாசாரம் பெரிதும் பாதிப்புச் செலுத்தும். ஆகையால், தகவல் திரட்டும் அதிகாரிகளும் (enumerators) மலையக மக்களை இது விடயத்தில் சரியாக வழிநடத்த வேண்டும். புதுதாக நிர்வாக அலகுகள் பிரிக்கப்படும் போது இன விகிதாசாரம் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்பதில் ஜயமில்லை.

பெருந்தோட்ட மக்கள் அரசாங்க சேவையை பெற்றுக்கொள்வது எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக தேசிய ரீதியாகவும் சர்வதேச ரீதியாகவும் நியாயமான பிரசாரங்கள் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். சினில் சமூக அமைப்புகள், புத்திஜீவிகள், மலையக அரசியல் தலைமைகள் ஒன்றுபட்டு ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறையை பின்பற்ற வேண்டும்

வேண்டும். இன்றைய நாட்டின் அரசியல் குழ்நிலையில் இது பெரிதும் அவசியமாகும். அதன்மூலமே அரசாங்கத்திடம் பேர்ம் பேசி மலையக மக்களின் உரிமைகளை, சலுகைகளை வென்றெடுக்க முடியும். இது விடயத்தில் மலையகத் தமிழர்கள் மிகவும் அவதானமாக இருந்தல் வேண்டும்.

ஆகவே, புதிய பிரதேச செயலகம், பிரதேச சபை, கிராம சேவகர் பிரிவுகள் ஆகியவற்றினை பெருந்தோட்ட மக்கள் செறிவாக வாழுமிடங்களில், அவர்கள் இலகுவாக சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையில் தாபிக்கவேண்டிய தேவை பெரியளவில் அதிகரித்துள்ளது. அதன்மூலம்

(44ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

உழைக்கும் இலங்கைப் பெண்கள் பலவிதமான இன்னல்களுக்கு ஆளாவது பற்றி நிறைய செய்திகளும் ஆய்வறிக்கைகளும் வெளிவுந்துள்ளன. மறுபறம் இத்தகைய நகர்ச்சியால் உள்நாட்டில் ஏற்படும் பாதகமான விளைவுகள் பற்றியும் பல செய்திகளும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் வெளிவுந்துள்ளன.

உள்நாட்டில் ஊழிய உறவுகள் பெருமளவு தற்காலிக மயப்படுதல் மற்றும் தொழில் தேடி வெளிநாட்டுக்

குப் பயணித்தல் போன்ற போக்குகள் தொடர்ச்சியாக பெண்பால் மயமாக்கப்பட்டு (Feminisation) வருவதைக் காண்கிறோம். வர்க்க ரீதியான சுரண்டலின் பால்ரீதியான பரிமானத்தையும் உழைப்பின் சுரண்டலை அதிகரிக்க ஆணாதிக்க அடக்கமுறை பயன்படுத்தப்படுவதையும் காண்த்தவற்க்கூடாது. இத்தகைய போக்கு கிழக்காசியாவிலும் இருந்தது. ஆனால், அங்கு பொருளாதார வளர்ச்சி வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தியதுடன், உற்பத்திச் சக்திக்

இலங்கை அரசு மற்றும் அரசாங்கம் பாகுபாடற் பொதுச் சேவையினை வழங்க கொள்கை ரீதியான மறுசீரமைப்புகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இவ்விடயத்தில் இனவாத அரசியல் இருப்பது பொருத்தமன்று. இக்காரியத்தினை அரசாங்கம் இம்மக்களும் தேசிய இனங்களில் ஒன்று என்ற கருத்தியலின் அடிப்படையில், நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு சுமார் 150 வருடங்களுக்கு மேலாக பங்காற்றி வரும் மக்கள் என்ற நல்லெண்ணத்தில், நீண்டகாலமாக சிவில், அரசியல், சமூக, பொருளாதார உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு பாகுபாடுகளுக்கு உட்பட்ட சமூகம் என்ற எண்ணப்பாங்கில், நாட்டின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி, அந்திய செலாவணி ஆகியவற்றில் இம்மக்களின் உழைப்பு பெறுமதியானது என்பதனை உணர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பொருளாதார உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு பாகுபாடுகளுக்கு உட்பட்ட சமூகம் என்ற எண்ணப்பாங்கில், நாட்டின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி, அந்திய செலாவணி ஆகியவற்றில் இம்மக்களின் உழைப்பு பெறுமதியானது என்பதனை உணர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டும். ■

ளின் விருத்திக்கான வசதிகளும் இருந்தன. இப்படிச் சொல்வது பெண்கள் மீதான சுரண்டலையோ அடக்கமுறையோ நியாயப்படுத்துவதெனக் கொள்ளக்கூடாது. நான் சொல்ல விரும்புவதென்னவெனில், உழைப்பை மேலும் திறமையாகச் சுரண்டலை வதற்கு விஞ்ஞானத்தையும் தொழில் நுட்பத்தையும் பயன்படுத்துவதில் மூலதனம் கண்ணாயிருக்கும் இடத்திலேயே முதலாளித்துவத்தின் அபிவிருத்தியும் ஏற்படுகிறது. ■

அகஸ்ட் மாதம் 8ஆம் திகதி தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதி தலைமையில் சென்னையில் மாபெரும் ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு அதிரடி அறிவிப்பு வெளி யிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ் ஈழ ஆதரவாளர்கள் இயக்கம், அதாவது 'டெசோ'வின் கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட இந்த முடிவின்படி 'இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்ட 13ஆவது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதை எக்காரணம் கொண்டும் நீர்த்துப் போக விடக்கூடாது' என்று இந்திய அரசின் கவனத்தை ஈர்க்கவே இந்தப் போராட்டம். தமிழகத்தின் அனைத்து மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தை டெசோ அமைப்பின் சார்பில் திராவிட முனைநேற்றக்கழகம் நடத்துகிறது. அப்படியொரு ஆர்ப்பாட்டத்திற்குத்தான் தமிழகத்தின் தலைநகரமான சென்னையில் கலைஞர் கருணாநிதியே தலைமை தாங்குகிறார். இதை முன்னிட்டு, ஜூலை 17ஆம் திகதி அவர் எழுதிய 'உடன்பிறப்பு' கடிதத்தில், 'இத்தகைய நிகழ்ச்சி கள் இன்றுள்ள அரசியல் சூழலில் நடத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் உணர்ந்து

தமிழகத்தில் டெசோ நடத்தும் ஆகஸ்ட் போராட்டம்

தமிழகத்தில் காங்கிரஸுடன் கைகொர்த்து விட்டது தி.மு.க. என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஏதாவது ஒரு முறையில் பதிலாடு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் இந்தப் போராட்டத்தின் பின்னணியில் இருக்கிறதா?

கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்' என்று சூட்டிக்காட்டியுள்ளார். இந்த வரிகள் தி.மு.க. வினரை மட்டுமல்ல, எதிர்வரிசையில் உள்ளவர்களையும் உறுத்தும் வரிகளாக இருக்கின்றன. இலங்கைத் தமிழர்களுக்காக எப்போதும் போராடும் தி.மு.க.விற்கு இப்போது அப்படியென்ன 'கட்டாயம்' வந்திருக்கிறது?

தமிழகத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு ஆதரவான மாணவர்கள் போராட்டம் தீவிரமாக நடந்தது. அந்த அன்னித் தாங்கும் முடியாமல், இந்திய அரசிற்கு தலைமையேற்கும் காங்கிரஸ் கூட்டணியிலிருந்து தி.மு.க. வெளியேறியது. அதன் பிறகு இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை விவகாரத்தில் தமிழகத்தில் ஒரு இனம் புரியாத

முத்தையா காசிநாதன்

அமைதி நிலவியது. தமிழகத்தில் முக்கியமாக இலங்கைத் தமிழர்களுக் காகப்போராடிவரும் பழ. நெடுமாறன் போன்றவர்கள் கூட தி.மு.க.வை கடுமையாக குறை கூறுவதை குறைத்துக் கொண்டனர். தமிழக முதல்வரும் இலங்கைப் பிரச்சினையை மையப் படுத்தி தி.மு.க.வை காரசாரமாக சாடு வதைத் தவிர்த்தார். ஏன் ம.தி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் வைகோ, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநிலச் செயலாளர் தா. பாண்டியன் போன்றோர் கூட இதே பாணியைத்தான் அமைதி காத்தார்கள். ஏறக்குறையை இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையை முன் வைத்து நடைபெறும் கூட்டங்கள், போராட்டங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் எல்லாமே வெகுவாகக் குறைந்தன. ஒரு சில நேரங்களில் மட்டும் ராஜீவ் கொலை வழக்கில் தாக்குத் தண்டனை பெற்றவர்களுக்காக பொதுக்கூட்டங்கள் நடைபெற்றன. அவர்களின் தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டும் அல்லது ரத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று குரல்கள் ஒலித்தன. அவற்றில் கூட தி.மு.க.வின் மீதான தாக்குதல் காணப்படவில்லை. சென்னை தி.நகரில் நடைபெற்ற அப்படியொரு கூட்டத்தில் வைகோவே கூட மத்தியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் அரசை குற்றம் சாட்டினாரே தவிர, தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதியை குறை கூறவில்லை. தி.மு.க.வே கூட இப்பிரச்சினை குறித்து அதிகம் வாய் திறக்காமல் இருந்தது. தமிழக மீனவர்கள் தாக்கப்படுவது குறித்து மட்டும் அவ்வப்போது அரசியல் கட்சிகள் பரபரப்பு அறிக்கைகளை விட்டு வந்தன.

காங்கிரஸாடனான உறவை தி.மு.க. முறித்துக்கொண்ட பிறகு முதல் டெசோ கூட்டம் ஏப்ரல் மாதம் 15ஆம் திகதி நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில்தான் கச்சீவை இலங்கைக் குத் தாரை வார்த்த 1974ஆம் வருட ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்யக்கோரி இந்திய உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடருவது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்படியே கலைஞர் கருணாநிதி இந்திய சப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்குத் தொடர்ந்தார். அந்த வழக்கு

தலைமை நீதிபதி அல்டாமஸ் கபீர் (ஜூலை 18ஆம் திகதி ஓய்வு பெற ருள்ளார்) முன்பு சில தினங்களுக்கு முன்பு வந்தது. வழக்கை விசாரணைக்கு ஏற்றுக்கொண்ட நீதிபதி மத்திய அரசு பதில் மனுத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி நோட்டீஸ் அனுப்பியுள்ளார். இந்த வழக்கு இனி இந்திய சப்ரீம் கோர்ட்டின் புதிய தலைமை நீதிபதியாக பொறுப்பேற்று என்ன சதாசிவம் முன்பு விசாரணைக்கு வரும். இவர் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த வர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது ஒரு புறமிருக்க, பெப்ரவரி, மார்ச், ஏப்ரில் என்று மாதம் ஒரு முறை தவறாமல் நடந்து வந்த டெசோ கூட்டம் இரு மாதங்கள் நடக்கவில்லை. இப்போதுதான் ஜூலை 16 ஆம் திகதி டெசோ கூட்டம் நடத்தி, ஆர்ப்பாடம் அறிவித்துள்ளது தி.மு.க!

இடையில் காதல் திருமண விவகாரத்தில் டாக்டர் ராமதாஸாக்கும், திருமாவளவனுக்கும் கடும் மோதல் ஏற்பட்டது. ‘ஜாதித் தீ’ பரவியது, தர்மபுரி, மரக்காணம் உள்ளிட்ட ஒரு சில இடங்களில் கலவரம் வெடித்தது. தவித் இளைஞர் இளவரசன் தற்கொலைக்கே வித்திட்டது. இந்த பரபரப் பில் திருமாவளவன் தனிமைப்படுத்தப்பட்டது போன்ற நிலைமை உருவானது. அவரே அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் சென்று சந்தித்து ஆதரவு திரட்டிக் கொண்டிருந்தார். அதுபோன்ற குழ்நிலையில், டெசோ கூட்டத்தைக் கூட்ட வேண்டும் என்று திருமாவளவன் கோரிக்கை வைத்ததாகவும், அக்கோரிக்கையை தி.மு.க. தலைமை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும் கூட அப்போதே செய்திகள் உலாவத் தொடங்கின. அது மட்டுமன்றி, இடையில் நடைபெற்ற தி.மு.க.வின் பொதுக்குழுக் கூட்டம் ஒன்றில் சென்னைக்கு வெளியில் திருச்சியிலோ அல்லது மதுரையிலோ பிரமாண்டமான டெசோ மாநாடு நடத்த வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப் போகிறார்கள் என்ற பேச்சு எழுந்தது. ஆனால், அதுவும் கடைசி நிமிடத்தில் கைவிடப்பட்டது. காங்கிரஸாடனான உறவு கசந்த

பிறகு தி.மு.க.விற்கு இலங்கைப் பிரச்சினையை கொஞ்சம் கிடப்பில் போட்டது தி.மு.க. எனென்றால், தமிழகத்தில் நடக்கவிருக்கும் பாராளுமன்றத் தேர்தவில் வெற்றி பெற உதவும் வாக்கு வங்கி இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்கு இருக்கிறதா? அல்லது தமிழகத்தில் உள்ள அ.தி.மு.க. அரசிற்கு எதிரான மக்கள் பிரச்சினைகளா? என்ற கேள்விக்கு உரிய பதில் தேட முடியாமல் தி.மு.க. தவித்ததே இதற்குக் காரணம்!

ஆனால், தி.மு.க.விற்கு கஷ்டகாலம் வேறு வடிவில் பிறந்தது. அதுதான் நடந்து முடிந்த தமிழக ராஜ்யசபைத் தேர்தல். கனிமொழி வேடபாளர் என்பது உறுதியானது. முதலில் காங்கிரஸின் துணை இன்றி அவர் வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதுதான் கலைஞர் கருணாநிதியின் நோக்கமாக இருந்தது. கனிமொழி வேட்பு மனுத்தாக்கல் செய்யும் போது கூட சில தி.மு.க. பிரமுகர்கள் ‘காங்கிரஸ் கட்சி எம்.எல்.ஏ.க்கள் சில ரிடமும் கனிமொழி வேட்புமனுவை முன்மொழியச் சொல்லி கையெழுத்து வாங்கலாமே’ என்று அட்வைப்பன்னினார்கள். ஆனால், கலைஞர் கருணாநிதியோ அதற்கு சம்மதிக்க வில்லை. ‘காங்கிரஸ் வேண்டாம்’ என்றே சொன்னார் என்பது அறி வாலய வட்டாரத்தகவல். அதற்காகவே முதலில் மார்க்களிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிடமும், பிறகு விஜயகாந்தின் தேசிய முற்போக்கு திராவிடக்கழகத்திடமும் ஆதரவுக் கரம் நீட்டிச்சொன்னார்கள். ஆனால், இருவருமே கைகொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். இந்திலையில் விஜயகாந்தின் வேட்பாளரிடம் கனிமொழி தோற்பதா அல்லது காங்கிரஸ் ஆதரவா என்ற சிக்கல் எழுந்த நிலையில், வேறு வழியின்றி காங்கிரஸின் ஆதரவை கேட்டுப் பெற்றது தி.மு.க. இதன் மூலம் கனிமொழியும் வெற்றி பெற்று விட்டார். ‘ஒரு ராஜ்யசபை கீட்டிற்காக காங்கிரஸிடம் தி.மு.க. சரண்டர். இனிமேல் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை பற்றிப்பேச மாட்டார்கள்’ என்று தி.மு.க.

மீதான பிரசார அன்றும் தி.மு.க. மீது சுற்றி சுற்றி வீச்த தொடர்கியது.

'கூட்டணி வேறு. ராஜ்ய சபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் ஆதரவைப் பெற்று வேறு' என்று தி.மு.க. பேச் சாளர்கள் எல்லாம் மன்றாட வாதிட்டு வருகிறார்கள். அக்கட்சியின் அமைப்புச் செயலாளரும், பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான டி.கே.எஸ்.இளங் கோவன் இப்படி குற்றம் சாட்டிய மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எம்.எஸ்.ஏ. பாலபாரதிக்கு பதிலடி கொடுத்து நீண்டதொரு 'விளக்கக் கட்டுரை எழுதினார். பிறகு தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதியே இதுபற்றி விளக்கம் கொடுத்து 'உடன்பிறப்புக் ஞக்கு' கடிதம் எழுதினார். தி.மு.க. பொருளாளர் மு.க.ஸ்டாலின், 'ராஜ்ய சபைத் தேர்தலில் ஆதரவு பெற்றோம் என்பதற்காக காங்கிரஸாடன் கூட்டணி என்று அர்த்தம் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியுடன் நூறு சதவீதம் கூட்டணி இல்லை' என்று விருந்துநகரில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் அறி வித்தார். அக்கட்சியின் மாநில செயற் குழு உறுப்பினரான கவிஞர் காசி முத்துமாணிக்கம், 'தேர்தலில் போட்டியிடும் போது எதிரிகளிடம் கூட வாக்கு கேட்கிறோம். அதனால், காங்கிரஸிடம் ஆதரவு கேட்டதால் கூட்டணி என்று அர்த்தமில்லை' என்று சென்னையிலேயே நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டம் ஒன்றில் பேசினார். தி.மு.க.வின் பொதுக்கூட்ட மேடைகளிலும் கூட இதற்குப் பதிலளிக்கும் கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ராஜ்ய சபைத் தேர்தலில் கனிமொழி வெற்றிக்காக காங்கிரஸின் ஆதரவைக் கேட்டுப் பெற்றது தி.மு.க.வின் அரசியல் வரலாற்றில் சரி செய்ய முடியாத சரித்திரப் பிழை! இதனால், அக்கட்சிக் கொள்கையின் நம்பகத்தன்மை மீதே சுந்தேகம் கிளப்பி பேசும் சூழ்நிலை இன்று பிறந்து விட்டது.

இதுதான் கலைஞர் கருணாநிதி ஜூலை 17 ஆம் திகதி 'உடன்பிறப்பு' களுக்கான கடிதத்தில் 'இன்றுள்ள அரசியல் சூழலில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்' என்று கூறியுள்ள அர்த்த

மூள்ள வரிகள்! 'காங்கிரஸாடன் நாம் கூட்டணி இல்லை. ராஜ்ய சபைத் தேர்தலில் ஆதரவு பெற்றதற்காக இலங்கைப் பிரச்சினையை கைவிட வில்லை' என்பதை எடுத்துரைக்கும் போர்க்களத்தில் நிற்கிறது தி.மு.க. என்பதற்கு இந்த 'உடன்பிறப்பு' கடி தமே நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டு! ஆகவே, தமிழகத்தில் மீண்டும் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை சூடுபிடிக்கத் தொடர்க்கும் என்றே தெரிகிறது. 13 ஆவது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் ரத்துச் செய்யப்படும் என்ற பேட்டிகள் இலங்கையில் வெளிவந்தவுடன் மதி.மு.க. பொதுச் செயலாளர் வைகோ இதைக் கண்டித்து அறிக்கை விட்டார். தி.மு.க. சார்பில் 'பெட்சோ' கூட்டம் நடத்தப்படும் என்று ஜூலை முதல் வாரத்தில் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத் திகதி இந்தியப் பிரதமர் மன்மோகன்சிங்கிற்கு தமிழக முதல்வர் ஜெயலலிதா கடிதம் எழுதினார். அதில், '13ஆவது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை சீர்க்குலைக் கவோ அல்லது ரத்துச் செய்யவோ இந்தியா அனுமதிக்கக்கூடாது. இந்தப் பிராந்தியத்தின் தலைவர் என்ற முறையில் இந்தியா அதை உறுதி செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்தில் தனி ஈழம் அமைவதற்கு மக்கள் மத்தியில் வாக்கெடுப்பு நடத்த வேண்டும் என்ற தமிழக சட்டமன்ற தீர்மானத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்' என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்.

இதைத் தொடர்ந்து தி.மு.க. தலைமையில் நடைபெற்ற பெட்சோ கூட்டத் தில் நான்கு தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. 'இந்திய- இலங்கை ஒப்பந்தப் பிரிவு 2.14 இன்படி இந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேறுவதற்குப் பொறுப்பேற்பதாகவும், உறுதியளிக்கவும், ஒத்துழைக்கவும் இந்திய அரசு ஒப்புக்கொள்கிறது' என்று இலங்கையோடு செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்திலேயே இந்திய அரசு கையொப்ப மிட்டுள்ளது என்பதை முதல் தீர்மானத்தில் சுட்டிக்காட்டியுள்ள பெட்சோ, 'தற்காலிகத் தீர்வாகவாவது ராஜ்வ-ஜெயவர்த்தன ஒப்பந்தம் இலங்கைத்

தமிழர்களுக்குப் பயன்பட வேண்டும்' என்று கோரிக்கை வைத்துள்ளது. 'இந்த ஒப்பந்தம் தற்காலிக தீர்வு தான். தனி ஈழம்தான் நிரந்தரத் தீர்வு' என்பதை அதே தீர்மானம் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. 'இலங்கையில் நடைபெறும் கொமன்வெல்ட் மாநாட்டில் இந்தியா பங்கேற்காது என்பதை உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும்' என்று இரண்டாவது தீர்மானம் வேண்டுகோள் விடுக்கிறது. 'தமிழக மீனவர்கள் இலங்கைக் கடற்படையினரால் தாக்கப்படுவதைத் தடுக்க இந்திய அரசு உறுதியான நடவடிக்கையை இனிமேலாவது எடுக்க வேண்டும்' என்பது மூன்றாவது தீர்மானம் கெஞ்சுக்கிறது. 'வடமாகாண தேர்தல் நடைபெறுகின்ற வேளையில் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் புதிய மாவட்டம் உருவாக்கி சிங்கள வர்களை மட்டுமே குடியேற்றுவது, மாவட்ட எல்லைகளை மாற்றுவது போன்றவற்றை உலக நாடுகள் மற்றும் ஐ.நா. மனித உரிமைகள் ஆணையம் போன்றவற்றின் கவனத்திற்கு எடுத்துச்சென்று உடனடியாக தடுத்து நிறுத்திட வேண்டும்' என்பதை நான் காவது தீர்மானம் வலியுறுத்துகிறது. இந்த நான்கு தீர்மானங்களையும் விளக்கிக் கொல்லி, இந்திய அரசின் கவனத்தை ஈர்ப்பதுதான் ஜூநாவது தீர்மானத்தின் படி அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பெட்சோவின் ஆகஸ்ட் போராட்டம்! அதிலே 13ஆவது அரசியல் சட்டத் திருத்தம் ரத்துச் செய்யப்படாமல் தடுப்பது, இலங்கைத் தமிழருக்கான கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துவது போன்றவை மூன்னணியில் இருக்கிறது. 'தமிழகத்தில் காங்கிரஸாடன் கைகோர்த்து விட்டது தி.மு.க.' என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு பதிலடி கொடுப்பது பின்னணியில் அடங்கியிருக்கிறது!

சினோடன் :

திருட்டனைக் கொட்டிய தேள்

அ.மார்க்ஸ்

விக்கிலீக்ஸைச் சேர்ந்த சாரா ஹரிசன் சகிதம் மாஸ்கோவின் ஷரமெற்யேவோ விமான நிலையத்தில் மனித உரிமைகளின் அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகள் முன்னிலையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் எட்வர்ட் சினோடன் (ஜூலை 12, 2013)

சர்வதேச விவகாரம்

கடந்த மாதம் ஒபாமா ஜேர்மனி சென்ற போது அவருக்கு எதிராக இடம்பெற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களின் போது அவரின் புகழ்பெற்ற தேர்தல் முழுக்கமான ‘Yes, We Can’ என்பதை ‘Yes, We Scan’ என்பதாக மாற்றி ஏழுதப்பட்ட வாசகங்கள் அடங்கிய அட்டைகள் வரவேற்றன.

இப்போதைக்கு அமெரிக்க அதிபர் ஒபாமாவின் மிகப் பெரிய எரிச்சல் அமெரிக்க நிறுவனம் ஒன்றின் சட்ட விரோத உளவு நடவடிக்கைகளை ஆதாரபூர்வமாக அம்பலப் படுத்தியுள்ள எட்வர்ட் சினோடனும், அமெரிக்க மிரட்டல்கள் எதற்கும் அஞ்சாமல் அவருக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கத் தயார் என அறிவித்துள்ள லத்தீன் அமெரிக்க இடுதுசாரி அரசுகளுந்தான். ஏற்கனவே வெனிகுலா, பொலிபியா, நிகாகுவா ஆகிய மூன்று நாடுகளும் அடைக்கலம் அளிக்கத் தயார் என அறிவித்துள்ளன. விக்கிலீக்ஸ் மூலம் அமெரிக்க ஜோரோப்பிய நாடுகளின் அறமற்ற அரசியல் நடவடிக்கைகளை அம்பலப் படுத்தி ஆத்திரமுண்டாக்கிய ஜூலியன் அசாஞ்சேவுக்கு கடந்த ஓராண்டு காலமாக வண்டனில் உள்ள தனது தூதராலயத்தில் அடைக்கலமளித்துள்ள ஈக்குவடோரும்கூட சினோடனுக்கும் அடைக்கலமளிக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

அப்படியெல்லாம் செய்தால் 40 பில்லியன் டொலர் வணிக முன்னிமை ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்து விடுவதாக அமெரிக்கா அறிவித்தும், நீ என்ன ரத்துச் செய்வது நானே அதைச் செய்துவிடுகிறேன் எனச் சொல்லிச் சென்ற ஜூன் 27ஆம் திதி தியன்று அந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்துள்ளார் ஈக்குவடோர் அதிபர் ரபேல் கொரியா. அது மட்டுமல்ல அமெரிக்க அரசின் மனித உரிமை மீறல்களை வெளிப்படுத்தும் முயற்சி களுக்கு 23 மில்லியன் டொலர் நன்கொடையையும் அறிவித்துக் கடுப்பேத்தியுள்ளார்.

இந்தியா போன்ற அமெரிக்க அடிவருடி நாடுகளைத் தவிர பிரி நாடுகள் அனைத்தும் அமெரிக்காவைக் கண்டித்துள்ளன. தனது நாட்டினால்

தேடப்படும் ஒரு குற்றவாளியை ஹாங்கொங் வழியாக ரஷ்யா விற்கு பத்திரமாகத் தப்ப வைத்ததற் காக அமெரிக்கா, சீனாவைக் கண்டிக்கப் போக, அது, நாங்கள் எல்லாவற் றையும் சட்ட விதிகளின் அடிப்படையில்தான் செய்துள்ளோம், திருடிக்கொண்டு ஒடுகிற ஒருவன் திருடனைப் பிடி, திருடனைப் பிடி எனக் கத்துவது போலக் கூவுவதை நீ முதலில் நிறுத்து எனத் திருப்பிச் சீறியுள்ளது.

அமெரிக்கா ஏதோ சீனா, ரஷ்யா, இந்தியா போன்ற நாடுகளை உளவு பார்ப்பது மட்டுமல்ல, அதன் நம்பிக்கைக்குரிய கூட்டாளிகளான பிரிட்டன், ஜேர்மனி முதலான நாடுகளை யும் விட்டு வைக்கவில்லை. அமெரிக்காவில் உள்ள ஜோரோப்பிய நாடுகளின் தூதராலயங்களின் தகவல் பரிமாற்றங்களும் கூட முழுமையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை சினோடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஜோரோப்பிய யூனியன் ஆணையர் விவியேன் ரெடிங், பங்காளிகள் ஒருவரை ஒருவர் உளவு பார்க்கக் கூடாது என இதைக் கண்டித்துள்ளதோடு, அமெரிக்காவுக்கும் ஜோரோப்பிய யூனியனுக்கும் இடையே இந்த மாதம் நடக்க உள்ள வர்த்தக ஒப்பந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளும் கூட ரத்து செய்யப்படலாம் என எச்சரித்துள்ளார். சென்ற மாதம் ஒபாமா ஜேர்மனி சென்ற போது அவருக்கு எதிராக மிகப் பெரிய ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தன. ஒபாமாவின் புகழ் பெற்ற தேர்தல் முழுக்கமான “Yes, We Can” (ஆம், நம்மால் முடியும்) எனப்பதை, “Yes, We Scan” (ஆம், நாம் வேவு பார்ப்போம்) என்பதாக மாற்றி எழுதப்பட்ட வாசகங்கள் அடங்கிய அட்டைகள் அவர் சென்ற இடமெல்லாம் அவரை வரவேற்றன.

ஜேர்மன் சான்சிலர் ஆஞ்செலா மார்கெலிடம், ‘துப்பா நினைச்சக்கா தீங்க. இப்படியெல்லாம் வேவு பார்த்ததால்தான் மிகப் பெரிய 50 பயங்கர வாதத் தாக்குதல்களை எங்களால் தடுக்க முடிஞ்சது’ என ஒபாமா அசடு வழிய நேர்ந்தது ஆனால், அந்த 50 தாக்குதல்கள் என்ன என்பதை அவரால் சொல்ல இயலவில்லை என்பதைப் பத்திரிகைகள் சுட்டிக்காட்டின. இந்திய வெளியிறவுத் துறை அமைச்சர் சல்மான் குர்ஷித், அமெரிக்கா எங்களை உளவு பார்த்ததாகவெல்லாம் சொல்ல இயலாது. இது சும்மாகணினி ஆய்வுதான் (computer analysis) என அடக்கி வாசித்து விசுவாசம் காட்டியதற்குக் கடுமையான எதிர்ப்பு இந்தியா முழுவதும் எழுந்துள்ளது. அமெரிக்கா இவ்வாறு உளவு பார்த்த நாடுகளின் வரிசையில் இந்தியா 5ஆவது நாடாக உள்ளது. சீனா, ரஷ்யாவைக் காட்டிலும் முன்னால் உள்ளது. இந்தியத் தகவல் பரிமாற்றத்தை வேவு பார்த்துச் சேகரித்த தரவுகளின் அளவு 6.3 பில்லியன் துண்டுகள். ஒரு பில்லியன் என்பது 100 கோடி. ஒன்றுக்குப் பக்கத்தில் ஒன்பது சுழிகளைப் போடவேண்டும்.

ஒட்டுமொத்தமாக 2 மில்லியன் ஐ.பி (20,000,00 GB) அளவுத் தகவல்களை அமெரிக்கா ஒவ்வொரு மணி நேரமும் (கவனிக்க ஒவ்வொரு மணி நேரமும்) தோண்டி எடுத்துக் கொண்டுள்ள செய்தியை வெளிச்சு மிட்டுக் காட்டியதால்தான் சினோடன் மீது அமெரிக்காவுக்கு இத்தனை ஆத்திரம். நமது மின்னஞ்சல்கள், டெக் ஸ்ட் மெசேஜ்கள், ஒலி வடிவ உரையாடல்கள், காணையாளிப் பாரிமாற்றங்கள் என நவீன தொழில்நுட்பம் என்ன தகவல் பரிமாற்றச் சாத்தியங்களை எல்லாம் உருவாக்கித் தந்துள்

எதோ, அத்தனைக்குள்ளும் ஊடுபுகுந்து பார்த்து, பதிவு செய்து, தோண்டி (Data Mining), அது மகாதரவுகளை (Meta Data) உருவாக்கி வைத்துக் கொள்கிறது.

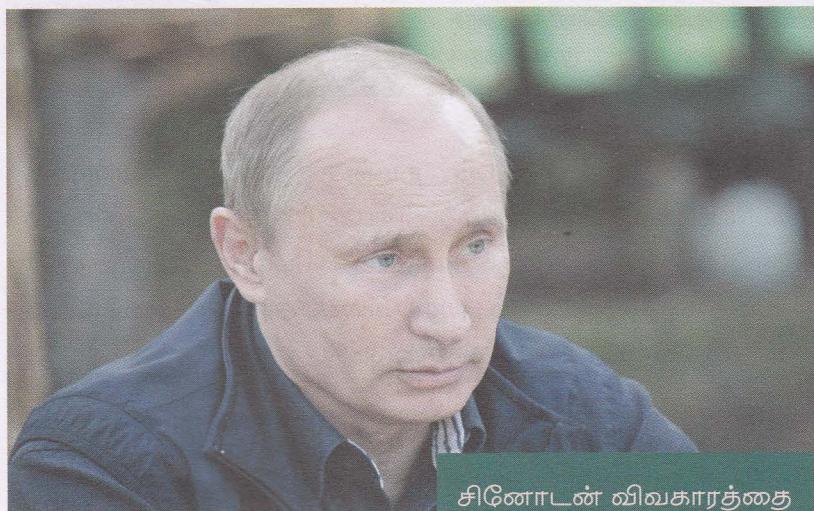
இரு மகத்தான் தகவல் பெருக்க வெடிப்பு ஒன்று நிகழ்ந்துள்ளதாக நாம் பெருமை கொள்கிறோம். அது உண்மையும் கூட சென்ற நூற்றாண் டுத் தொடக்கத்தில் நாம் கற்பனை செய்துகூடப் பார்த்திராத அளவு தகவல் பரிமாற்றச் சாத்தியத்தை இந்த நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் நாம் அனுபவித்துக் கொண்டுள்ளோம். இந்த தத் தகவல் பெருக்கம் சமூக அமைப்பைப் பெரிய அளவில் ஜனநாயகப் படுத்தியுள்ளது. இந்தியா போன்ற ஒரு பின்தங்கிய நாட்டிலேயே 90 கோடிப் பேர் மொபைல் இணைப்புகளைப் பெற்றுள்ளனர். 16 கோடி இன்

அரசு பிரேசிக்கும் உரிமையைத் தடை செய்கிறது. எனினும், இன்று அமெரிக்கா வெளிநாட்டு மக்களின் தகவல் பரிமாற்றங்களை மட்டுமல்ல, சொந்த நாட்டு மக்களையே உளவுபார்த்துள்ளதை சினோடன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அமெரிக்காவுக்குள் இதற்குப் பெரும் கண்டனங்கள் ஏழு நிதுள்ளன. ஒபாமாவின் ஆதரவுத் தொகுதி ஒரே அடியாக வீழ்ந்துள்ளது.

எந்தத் தொழில்நுட்பம் நமக்கு இந்தத் தகவல் பெருக்க வாய்ப்பைக் கையளித்துள்ளதோ அதே தொழில் நுட்பந்தான் நமது தகவல் பரிமாற்றங்களுக்குள் அத்துமீறி நுழையும் வாய்ப்பை அதிகார மையங்களுக்கு ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது. நவீன் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் ஆதாரமாக உள்ள ஒளி இழை வலைப்பின்னல்

கண்காணித்து ஊடறுக்கும் நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்டதுதான் (1952) அமெரிக்காவின் என்.எஸ்.ஏ. என்படும் தேசிய பாதுகாப்பு முகமை தொடர்ந்து இது துணைக்கோள்கள் (satellites) முதலான தொழில்நுட்பங்களை எல்லாம் பயன்படுத்தித் தனது பிரமாண்டமான வேவுத் தொழிலை விரித்துக்கொண்டே போனது. இந்த உளவு அமைப்பிற்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் தொழில் நுட்பப் பணிகளைச் செய்து வரும் பூஸ் ஆலன் ஹாமில்டன் எனும் நிறுவனத்தில் தொழில்நுட்பத் துறையில் பணி செய்து கொண்டிருந்த ஒரு ஊழியர்தான் எட்வர்ட் ஸ்நோடென் (29). மனச்சாட்சியுள்ள அந்த இளைஞரால் அங்கு நடப்பவற்றைச் சுகித்துக் கொள்ள இயலவில்லை. இவ்வாறு என்.எஸ்.ஏ சேகரிக்கும் உளவு விவரங்களை நான்கு லப்டொப்களில் பதிந்துகொண்டு சென்ற மே 20 அன்று ஹூங்கொங்கில் வந்திறங்கி னார் சினோடன். அங்கிருந்து கொண்டு கார்டியன் இதழைத் தொடர்புகொண்டவுடன் நியூயோர்க்கிலிருந்து பறந்தோடி வந்தனர் அவ்விதழின் செய்தி ஆசிரியர்கள்.

ப்ரிசம் (PRISM) என்கிற ஒரு உளவுத் திட்டத்தின் கீழ் சொந்த நாட்டு மக்கள் உளவுபார்க்கப்படும் அதிர்ச்சியான செய்தியைத் தாங்கி வந்தது ஜென் ஆம் திகதி கார்டியன் இதழ் முதலில் Verax (உண்மை விளம்பி) என்கிற பெயரில் அவை வெளியிடப்பட்டன. மூன்று நாட்களுக்குப் பின் கார்டியன் இதழ் அது சினோடன் தான் என்பதை அவரது ஒப்புதலுடன் வெளிப்படுத்தியது. நான் செய்கிற, சொல்கிற ஒவ்வொன்றும் பதிவு செய்யப்படும் ஒரு நாட்டில் நான் வாழ விரும்பவில்லை என சினோடன் அறிவித்தார். எல்லையற்ற தகவலாளி (Boundless Informant) என்பது இன்னொரு உளவுத் திட்டம். மார்ச் 2013இல் மட்டும் இது திட்டத்தின் மூலம் 97 பில்லியன் தகவல்கள் திரட்டப்பட்டன. அமெரிக்க என்.எஸ்.ஏ.வும் பிரிட்டனின் ஜி.சி.எஸ்.கிஷூவும் (GCHQ) சேர்ந்து

சினோடன் விவகாரத்தை
 கையாள்வதில் ரஷ்ய
 ஜனாதிபதி புட்டின்
 அமெரிக்காவை பகைத்துக்
 கொண்டு செயற்பட
 முன்வருவாரா?

பெர்நெட் தொடர்புகள் உள்ளன. 8.5 கோடிப் பேர் முகநூல் முதலான சமூக ஊடகங்களில் உள்ளனர். இதற்காக நவீன் தொழில்நுட்பங்களுக்கு நன்றி சொல்லும் அதே நேரத்தில் இதற்கு நாம் விலையாக அந்தரங்கங்களின் புனிதத்தை இழந்துள்ளோம்.

அந்தரங்கங்களைக் காத்துக்கொள்வது (Right to Privacy) ஜனநாயக அரசின் குடிமக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள ஒரு அடிப்படை உரிமை. அமெரிக்க அரசின் புகழ்பெற்ற நான்காவது திருத்தம், வேவு பார்ப்பது, ஒட்டுக் கேட்பது என்கிற வடிவங்களில் குடிமக்களின் அந்தரங்கங்களில்

(Optical Fibre Network) அடர்ந்து செறிந்து நிற்கும் அமெரிக்க மண்ணிலிருந்து கொண்டு உலக நாடுகளுக்கிடையே பரிமாற்றிக்கொள்ளப்பெறும் தகவல்களை ஒட்டுக் கேட்பது மிக எனிது.

நவீன் மின்னணுத் தொடர்பு உருவான அதே காலத்திலேயே இதைக்

2009இல் லண்டனில் நடைபெற்ற ஜி 20 மாநாட்டில் இப்படி வேவு பார்த்ததும் பின்னர் கார்டியனில் வெளியிடப்பட்டது.

1961ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட நாடுகளுக்கிடையோன அயலுற வுக் கொள்கை குறித்த ஐநா ஒப்பந் தத்தின் 22ஆம் பிரிவின்படி, இப்படி தூதராலயங்களை வேவு பார்ப்பது குற்றம். தூதராலயத்தின் தலைமை அதிகாரியின் ஒப்புதலின்றி அதனுள் யாரும் நுழைவது தவறு. தவிரவும் தூதராலயங்களைப் பாதுகாப்பது அவை அமைந்துள்ள நாட்டு அரசின் பொறுப்பு. வெளிகுலா அதிபர் நிகோலஸ் மடுரோ சொல்லியிருப்பது போல கொஞ்சம் கற்பனை செய்து பாருங்கள், வெளிகுலா அல்லது பொலிவியா போன்ற ஒரு நாடு இப்படித் தன் நாட்டில் உள்ள அமெரிக்கத் தூதராலயத்தை வேவு பார்த்தி ருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்? வலுவான நாட்டுக்கொரு நீதி, எளிய நாடுகளுக்கு இன்னொரு நீதி என்கிற எத்தனை போலித்தனமான உலகில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளோம்.

கூருள், யாகூ, மைக்ரோ சொஃப்டின் ஹாட் மெயில் இப்படி எந்த நிறுவனமாயினும் அரசு கோரும் தகவல் களை ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்கிற நிறு அமெரிக்க அரசின் ஃபிசா சட்டம் (Foreign Intelligence Surveillance Act). வேண்டுமானால் அந்திறுவனம் ஃபிசா நீதிமன்றத்தில் புகார் செய்யலாம். ஆனால் ஃபிசா நீதிமன்றம் இத்தகைய புகார்களை ஊக்குவிப்பதில்லை. 1980 தொடங்கி இப்படி அனுப்பப்பட்ட 33,900 ஆணைகளில் வெறும் 11 ஆணைகளைத்தான் இதுவரை இந்திமன்றம் ரத்துச் செய்துள்ளது. அரசு கேட்கும் போது இந்திறுவனங்களும் முகநூல் முதலான சமூக ஊடகங்களும் பெரிதாக முரண்படுவதுமில்லை. தமது வாடிக்கையாளர்களின் அந்தரங்கங்களைத் திற ந்துவிடுவதில் அவை எந்தத் தயக்கமும் காட்டுவதில்லை.

ஹெதராபாத் குண்டு வெடிப்பை ஒட்டி 2013 பெப்ரவரி மாதத்தில் இந்திய அரசின் தேசியப் புலனாய்வு

மையம் (NIA) அது குறித்த தகவல் அளிப்போருக்குப் பத்து இலட்சம் ரூபா வெகுமதி அளிக்கப்படும் என அறிவித்தது. தகவல் அனுப்புவதற்கு ஒரு மின்னஞ்சல் (e-mail) முகவரி யும் வெளியிடப்பட்டது. இந்த இராக சியத் தகவல் அமெரிக்க அரசின் கண்களுக்குத் தப்பாது என்கிற உண்மை இந்திய அரசுக்குத் தெரியாதா, இல்லை தெரிந்தாலும் பரவாயில்லை என்பதுதான் அதன் கருத்தா என்பது அமெரிக்க விசுவாசி மன்மோகனுக்குத்தான் வெளிச்சம்.

எப்படியாவது ஸநோடெனைக் கொண்டுவந்து, ஏற்கனவே இவ்வாறு அமெரிக்க இரகசிய வேலைகளை வெளிப்படுத்திய பிராட்டி மேனி ங்கை எட்டடிக்கு ஆறடி அளவிலுள்ள அறையில் தனிமைச் சிறையில் அடைத்து வைத்துள்ளதைப் போல அடைத்துவைக்க அமெரிக்க அரசு வெறித்தனத்துடன் முயற்சித்துக் கொண்டுள்ளது. சீனா, ரஷ்யா, வெளி

கொள்ளாத நாடுகள் அமெரிக்காவின் வேண்டுகோளை ஏற்று சினோடனைப் பிடித்து ஒப்படைக்க வேண்டியதில்லை. அப்படியே ஒப்பந்தம் இருந்தாலும் கூட மரண தண்டனை உள்ள ஒரு நாட்டிற்கு இப்படி மரண தண்டனைக்குரிய குற்றம் சாட்டப்படுள்ள ஒருவரைப் பிடித்தனுப்பத் தேவையில்லை. உளவு பார்த்ததை வெளிப்படுத்திய சினோடன் மீது இன்று அமெரிக்கா உளவு பார்த்ததாக கூட குற்றம் சாட்டியள்ளது மிகப் பெரிய வேடிக்கை. அமெரிக்காவில் உளவு பார்ப்பது மரண தண்டனைக்குரிய குற்றமல்ல. ஆனால், இப்படி உளவு பார்த்ததன் விளைவாக யாரே னும் கொல்லப்பட்டதாக அரசு குற்றம் சாட்டினால் அதற்கு மரண தண்டனை உண்டு, அமெரிக்கா எதைத் தான் செய்யாது?

அதேபோல அரசியல் காரணங்களுக்காகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களைப் பிடித்தனுப்பவேண்டிய கட

நாந்த தொழில்நுட்பம் நமக்கு தகவல் பெருக்க வாய்ப்பை கையளித்துள்ளதோ அதே தொழில் நுட்பம் தான் எமது தகவல் பரிமாற்றங்களுக்குள் அத்துமீறி நுழையும் வாய்ப்பை அதிகார மையங்களுக்கு ஏற்படுத்தித்தந்தந்துள்ளது

குலா, கியூபா, பொலிவியா முதலான நாடுகளிலிருந்து அவற்றின் அரசுகளுடன் முரண்பட்டு வந்துள்ள பல்லாயிரக்கணக்கானோருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து வைத்துள்ள நாடு அமெரிக்கா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1976இல் கியூபாவின் பயணிகள் விமானத்தைச் சுட்டு வீழ்த்திய ஹாயி பொசாடா கேரில்ஸ் போன்ற பயங்கரவாதிகளுக்கு வெளிப்படையாகவே அடைக்கலம் கொடுத்து வைத்திருந்த உங்களுக்கு சினோடனுக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கக் கூடாது எனச் சொல்ல என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது எனக் கேட்டுள்ளார் வெளிகுலா அதிபர் மடுரோ.

நாடுகடத்தி ஒப்படைக்கும் (Extradition Treaty) ஒப்பந்தம் செய்து

மையும் அரசுகளுக்கு இல்லை, ஸநோடென் மீது இன்று வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டு இந்த வகைப்பட்டதுதான். இதே காரணங்களுக்காக ஒருவருக்கு அகதி நிலை அளித்து அடைக்கலம் அளிக்கவும் அகதிகள் குறித்த ஐநா. உடன்பாட்டில் இடமுண்டு. மாஸ்கோ விமான நிலையம் ஒன்றில் ட்ரான்சிட் பயணிகள் தங்குவதற்கான பகுதியில் ஒளிந்துள்ள சினோடன் வெளிநாடுகள் எதற்கும் விமானம் ஏறிவிடாமல் தடுக்க அவரது பாஸ்போர்ட்டை ரத்துச் செய்து இன்னொரு சிக்கலை ஏற்படுத்தி யுள்ளது ஒபாமா அரசு. எனினும், இப்படியான தருணங்களில் முறையான பாஸ்போர்ட் இல்லாவிட்டாலும் அடைக்கலம் அளிக்கும்,

வெளிநாடொன்றுக்குப் பயணம் செய்ய அனுமதிப்பதற்கும் பன்னாட்டுச் சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது என்கின்றனர் சட்ட வல்லுனர்கள். அமெரிக்காவை விரோதித்துக் கொண்டு இதை புதின் செய்வாரா என்க தெரிய வில்லை. அமெரிக்க அரசுக்கு ஊரு விளைவிக்கும் வேலைகளை நிறுத்திக் கொள்வதாக வாக்களித்தால் தற்காலிகமாக ரஷ்யாவில் தங்கிக் கொள்ளலாம் என புதின் சொன்னதை சினோடன் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதாக அறிவித்துள்ளார். புதின் என்ன செய்யப் போகிறாரோ தெரியவில்லை.

பிந்திய செய்திகளின் படி தான் தென் அமெரிக்க நாடொன்றுக்கு செல்லக்கூடியதாக இருக்கும் வரை ரஷ்யாவில் தங்குவதற்கு அனுமதிக்குமாறு கேட்கப்போவதாக சினோடன் அறிவித்திருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

(கடைசிப்பக்கத் தொடர்ச்சி...)

தீவாக அரசியலமைப்பு ரீதியாக ஏதாவது சட்டமொன்று இயற்றப்பட்டிருக்குமானால் அது பதின்மூன்றாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தச்சட்டமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அடுத்துத் து பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் அனைத்தும் அதனை அர்த்தமுள்ள விதத்தில் அமல் செய்யவில்லைத்தான். ஆனால், அதனை அமல் செய்யுமாறு தமிழரசுக் கட்சியோ தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியோ அல்லது தமிழ்த் தேசியக்கூட்டமைப்போ அரசியல் அமுத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கின்றனவா? மதில்மேற் பூனையாக இருந்துவிட்டு பின்பு பதின்மூன்றாவது அரசியல் சுட்டத்திருத்தத்தின் மூலம் தற்காலிகமாவது இணைக்கப்பட்டிருந்த வடக்கு, கிழக்கு மாகாணம் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் மூலம் பிரிக்கப்பட்டபோது அதனை எதிர்த்துக் காத்திரமான நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்காமல் வாளாவிருந்துவிட்டு பின்னர் ஒருத்தவை பதின்மூன்றாவது அரசியல் திருத்தச் சட்டம் காலாவதியாகிவிட்டது என்று கூறிப் ‘புதினம்’ பார்த்து விட்டு கிழக்கு மாகாணசபை ஸ்தா

இன்பெர்நெட் இல்லாத உலகில் இனி வாழ இயலாது என்பது உண்மை. உலக அளவிலான தகவல் தொடர்பு மட்டுமன்றி உலக அளவிலான அறிவுக் கேரமும் இன்று பேரளவில் இணையத்தையே நம்பியுள்ளது. இன்றைய நிலையில் இணைய உலகை ஜாகான் (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) என்கிற அமைப்புதான் நிர்வகித்து வருகிறது. அமெரிக்க அரசின் வணிக அமைச்சகம் அளித்துள்ள உரிமத்தின் அடிப்படையில்தான் இது இயங்குகிறது. இப்படி இல்லாமல் ஜாரா. அவையின் பன்னாட்டு அமைப்பொன்றின் கீழ் இதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என இந்தியா போன்ற சில நாடுகள் எடுக்கிற முயற்சியை அமெரிக்கா முரட்டுத் தனமாக முறியடித்து வருகிறது. சென்ற ஆண்டு டுபாயில் நடைபெற்ற

தொலைத் தொடர்புகளுக்கான பன்னாட்டு மாநாட்டில் செபிர் பாதுகாப்பு முதலான சில இணைய அம்சங்களையேனும் பன்னாட்டுத் தொலைத்தொடர்பு ஒன்றியத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் (ITU) கொண்டுவர மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சியையும் அமெரிக்க நிறுவனங்களும், அமெரிக்க அரசும் சேர்ந்து முறியடித்தன.

இப்படியான ஒரு பன்னாட்டு நிர்வாகத்தின் கீழ் இணையம் கொண்டு வரப்படாத வரை நாம் இணையப் பாவிப்பின் ஊடாகப் பரிமாறிக் கொள்ளும் தகவல்கள் ஒவ்வொன்றும் அமெரிக்க அரசின் கழுகுக் கணகளுக்குத் தப்பாது என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. அதேபோல அமெரிக்கக் காதுகளுக்குக் கேட்காமல் நாம் தொலைபேசியிலும் உரையாடிவிட இயலாது. ■

பிக்கப்பட்டபோது பிரிந்த வடக்கு-கிழக்கில் தேர்தலில் போட்டியிடமாட்டோம் என்று கூறி ‘சும்மா’ இருந்து விட்டு அதற்குப்பின் அதற்கு முரணாக கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்களுக்கு முக்குப் போனாலும் பரவாயில்லை. பின்னொயானுக்குச் சகுனப் பிழையானால் சரி என்று தமிழர் வசமிருந்த கிழக்கு மாகாணசபையைத் தாரைவார்த்துவிட்டு இப்போது பதின்மூன்றாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தில் அரசாங்கம் கைவைக்கப்போகிறது என்றாலும் ஒலிமிடுவதும் அவர்களாலேயே அதிகாரமற்றது என்று வர்ணிக்கப்படும் மாகாணசபைக்காக வடக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலில் போட்டியிட முனைப்புக் காட்டுவதும், முதலமைச்சர் வேட்பாளருக்காகக்குத்து வெட்டுப்படுவதும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிடம் ஓர் தெளிவான அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலோ, திட்டமோ தனிநபர் நலன்களுக்கும் கட்சி நலன்களுக்கும் அப்பால் மக்கள் நலன்சார்ந்த தன்னலம் கருதாத அரசியல் தூய்மையோ இல்லையென்பதற்கான அறிகுறிகளே.

அப்பாவி மக்களை உணர்ச்சியுட்டி அவர்களைக் கொதிநிலையில் வைத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் தேர்தல்களில் வாக்குச்சேகரிக்கும் அல்லது வாக்குவங்கியை அதிகரிக்கும் பூர்வாவா அரசியலைத்தான் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு இன்றும் கூட இவ்வளவு அழிவுகளுக்குப் பின்னரும் கூட தமிழ் மக்களுக்குக் கற்பிக்கிறார்களே தவிர தமிழ் மக்களை அறிவுபூர்வமாக அரசியலில் வழிநடத்தும் இதயசத்தியோ வல்லமையோ இவர்களிடம் இல்லை. இந்த நிலையிலே ‘பழையக்குடி கதவைத் திறடி’ என்ற நிலையில்லாமல் தமிழ்ச் சமூகம் இன்று அளாவி நிற்பது மாற்றுச் சிந்தனையும் செயற்பாடும் மிகக் கூர் அரசியல் தலைமையையேயாகும். இதற்கான ஆரம்பப்புள்ளியாகத் தமிழ்ச்சமூகத்திலே உள்ள சமூக அக்கறையுள்ள அறிவுஜீவிகளும், ஆர்வலர்களும் தங்களை அரசியல் கட்சிகளுக்குள்ளே முடக்கிக் கொள்ளாமல் மாற்று அரசியல் தளமொன்றிற்கான வாதப்பிரதிவாதங்களை முன்னெடுக்கும் களம் ஒன்றில் அணித்திரள் வேண்டும். ■

தெ.மதுகுதனன்

பல்கலைக்கழகத்தில்
பொருளியல் பாடத்தை
கற்பிப்பதற்கான
அறிகை மறபு பேராசிரியர் பாலகிருஷ்ணன்
வழி தமிழில் தெனிவாகவும்
கவும் உறுதியாகவும்
வெளிப்பட்டது.
பொருளியல் தொழில்
சார் எண்ணக்கருக்கணா,
கணா, கலைச்
சொற்கணா தமிழில்
புத்தாக்கமாக உரு
வாக்கும் அறிவுப்
புலமும் மொழிப்புலமும்
கொண்டவராக அவர்
வினாங்கினார்

நினைவுப்பரவை

பேராசிரியர்

நா.பாலகிருஷ்ணன் (1935 - 2013)

-11-1935 இல் பிறந்தவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை தனது கிராமத்திலும், இடைநிலைக் கல்வியை பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் மறைந்த புகழ்பெற்ற பூரணம்பிள்ளை அதிபராக இருந்த காலத்தில் தனது பாடசாலைப் படிப்பை நிறைவு செய்தார். பின்னர் 1955இல் பட்டப்படிப் பிற்காக பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சென்றார்.

பல்கலைக்கழக முதலாம் ஆண்டில் மேற்கத்திய வரலாறு, பொருளியல், தமிழ் ஆசிய பாடங்களைக் கற்றார். தொடர்ந்து பொருளியலை சிறப்புப் பாடமாகக் கற்று 1959 இல் விஷேஷ சித்தியுடன் வெளியேறினார். அதே ஆண்டில் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் பொருளியல் துறையின் உதவி விரிவுரையாளராக நியமனம் பெற்றார். இக்காலத்தில் தான் பொருளியல் போன்ற பாடங்கள் சுயமொழி களில் கற்பிக்கப்படும் முறை உருவானது. இதனால் இவர் விரிவுரைகளில் காட்டிய திறமை பலராலும் இன்று வரை பாராட்டக்கூடியதாக உள்ளது. பொருளியல் பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்கான அறிகை மறபு பேராசிரியர் பாலகிருஷ்ணன் வழி தமிழில் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் வெளிப்பட்டது.

பொருளியல்துறைசார் எண்ணக்கருக்களை கலைச்சொற்களை தமிழில் ஆக்கப்பார்வமாகவும் புத்தாக்கமாகவும் உருவாக்கும் அறிவுப்புலமும் மொழிப்புலமும் கொண்டவராகவும் விளங்கி வந்துள்ளார்.

பேராசிரியர் இங்கிலாந்தின் 'லீட்ஸ்' பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்று அங்கு பொருளியலில் எம்.பி. பட்டத்தையும் பெற்றார். இதன் மூலம் தான் பெற்ற அறிவு, ஆராய்ச்சி, அனுபவம் யாவற்றையும் இணைத்து தனது புலமை மரபின் உள்ளூக்களாக மாற்றிக்கொண்டார். கற்றல், கற்பித்தல் தொழிற்பாட்டில் பல பொதுப்பண்புகள் உருவாகக் காரணமாகவும் இருந்துள்ளார். இவர் கற்பித்த பணியுடன் மட்டுமல்லாமல் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதி வந்துள்ளார். இவை சர்வதேச, தேசிய மட்டங்களில் இருந்து வெளி வந்த ஆய்விதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய ஆய்வுகள் சிறப்பாக வங்கியியல், பொருளாதார அபிவிருத்தியும் மாற்றங்களும் முதலான துறைகளில் தான் அமைந்திருந்தன. பேராசிரியர் பரப்புச் செயற்பாடுகளின் நுட்பம் அறியாதவர். இதனால் அமைதியாக தனது பணி

நடா முத்து தமிழ்ச்சூழலில் எம்மி டையே வாழ்ந்து வந்த மூத்த பேராசிரியர்களுள் நாகவிங்கம் பாலகிருஷ்ணன் (1935-2013) முக்கிய மாணவர். இவர் கடந்த மாதம் (14-06-2013) காலமாகி விட்டார்.

பேராசிரியர் பல்கலைக்கழகச் சூழலில் பொருளியல் கற்பிக்கும் ஆசானாக விளங்கிவந்தவர். சுமார் 40 வருடங்களுக்கும் மேலாக பல்கலைக்கழகச் சூழலில் விரிவுரையாளர், துறைத்தலைவர், கலைப்பீடாதி பதி, பேராசிரியர், வளாகத்தலைவர் உள்ளிட்ட பல்வேறு பதவிகளை வகித்தவர். பெரும் எண்ணிக்கையிலான பொருளியல் கற்கும் மாணவர்களை தமிழ்ச்சூழலில் உருவாக்கிய பெருமைக்கும் உரித்தானவர்.

பேராசிரியர் பாலகிருஷ்ணன் இவங்கையின் சிறந்த பொருளியலாளர்களில் ஒருவராகக் கொண்டாடப்பட்டவர். இவர் யாழிப்பாணம் வடமராட்சி தெற்குப் புலோலி பிரதேசத்தில் 24

களை மேற்கொண்டவர். நிர்வாகப் பணிகளிலும் திறம்பட இயங்கிவந்த வர். கற்றல், கற்பித்தல் பணிகளில் இருந்த ஆர்வமும் ஈடுபாடும் ஆய் வுப்பணிகளில் முழுமையாக ஈடுபாடு வதை குறைத்துள்ளது. நிர்வாக மேலாட்சி இவரை ஆய்வுப் பணிகளில் இருந்து அதிகம் விலத்திவைத் துள்ளது. ஆனால், நீண்ட மாணவர் பரம்பரையை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியவராக விளங்குகின்றார். இவர்கள் மூலம் பொருளியல் கல்வி விரிவாக்கம் பெற்று வளம் பெறுவதற்கும் வழிகாட்டியாகவும் இருந்து செயற்பட்டுள்ளார். தமிழ் மூலம் பொருளியல் கற்று வந்த ஆரம்ப தலைமுறையினர் பின்னர் பல்வேறு ஆரஞ்சமகளுடன் வெளிப்படுவதற்கும் சாதகமான சூழமைவை உருவாக்குவதில் வல்லவராகவும் இருந்துள்ளார்.

1960களில் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றும்பொழுது கம்யூனிட்ஸ் கட்சியுடனும் மார்க்கிய சிந்தனையிலும் ஆர்வம் கொண்டவராகவும் தொழிற்பட்டுள்ளார். ஆனால், அந்தச் சிந்தனை மரபில் நின்று பல்வேறு ஆய்வுகளை செய்து வெளிப்படுத்துவதற்கான பின்புலத்தை உருவாக்கத் தவறியுள்ளார். குறிப்பாக பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகி யோர் மார்க்கிய சிந்தனை ஆய்வு முறைகளில் நின்று மேற்கொண்ட ஆய்வுகளைப் போன்று பேராசிரியர் பாலகிருஷ்ணனாலும் செய்திருக்க முடியும். அந்தளவிற்கு ஆய்வுத்தாடனம் சமூக விஞ்ஞானப் பயில்வு பேராசிரியரிடமிருந்தது. யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் பொருளியல் மரபும் மாற்றங்களும் பற்றிய நுண்ணிய கருத்தோட்டங்கள் கொண்டவராகவும் இவர் இருந்துள்ளார். இவருடனான நேரடிப்பேச்சில் பல்வேறு புதிய விடயங்களை சுட்டிக்காட்டியுள்ள தன்மைகளை சில நண்பர்கள் இன்று நினைவு கூருவர். (இந்த கட்டுரையாளருக்கு அந்த அனுபவம் உண்டு)

“இலங்கையில் பொருளாதாரத்தின் அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள்

லூர் சமகால மீளாய்வு” என்னும் தலைப்பில் தமிழ்நூலொன்றை 2010 இல் வெளியிட்டுள்ளார். இவர் தினக்குரல் இதழில் தொடர்ந்து எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து பின்னர் அந்த விடயங்களை மீள்வாசிப்பிற்குட்படுத்தி, புதிய விடயங்களை இற்றைப்படுத்தி மீளாக்கம் செய்ததன் விளைவாகவே மேற்குறித்த நூல் வெளிவந்தது.

சுதந்திரமடைந்த காலத்திற்குப் பின்னர் இலங்கைப் பொருளாதாரம் சென்றுள்ள பாதை தெளிவாக இரண்டு காலக்டாங்களாக -அரசியல் மற்றும் பொருளாதார முக்கியத்துவம் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன. 1956 அரசியல் சமூகப் புரட்சியினால் - அதனைத் தொடர்ந்து ஒரு அரசு கட்டுப்பாடு மிகுந்த அரசு வழி நடத்தலுக்கு உட்பட்ட திட்டமிடுதல், தேசியமயமாக்கல் போன்ற அடித்தள மாற்றத்தினை நோக்கிய கொள்ள நெரிகள் முக்கியத்துவம் பெற்றன. ஆனாலும் இக்காலப்பகுதியில் பொருளாதார வளர்க்கியில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. பொருளாதார நெருக்கடிகள் மற்றும் அரசு பொருளாதார கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்து இருந்ததினால் பொருளாதார அடைவுகள் மட்டும் கிடைத்தன. இதே காலப்பகுதியில் அரசின் வகிபாகம் பொருளாதாரத்தில் அதிகரித்துச் சென்றதை பொருளாதார அபிவிருத்தியில் அரசின் வகிபாகம் பற்றிய மீள் சிந்தனை நமக்கு முக்கியம். இந்தக் கருத்தாடலை விளக்கும் வகையில் பேராசிரியர் தனது நூலில் ‘அபிவிருத்தியில் அரசின் வகிபாகம்’ என்னும் கட்டுரையில் தெளிவாக விளக்குகின்றார்.

மேலும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் கடன்படுகை - போக்குவரும் பிரச்சினைகளும், நிதி நிறுவனங்களின் உறுதிப்பாடு-கேள்விக்குரியதாக உள்ளதேன்?, இலங்கையில் அண்மைக்கால மத்தியவங்கி நாணயக்கொள்ள நெரிகள், சர்வதேச நாணய நிதியத்திடமிருந்து அரசாங்கம் கடன்பெறுகை, பொருளாதாரத்தில் பணவீக்கம் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள், அறிவுப்

பொருளாதாரத்தில் அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள், மனித அபிவிருத்தி யின் பரிமாணங்களும் இலங்கையில் அவைபற்றிய அடைவுகளும், இலங்கையின் அபிவிருத்திப் பாதையில் பால்நிலைகளின் பங்களிப்பு, அபிவிருத்தியில் அமைப்பு சார்ந்த மாற்றங்களும் அவற்றின் தாக்கங்களும், உலக நிதி நெருக்கடியும் அதனைத்தொடர்ந்து உலகப் பொருளாதாரப் பின்னடைவும் - உலக முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தின் சீர்குலையின் அறிகுறியா?, அபிவிருத்தியில் நிர்வாகத்தின் பங்களிப்பு, அரசாங்க வரவு - செலவுத்திட்டத்திற்குப் பதிலாக கணக்கு மீதான வாக்கெடுப்பு - அரசியல் பொருளாதாரப் பின்னணி முதலான விடயங்களில் நூல் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது.

சமகால பொருளியல் ஆய்வாளர்கள் நடைமுறை சார்ந்த சமூக பொருளியல் அரசியல் விடயங்களை நன்றாகி ஆராய்வதற்கான கருத்தாடல் செய்வதற்கான களங்களை பேராசிரியர் அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். ‘அரசியல் பொருளாதாரம்’ சார்ந்த சிந்தனைக்கும் ஆய்விற்கும் உரிய பரப்பு விரிந்தது என்பதை தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். பின்காலனியச்சுழலில் இலங்கையின் பொருளாதாரம் இன்த்துவ பிரச்சினை சார்ந்து பார்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான சிந்தனைகள் கொண்டவராகவும் இருந்துள்ளார். அதற்கான வாசிப்புப்பும் தேடலும் அவரிடம் இருந்தது. ஆனால், அவற்றை முழுமைப்படுத்தி ஆய்வுகளாக எழுதும் பண்பை பேராசிரியரிடம் இயல்பாக தொழிற்பட்ட அதீத அமைதி தடுத்து விட்டது.

1977 இற்குப் பின்னான காலம் ‘இலங்கையின் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்கள்’ என்னும் தொகுப்பு நூலை தமிழாக்கம் செய்து தந்துள்ளார். இதுபோல் இன்னும் பல்வேறு கட்டுரைகளை தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். இந்த முயற்சிகள் மூலம் தமிழ் வாசகர்களுக்கு பெரும்

(39ஆம் பக்கம் பார்க்க...)

உயிர்த்தெழுந்த நாட்கள்

வ.ஜி.ச.ஜெயபாலன்

1983ம் ஆண்டு கலவரம் தொடங்குவதற்கு ஒரு சில நாட்களின் முன்னம்தான் எனது யப்பானியத் தோழி ஆரியடன் தமிழகத்தில் இருந்து கொழும்பு திரும்பியிருந்தேன். கொழும்பில் சி.ஐ.டி தொல்லை இருந்தது. அதிர்ஸ்டவுசமாக கலவரத்துக்கு முதன்நாள் முஸ்லிம் கிராமமான மஸ்வாணக்குப் போயிருந்ததால் உயிர் தப்பியது. 1983ம் ஆண்டுக் கலவரத்தைப் பதிவுபண்ணிய இக் கவிதை வெளிவந்த நாட்களில் பேராசிரியர் பெரியார்தாசன் 100க்கும் அதிகமாக பிரதி பண்ணி தமிழகத்தில் பலருக்கு கிடைக்கச் செய்திருக்கிறார். இது அதிகமாக வாசிக்கப்பட்ட எனது கவிதைகளில் ஒன்று.

அமைதிபோல் தோற்றம் காட்டின எல்லாம் துயின்று கொண்டிருக்கும் எரிமலை போல. மீண்டும் காற்றில் மண் வாங்கி மாரி மதைநீர் உண்டு பறவைகள் சேர்ந்த செடிகொடி வித்துகள் பூவிலைப்பாட்டுடன் நெய்த பச்சைக் கம்பளப் பசுமைகள் போர்த்து துயின்று கொண்டிருக்கும் எரிமலை போல அமைதியாய்த் தோற்றியது கொழும்பு மாநகரம். சித்தன் போக்காய் தென்பாரதத்தில் திரிதலை விடுத்து மீண்ட என்னை “ஆய்போவன்” என வணங்கி ஆங்கிலத்தில் தம் உள்ளக்கிளர்ச்சியை மொழி பெயர்த்தனார் சிங்கள நன்பர்கள். கொதிக்கும் தேநீர் ஆறும் வரைக்கும் உள்ளவகங்களிலும்

கறுப்பு ஜாலைக்
கவிதை
மீன் வாசிப்புக்காக

பஸ்தரிப்புகளில் காத்திரு பொழுதிலும் வழி தெருக்களிலே கையை அசைக்கும் சிறு சுணங்கடியிலும் திருமலைதனிலே படுகொலை யண்ணும் தமிழருக்காகப் பரிந்துபேசுதலும் பிரிவினைக் கெதிராய்த் தீர்மானம் மொழிதலும் இன ஒற்றுமைக்கு பிரேரணைகளும் ஆமோதிப்பும் இவையே நயத்து நாகரிகமாய் ஒழுகினர் எனது சிங்கள நன்பர்கள்.

வழக்கம்போல வழக்கம்போல அமைதியாய் திகழ்ந்து கொழும்புமாநகரம். கொழும்பை நீங்கி இருப்பு கி.மீ. அப்பால் அகன்று கற்கண்டை மொய்த்த எறும்புகள் போன்று ஆற்றோரத்து மகுதிகள் தம்மை வீருகள் மொய்த்த மல்வாணை என்ற சிறுகிராமத்தில் களனி கங்கைக் கரையில் அமர்ந்து

பிரவாகத்தில் என் வாழ்வின்பொழுதை
கற்கள் கற்கள் கற்களாய் வீசி
ஆற்றோரத்து மூங்கிற் புதரில்
மனக் குரங்குகளை இனைப்பாறவிட்டு
அந்த நாட்களின் அமைதியில் தினைத்தேன்.
தனித் தனியாகத் துயில் நீங்கியவர்
கிராமமாய் எழுந்து
'இந்நாளைத் தொடர்வோம் வருக' என
பகலவனதன்னை எதிர் கொண்டிடுவதை
ரணோ இன்னும் சணக்கம் கண்டது.
கருங்கல் மலைகளின் 'கடனமற்' வெடிகள்
பாதாள லோகமும் வேரறுந்தாட
இன்னமும் ஏற்றப் பட்டிடவில்லை
இன்னமும் அந்தக் கடமுடா கடமுடா
'கல்நொருக்கி' யந்திரஷ்ட்டம் தொடங்கிடவில்லை;
பஸ்தரிப்புகளில் 'ற்மபுட்டான்' பழும் ஆழகுறக்குவித்த
தென்னோலைக் கூடைகள் குந்திடவில்லை,
நதியினில் மட்டும் இரவ பகலை இழுந்தவர் போலவம்,
இல்லாமையின் கைப் பாதைகள் போலவம்
பழுப்புமணல் குழித்துப் படகில் சேர்க்கும்
யந்தீர கதியடைச் சிலபேர் இருந்தனர்.
எனினும் சூழலில் மனுப்பாதிப்பு இவர்களால் இல்லை.
தூர மிகுங்கும் ஏதோ ஒருநின்மம்
நினைவைச் சொறியம்.
இரு கரைகளிலும் மக்களைக் கூட்டி
எழுபத்தொன்று ஏப்பிரல் மாதம்
நதியில் ஊர்வலம் சென்றன பிணாங்கள்;
இளமைமாறாத சிங்களப் பிணாங்கள்.
எழுபத்தேழின் கறுத்த ஆகஸ்டில்
குடும்பம் குடும்பமாய் மிதந்து
புலம் பெயர்ந்தவைகள் செந்தமிழ்ப் பிணாங்கள்;
(அதன் பின்னர்க்கூட இது நிகழ்ந்துள்ளதாம்)
இப்படி இப்படி எத்தனை புதினம்
நேற்று என் முஸ்லீம் நண்பர்கள் கூறினர்.
வாய்மொழி இழுந்த பிணாங்களில் கூட
தமிழன் சிங்களன் தடயங்கள் உண்டோ!
கும்பி மணலூடன் கரையை நோக்கிப்
படகு ஒன்று தள்ளப்பட்டது.
எதிர்ப்புமாக மரமேட்டையிலும் ஆற்றங்கரையிலும்
குளிப்பும் துவைப்புமாய்
முஸ்லீம் பெண்களின் தீந்தமிழ் ஒலித்தது.
பின்புற வீதியில்
வெண்தொப்பி படுதா மாணவமணிகளின்
இனிய மழைலைத் தமிழ்கள் கடந்தன.
காலைத் தொழுகை முடிந்தும் முடியாததும்
மகுதியிலிருந்து இருங்கிய மனிதர்கள்
என்னை கழைத்தனர். "கலவரம்" என்று கலவரப்பட்டனர்.
இலங்கையில் கலவரம் என்பதன் அர்த்தம்
நிராயதுபாணித் தமிழ்க் குடும்பங்களை
சிங்களக் காட்டடயம் படையம் தாக்குதல்.

சிலசில வேளை முஸ்லீம்களுக்கும்
இது நிகழ்ந்திடலாம்.
தமிழரின் உடைமை எரியும் தீயில்
தமிழரைப் பிளந்து விறகாய் வீசும்
அனுயக்க காட்டு மிராண்டிகள் செய்யும்
கொடுமைகள் தன்னை எடுத்துச் சொல்லினர்.
பருந்தின் கொடுநிழல் தோய்ந்திடும் கணத்தில்
தாயின் அர்ணமையைத்
தேடிடும் கோழிக் குஞ்சாய்த் தவித்தேன்.
தமிழ் வழங்குமென் தாய்த் திருப்புமியின்
'தூர இருப்பே' சுட்டதென் நெஞ்சில்
தப்பிச் செல்லும் தந்திரம் அறியா
மனம் பதைப்பதைத்தது.
தென் இலங்கை என் மன அரங்கில்
போர் தொடுத் தூர் அந்திய நாடாய்
ஒரு கணப்பொழுதில் சிதைந்து போனது.
ஒருமைப்பாடு என்பது என்ன அடிமைப்படுதலா?
இந்தநாடு எங்கள் சார்பாய்
இரண்டுபட்டது என்பதை உணர்ந்தேன்.
நாம் வாழவே பிறந்தோம்.
மரண தேவதை இயற்கையாய் வந்து
வருக என்னும் வரைக்குமில் வலதில்
இங்கடப்படிக்கு பெண்டு பிள்ளைகள் தோழர்கள் என்று
தனித்தும் சுடியம் உலகவாழ்வில்
எங்களின் குரலைத் தொனித்து
மூக்கும் முழியமாய் வாழவே பிறந்தோம்.
எமது இருப்பை உயர்ந்தபட்சம் உறுதி செய்யும்
சலுக புவியியல் தொகுதியே தேசம்.
எங்கள் இருப்பை உறுதி செய்திடும்
அடிப்படை அவாவே தேசப்பற்று.
நாடுகள் என்று இதையெல்லாம் பிரிதலும்
சுதந்திரமாக மானிட இருப்பை உறுதி செய் திடவே.
இதோ எம் இருப்ப வழமைபோலவே
இன அடிப் படையில் இந்த வருடமும் நிச்சயமிழந்தது.
நான் நீ என்பது ஒன்றுமே இல்லை.
யார்தான் யாரின் முகங்களைப் பார்த்தார்?
நாவில் தமிழ் வழங்கியதாயின் தீயில் வீசவார்.
பிரிவினை கோரிப் போராடும் தமிழர்
ஒருமைப்பாட்டிற்கு உழைக்கும் தமிழர்
இராமன் ஆளினும் இராவணன் ஆளினும்
நமக்கென்ன என்று ஒதுங்கிய தமிழர்
தமிழ்ப் பேரரிஞர், தமிழ்ப்பேதையர்
ஆண் பெண் தமிழர்கள் முகத்தை யார் பார்த்தார்?
களை பிடிந்துதல் போல
தெரிவ இங்கும் இலகுவாய்ப் போனது.
'சிங்கள பெளத்தர்' அல்லாதவர்கள் என்பதே இங்கு தெரிவ.
கத்தோலிக்க சிங்களர் தமிழை
கழுத்தறுக்கும் கட்டசி நிலைவரை

இனைத்துக் கொள்கூடும்
தற்போதைக்கு முஸ்லீம் மக்களைத்
தவிர்க்க என்பதே
அடிப்படைத் தந்திரம்.
மகுதியை விட்டுத்
தொழுகையின் நடுவே
இறங்கி வந்த மனிதர்கள் என்னை
எடுத்துச் சென்றனர்;
ஒளித்து வைத்தனர்.
என்ன குற்றம் இழைத்தனன் ஜயா?
தமிழைப் பேசினேன் என்பதைத்
தவிர்த்து

ஏன்ன குற்றம் இழைத்தனன் ஜயா?
தமிழைப் பேசினேன் என்பதைத்
தவிர்த்து
அவர்க்கும் எனக்கும் வேறுபாடேது?

நேற்றுப் பெளரணாமி.
முட்டை உடைப்பதே
பெளரணாமி நாளில்
அதர்மமென்ற றிரக்கும்
பெளத்த சிங்கள மனிதா சொல்க!
முட்டையை விடவும்
தமிழ் மானிடர்கள் அற்பமாய்ப் போன
தன் நியாய மென்ன?

இரத்தம் தெறித்தும் சாம்பர் படிந்தும்
கோலம் கெட்ட காவி அங்கியன்
ஒழுங்காய் மழித்த தலையடன்
நடக்கும் இதுவோ தர்மம்?
ஏட்டை அவிஞ்க்காதே
இதயத்தைத் திறந்து சொல்,
முட்டையை விடவும்
தமிழ் மானிடர்கள்
அற்பமாய்ப் போனதன்
நியாய மென்ன?

வன வாசத்தில்
இல்லாதது போன்ற இருப்பில்
கொதிப்படன் சில நாட் கழிந்தது.
எங்கே எங்கே எமது தேசம்?
எமது இருப்பதைத் தனித்தனியாகவும்
எமது இருப்பை அமைப்புகளாகவும்
உறுதிப்படுத்தும் புனிப் பரப்பேது?
இலங்கை அரசு வானொலி
சொன்னது
“அகதிகள் முகாம்களில் பாதுகாப்பாக
பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்கள் உள்ளனர்.”
அகதிகள் முகாமே எங்கள் தேசமாய்
அமைதல் கூடுமோ?
இலங்கை அரசின் வானொலி

சொன்னது
“அகதிகளான தமிழர்கள் தம்மை
பாதுகாப்புக்காய்
வட்குக் கிழக்குப் பகுதிகள் நோக்கி
அனுப்பும் முயற்சிகள்
ஆரம்ப மென்று.”
கப்பல்கள் ரயில்கள்
பஸ் வண்டிகளில்
வட்குக் கிழக்காய்ப்
புலம் பெயர்களின்றோம்.
எங்கே எங்கே எம்தாய் நாடு? எங்கே
நானும்நிமிர்ந்து நிற்கவோர் பிடிமண்?
நாடுகளாக இனைதலூம் பிரிதலூம்
சுதந்திரமாக நம் சமூக இருப்பை
உயர்ந்தப்பட்சம் உறுதி செய் திடவே,
இங்கு இப்பொழுதில்,
நான் நீ என்பது ஒன்றுமேயில்லை
பிரிவினை வாதிகள்
ஒருமைப்பாட்டையே
உரத்துப் பேசுவோர்
காட்சிக் கொடுப்பவர் அரசின் ஆட்கள்
கம்புயிலிஸ்டுகள் பூர்ச்சுவாக்கள்
யார்தான் முகத்தைப் பார்த்தாரின்கு,
எமது நிலவகை இப்படியானதே,
எங்கெம் நாடு எங்கெம் அரசு?
எங்கு எம்மைக் காத்திடப் பட்டகள்?
உண்டா இவைகள்
உண்டெனில் எங்கே? இல்லையாயின் ஏன்
இவை இல்லை?

மகுதிகளாலே இறங்கி வந்து
என்னை எடுத்துச் சென்ற மனிதர்கள்
பொறுத்திரு என்றனர்.
விகாரைப் புறமாய் நடந்துவந்த
காட்டுமிராண்டிகள்
இன்னும் களைத்துப்
போகவில்லையால் அஞ்சி அஞ்சித்
தலைமறைந் திருத்தலே
தற்போது சாத்தியம்.
இதுவே தமிழன்
வாழ்வாய்ப் போகுமோ?

அப்படியாயின் இதைவிட அதிகம்
வாழ்வன்டே சாவில்!
நிலவரம் இதுவெனில்
நாங்கள் எங்கள்
தாய்நாட்டில் இல்லை;
அல்லதெம் தாய்நாடு எம்மிடமில்லை.

சாத்தியமான வாழ்வை விடவும்
அதிகம் வாழுவ சாவினில் என்றால்
எங்கள் இனைஞர்
எதனைத் தெரிவார்?
முஸ்லீம்போல் தொப்பி யணிந்து
விடுதலை வீரனைக் கடத்தி
வருதல்போல் கொழும்புக் கென்னைக்
கொண்டு வந்தனர்.
விடுதலை வீரனைப்
போல்வதை விடவும்
விடுதலை வீரனாய் வாழ்வதே மேலாம்.
கொழும்பில் தொடர்ந்தன்
வன வாசம் கொடிது கொங்கிற்ற வனம்
என்பதனால்,
அமெரிக்க நண்பன் ஒருவனின்
விட்டில்
என்னைப் பதுக்கி வைத்தனராயின்
சொல்க யார்தான் இந்த நாட்டில்?
அந்நியன்கூட இல்லை போலும்!
அந்நியனாகவும்,
ஏதுமோர் நாட்டின மாதல் வேண்டுமே!
அமெரிக்க நண்பரும்
ஜப்பான் தோழியம் இஷடம் போல
அனந்தனர் கொழும்பை
காட்டு மிராண்டிக் கைவரிசைகளின்
பாதகக் கணங்களைப்
புகைப்படச் சூரியில்
பதித்துக் கொண்டனர்.
அங்கு என் வாழ்வின் பெரியபகுதி
பூணக்களோடும், பறவைகளோடும்!

வானொலி எனக்கு ஆறுதலானது
பாரதத்தின் கண்களாக
தமிழகம் விழித்து
உலகை உச்சப்பும் ஓரைசையைக்
கேட்டேன்.
சுரங்கமொன்றுள் மூடுப்பட்டவர்
தலைக்குமேலே நிலம் திறப்பும்
துளைப்பு ஓரை செவிமுடுத்து போல்
புத்துயிர் பெற்றேன்.
உலகம் உள்ளது, உலகம் உள்ளது.
உலகின் வலிய மனச் சாட்சியினை
வியட்னாம் போரின் பின்னார்
உணர்ந்தேன்.
காட்டு மிராண்டிகள் திடுக்குற
எழுந்து எங்கும் உலக நாகர்க்கம்
இந்த நாட்டில் எனக்கிடமில்லை;
இந்த உலகில் எனதிடமுள்ளது.

ஆயின்,
எங்கென் நாடு? எங்கென் நாடு?
வானோலிப் பெட்டியை வழிமேபோல்
திறந்தேன் வழிமை போலவே
ஒப்பாரிவைத்தது தமிழ் அலைவரிசை.
இனவெறிப் பாடலும்
குதாகலதீசையும் சிங்கள அலையில்
தறிகெட எழுந்தது.
இதுவே இந்த நாட்டின் யதார்த்தம்
சிறைச் சாலையிலே கைதிகளான
எங்கள் நம்பிக்கை
ரூபிற்றின் விததகள்
படுகொலைப்பட்ட செய்தி வந்தது
கிளாரின்ட் இசையின்
முத்தாப்போடு.
யாரோ எவரோ அவரோ இவரோ
அவஸ்தையில்
இலட்சம் தலைகள் சமூன்ற
அந்தநாட்கள் எதிரிக்கும் வேண்டாம்;
பாண்டியன் வாயிலில்
கண்ணகியானது
சன்னதம் கொண்ட எனது ஆத்மா.
மறுநாட் காலை அரசு நடத்தும்
'தினச்செய்தி' என்னும்
காட்டு மிராண்டிகளின்
கருலாம் தினசரி
'பயங்கர வாதிகள் கொலை' என எழுதி
எமது புண்ணில் ஈட்டி பாய்ச்சியது.
குற்றம் என்ன செய்தோம் சொல்க!
தமிழைப் பேசினோம்.
இரண்டாம் தடவையும்
காட்டும்ராண்டிகள்
சிறையட் புகுந்தனர்
கொலைகள் விருந்தன;
கிளாரின்ட் இசையடன்
செய்தியம் வந்தது.
உத்தமனார், காட்டுமிராண்டித்
தனங்களைத் தொகுத்து
உத்தியோக தோறணையோடு
'சிங்கள மக்களின் எழுச்சி' என்றார்;
தென்னை மரத்தில் புல்லுப் படுங்கவே
அரசும் படையம் ஏறிய தென்றார்.
உலகம் உண்மையை
உணர்ந்து கொண்டது.
துப்பாக்கிச் சன்னமாய்
எனது ஆத்மாவை ஊடுருவியது,
விமலதாசனின் படுகொலைச் செய்தி
ஒடுக்குதற் கெதிராய் போக்களாம்

தன்னில்
பஞ்சமர்க்காகவும்,
தமிழைப் பேசும் மக்களுக்காகவும்,
உழைப்பவர்களுக்காகவும்
“ஒருநல்ல சிறிஸ்தவனாய்
இறப்பேன்” என்பாய்
இப்படி நிறைந்ததுன் தீர்க்க தரிசனம்.
விடுதலைப் போரின் முலைக்கல்லாய்
உன்னை நடுகையில்,
ஒருபிடி மன்னை அன்னிப்
போடுமென்
கடமை தவறினேன் நண்ப,
ஆயிரமாய் நீ உயிர்த்தே எழுக!

“அடக்கினேன்
எழுபத்தொன்றில் கிளர்ச்சியை நானும்
பிரிவினைப் போரை வேறுத்திடுதல்
என் இவ்வரசுக்கு இயலவில்லை?”
சிறிமா அம்மையார்
திருவாய் மலர்ந்தார்.
‘நரபலியாகத் தமிழ் இளைஞரை
வீடுவிடேறிக் கொன்று குவிப்பீ’
மறைபொருள் இதுவே-
மின்டும் இளைஞரின்
இரத்தம் குடிக்க
மனம் கொண்டாரோ,
காறி உழுந்தேன்.

வீட்டினுள் ஜன்னலால் பு
குந்த றைபின்
கலா பரமேஸ்வரரனைக் காவ
கொண்டதாம்;
‘அப்பாவி’ என்று
முகத்தில் எழுதி ஒட்டிவைத்திருக்குமே!
முகத்தை யார் பார்த்தார.....
இப்படியாக ஜம்பது தமிழர்கள் யாற்ப
பாணத்தில்-
முத்தமிட்டனர், செம்மண் பூமியை
பஸ்துரிப்புகளில் தேநிர்ச் சாலையில்
வழி தெருக்களில்
ஒருமைப்பாட்டை உரத்துப் பேசிய,
சிங்கள நண்பரை
எதிர்பார்த்திருந்தேன்.
முற்போக்கான கோவகங் களோடு
கொழுப்பு நகர வீதியை நிறைத்த
சிவப்புச் சட்டச் சிங்களத் தோழரின்
முகங்களைத் தேடிய படிக்கு,
வீதிபக்கமாய் மொட்டை மாடிபில்
கால்கடுகை நெடுநாள் நின்றேன்.

ாங்கே மறைந்தன
ஆயிரம் செங்கொடி?
ாங்கே மறைந்தன ஆயிரம் குரல்கள்?
கொடிகள் மட்டுமே சிவப்பாய்
இருந்ததா?
குரவில்மட்டுமே தோழமை இருந்ததா?
நான் உயிர்பிழைத்தது
தற்செயலானது! –
முகத்தை யார் பார்த்தார?

பரிதாபமாக என்முன் நிற்கும்
சிங்களத்தோழர் சிறுகுழுவே
கலங்கிடல் வேண்டாம்.
உங்கள் நட்பின் செம்மைச் செழிப்பில்
சந்தேகம் நான் கொண்டிடவில்லை.
தற்போ துமது வல்லமை தன்னில்
நம்பிக்கை கொள்ள நூயழும்
இல்லை.

சென்று வருக,
எனது உயிர்தப்பும் மார்க்கத்தில்
நின்று கதைக்க ஏதுபொழுது?
என்றாலும்,
பின்னொருகால் சந்திப்போம்
தத்துவங்கள் பேச...

தமிழ் உடைமையில்
கொள்ளை போனதும்
எரிந்ததும் தவிர்த்து
எஞ்சிய நிலத்தில் எரிந்த சுவரில்
அரசுடைமை எனும் அறிக்கை கிடந்தது.

இப்படியாக, உயிர் பிழைத்தவர்கள்
பின்பு மன்னையை தட்டியபடிக்கு
எழுந்தோம்.
வெறுங்கைகளோடு -
உடைந்த கப்பலை விட்டு அகன்ற
ரொபின்சன் குருசோவைப் போல,
குலைந்த கல்டை விட்டு அகன்ற
காட்டுப் பறவையைப் போல.

நாம் வாழுவே எழுந்தோம்.
சாலை உடைத்து.
மன்னைலைம் காலை ஆழுப் பதித்து
மரன் தேவதை இயற்கையாய் வந்து
வருக என்னும் இறுதிக் கணம்வரை,
முக்கும் முழியமாய்
வாழுவே எழுந்தோம்! ■

கடைசிப் பக்கம்

இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலத்திலிருந்து அரசியலின் அடைவுகள் குறித்து ஓர் 'ஜென்தொகைக் கண'க்குப் பார்த்தால் இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகம் அடைந்த சமூக - பொருளாதார - அரசியல் அனுகூலங்கள் எதிர்மறையானவையே. பட்டு வேட்டிக் குக் கனவுகள்டு கட்டியிருந்த கோவண்ட்தையும் இன்று இழந்து நிற்கிறோம். சரி, பிழைகளுக்கு அப்பால் 'தந்தை செல்வா' காலத்து அரசியல் தலைமையிடம் அரசியல் தர்மமாவது இருந்தது. தந்தை செல்வாவிடம் இராஜதந்திரம் இருக்கவில்லை.

தமிழியப்பா
கோபாலகிருஷ்ணன்

இன்றைய அரசியல் தலைமையிடம் தர்மமும் இல்லை; தந்திரோபாயமும் இல்லை. அரசியலிலே மூன்று வகையான அரசியலை நாம் அடையாளம் காணலாம். தனிநபர்களுக்கான அரசியல் Politics For an individual; கட்சிக்கான அரசியல் Politics for the party, மக்களுக்கான அரசியல் politics for the people. இப்போதுள்ள தமிழர் அரசியல் தலைமை மக்க

கக்கட்சி அதன் பின்பு தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி தற்போது தமிழரசுக்கட்சியின் வீட்டுச் சின்னத்திலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றக் குழுவான தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு என்பன ஏற்று வந்துள்ளன. தமிழ்ச்சமூகம் அளாவி நிற்கும் மக்கள் நலன் சார்ந்து ஜக்கியப்பட்ட ஓர் தமிழர் அரசியல் அணி ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்ற கேள்விக்கு வரலாறு 'இல்லை' என்றே பதில் சொல்கிறது.

1972 குடியரசு அரசியலமைப்பைத் தொடர்ந்து தமிழ்க்காங்கிரஸ் கட்சியும் தமிழரசுக் கட்சியும் இணைந்து தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உருவாகிறது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி உருவாகிய பின் தமிழ்க் காங்கிரஸாம் தமிழரசுக்கட்சியும் கலைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், இன்று வரலாறு எதனை எண்பித்திருக்கிறது என்றால் தமிழ்க்காங்கிரஸ், தமிழரசுக்கட்சி என்பவற்றுடன் மேலதிகமாகத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என்ற கட்சியும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது என்ன நடந்திருக்கின்றது என்றால் பின்னர் தோற்றம் பெற்ற கட்சிகளுடன் தமிழரசுக் கட்சியும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் இணைந்து தமிழ்த்தேசியக்கூட்டமைப்பு தோற்றம் பெற்றுள்ளது. இது அரசியல் கட்சியாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை யென்பதும் பதிவு விடயம் இழப்பறியில் கிடக்கிறது என்பதும் வேறுவிடயம். ஆனால், தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு அரசியல் கட்சியாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட பின் அதில் இணைந்துள்ள ஏனைய அரசியல் கட்சிகள் யாவும் கலைக்கப்படாவிட்டால் தமிழர் அரசியல் வரலாற்றில் தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பு என்ற மேலதிகமான அரசியல் கட்சியோன்றின் தோற்றத்திற்கு அது வழிவகுக்குமே தவிர தமிழர்கள் அளாவி நிற்கும் ஜக்கியப்பட்ட அரசியல் தலைமை ஏற்படமாட்டாது. ஏனெனில், இந்தத் தமிழ்அரசியல் கட்சிகள் யாவும் தனிநபர் நலன்களுக்காகவும் கட்சி நலன்களுக்காகவும் தேர்தலைமையாக வைத்தும் பதவி நாற்காவிகளைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் நோக்கத்திற்காகவுமே 'ஜக்கிய நாடகம்' ஆடுகின்றனவே தவிர மக்கள் நலன்சார்ந்த ஜக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அல்ல.

தமிழ் ஊடகங்களும் காற்று எந்தப்பக்கம் அடிக்கிறதோ அந்தப்பக்கம் நோக்கி அரைத்தமாவையே அரைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் இனப்பிரச்சினைக்குத்

(59) ஆம் பக்கம் பார்க்க...)

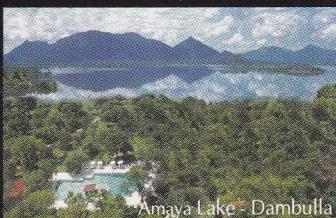
மாற்று அரசியல் தளம் ஒன்றுக்கான தேவை

ஞக்கான அரசியலை முற்றாகவே கைவிட்டு விட்டு தனிநபர்களுக்கான, தாம் சார்ந்துள்ள கட்சிக்கான அரசியலைத்தான் முக்கியப்படுத்தி முன் வென்கிறது. மக்கள் நலனை விடக் கட்சி நலனும் கட்சி நலனைவிட தனிநபர் நலமுமே மேலோங்கி நிற்கின்றன. அதனால் தெளிவான அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல் இல்லை. மக்கள் நலன் சார்ந்த அறி விபூர்வமான - யதார்த்த பூர்வமான வேலைத்திட்டமோ அல்லது அவ்வேலைத்திட்டத்தினை நிறைவேற்றிக்கொள்ளக்கூடிய தந்திரோபாயமான அணுகுமுறைகளோ இல்லை.

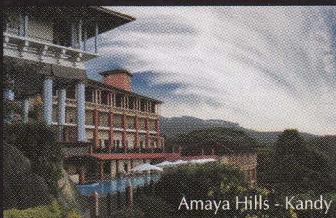
ஜனநாயகர்தியாகத் தேர்தல்மூலம் பெரும்பான்மைத் தமிழர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசியல் தலைமையை தமிழ்க் காங்கிரஸ் பின்பு தமிழர்

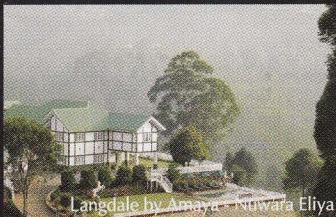
Hunas Falls by Amaya - Kandy

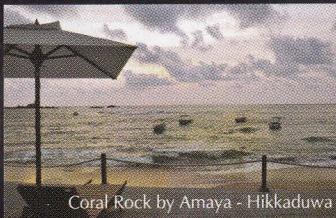
Amaya Lake - Dambulla

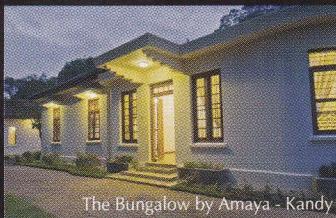
Amaya Hills - Kandy

Langdale by Amaya - Nuwara Eliya

Coral Rock by Amaya - Hikkaduwa

The Bungalow by Amaya - Kandy

Amaya Signature - Dambulla

Amaya Resorts & Spas offers authentic Sri Lankan experiences all over the island. From the fascinating ruins and historical sites of the Cultural Triangle to the hills of Kandy, Nuwara Eliya, Golden sands at Hikkaduwa & Adventures to Yala, Amaya offers a cultural immersion with modern comforts. Whether it is through architecture, art, music, dance, cuisine or history, each resort incorporates aspects of the local setting and culture into the guest's experience.

Amaya Lake - Dambulla

Amaya Hills - Kandy

Hunas Falls by Amaya - Kandy

Langdale by Amaya - Nuwara Eliya

Coral Rock by Amaya - Hikkaduwa

The Bungalow by Amaya - Kandy

Amaya Signature - Dambulla

For reservations Tel: +94 11 4767 888 / 800

or sales@amayaresorts.com

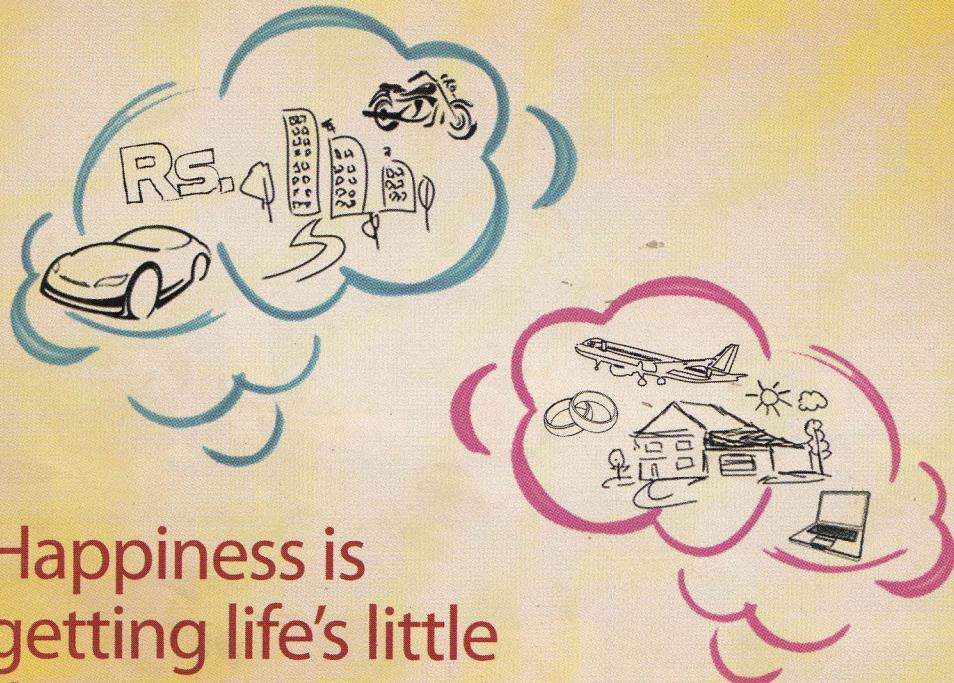
www.amayaresorts.com

Level 27, East Tower, Colombo 01, Sri Lanka.

Reflections of Sri Lanka

AMAYA
Resorts & Spas
Sri Lanka

Happiness is getting life's little things that your heart desires

Life is about being able to do those many little things that are close to our hearts. And happiness comes from all those little things adding up to make a full and enriched life.

Personal Loans from DFCC Vardhana Bank

- » Loans from Rs.100,000 - Rs. 4,000,000
- » Minimum documentation and simplified loan application processes
- » "Turbo Charge" option to top-up your loan any time during the loan period
- » Extended repayment term up to 5 years
- » Ability to co-apply with joint borrowers
- » No hidden charges

Vardhana Bank

Your Most Caring and Trusted Bank

Call now: **0112 663 888**
www.dfcc.lk

DFCC Vardhana Bank is rated AA-(lka) Fitch Ratings Lanka.
DFCC Vardhana Bank is a licensed commercial bank supervised by the Central Bank of Sri Lanka.

*Terms and Conditions apply.